உ

சிவமயம்.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

இஃது,

மைலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

கோளப்பஞ்சேரி

செல்லப்பமுதலியார்

அவர்களது

சென்னை,

ஜீவகாருண்யவிலாசம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1909.

சென்னை, நம்புலையர் வீதி, 28-வது நெம்பர்.

பரிபாஷைத்திரட்டு

பொருளடக்க அகராதி

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்
அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத் திரட்டு.

முதற் காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானோதயத்துப் பரஞ்சுடருலகுக்கெல்லாம்
திரமதாவுதித்தஞான திவாகரன்றிருத்தாள்காப்பு
கரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநூற்பாடையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாய்செய்ய முருகனைங்கார்தாள்காப்பே.

பாயிரம்.

காப்பெனவுரைத்தவாதக் கணக்கொருலட்சந்தன்னைச்
சேர்த்ததுபாதியாகத் திரட்டியேநூலைஎல்லாம்
நாற்பத்துமூன்றுமொன்று நடத்தியகாண்டந்தன்னைப்
பாழ்த்திடினைந்நூறாகப் பாடைநூல்படித்திட்டானே. ௧

படிக்குமிந்நூலுக்கொப்பாம் பராபரமொன்றேயல்லால்
மடத்தினிலுள்ளசித்தர் வாதநூலிதற்கொவ்வாது
குடத்தினிற்றீபம்போலுங் கூறுநற்சித்தர்பாடை
திடத்தபொன்மேருவுக்கித் தீபமாமிந்நூலன்றே. ௨

இந்தநூலைந்துகாண்டத் தியம்பியகருவேதென்றால்
சந்தேகந்தீர்க்கவேண்டித் தமிழ்க்கவியைந்நூற்றுக்குள்
மந்திரவாதயோக மணிபஞ்சீகரணமார்க்கம்
சிந்தைசெய்வகாரபாட்டை தீட்சையுஞ்செப்புமாதோ. ௩

நூல் - வேறு.

செப்பியதோர் வகைஎன்னநூலின்மேலாந் தீட்சையொடுகைபாகஞ் சேர்மானங்கள், தப்பிலாக்குருமுடிக்குங் கருமானங்கள் தத்துவ பஞ்சீகரணந்தாக்கநோக்கும், ஒப்புவமையில்லாதமவுனக்கூறோடுறுதியுள்ளவட்டாங்கயோகக்கூறு, மெய்ப்புடையகாயசற்ப சமாதிக்கூறு வெறிமேயறியோடுமணி வேதைக்கூறே. ௪

கூறானகாலங்களிடைபாகங்கள் குருசீடபக்குவங்கள் பிரமாணங்கள், பேறானசித்தியிலே யிருபத்தைஞ்சும் பிரபலமானான்மறைவுச் சந்தேகங்கள், நீறாகவெளியிட்டுச் சொன்னவாற்றா நிகண்டெனவுஞ் சித்தரிறை நினைவுள்வைத்தார்; ஆறானுமறுநூறுங்கற்பநூறு மாயிரமு முகநூறு மடக்கஞ்செய்யே. ௫

அடக்கமுள்ளசூத்திரங்களின்னுங்கேளு வாயிரத்தோடிருநூறைந்நூற்றின்மேலோன், றுடனுக்குளுயிர்முப்பத்தொன்றெண்பத்தொன்றற்றபதினாறொன்று நானூற்றொன்று, கோதறுசீர்மதிவெண்பாக்கவிதைநூறுகூறுநூலைம்பது மதுவேர்கோவையாகக்கிடைப்பதில்லை, பூர்வதவப்பயனாலெய்தும் கிடைத்திடினிந்நூல்பதனங்கெடுகொள்வோர்க்கே. ௬

கெதியறியாப்பாவிகட்கிந் நூல்கிட்டாது கிருபையுள்ளஞானிகட்கேயெய்துமெய்தும், பதியறியநன்மவுனயோகிகட்கே பரிசுத்தநூலிதுதான் பதனம்பண்ணும், விதியிலையென்றெண்ணாதே நூலைத்தேடு விண்டுமிண்டுபேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம், நிதிதருவாருபசார நீக்கிப்போடு நினைவுகொண்டுசூத்திரத்தினினைவைப்பாரே. ௭

நினைவிலேஇருப்பதொன்று சொல்வதொன்று நெஞ்சிரக்கமில்லாதசித்தர்பாடை, கனவிலேகண்டபொருள் போலவப்பா காட்டினார் சூத்திரத்திற்கபடமாக, அனலிலேகிருமிசெல்லாவாறுபோல வவர்தமொழிசொல்வாருமில்லை, பனியைநம்பியுழுதவன்தன் கதையைப் போலப் பாடினார்மறைபொருளாய்ப் பாடினாரே. ௮

பாடுகின்றசித்தர்தம்நூல்களெல்லாம் பரிபாடைதெரியாத பாவியோர்க்குத், தேடுகின்றபொருளறியச் சொன்னதல்லாற் றினையளவு பொன்காணச் சொல்லவில்லை, வீடிழந்துமாடிழந்துஉள்ளசெம்பொன் வேணதெல்லாந்தானிழந்துமெய்தோன்றாமல், நாடுறைந்துபோவதற்கோவெரியோர்சொல்வார் காணாமற்புகைத்தசொல்லைக்கண்டுதேறே.

கண்டுகண்டுதேறினவரனேகருண்டு கருவறிந்துசெய்தவர்களநேகருண்டு, தொண்டுசெய்துபெற்றவர்களனேகருண்டு தொல்லைஎன்று விட்டவர்களனேகருண்டு, விண்டுசொலாதடங்கினவரநேகருண்டு வீண்கரிசுட்டுத்திரிவாரநேகருண்டு, பண்டுவிட்டகுறைகள்வந்துநேர்ந்ததானாற் பலிக்குமல்லால் வீணருக்கும்பாழதாமே.

பாழ்நெஞ்சேபெற்றகருமிகளெல்லாரும் பாரதனில்ரசவாத மறிவோமென்று, நாளிலொருவர்க்கொருவருறவுகூடி நலமில்லாச்சூத்திர

ங்கணன்ருய்ப்பேசி, நீள்புவியிலெமையொப்பாரொருவருண்டோ-நீர
றிந்தவித்தைவெகுநேத்திஎன்றுந், தாள்பெறுநற்கும்பகநா மறிவோ
மென்றுஞ் சாராயந்தனைக்குடித்துச்சண்ணுவாரே. ௧௧

சண்ணினதேயல்லாமற் சூத்திரத்தின் சமுசயங்கடாந்தெளிந்து
சார்ந்தோரில்லை, எண்ணிஎண்ணியவரவர்கடமதுபத்திக் கேற்றபடி
பார்த்தலைந்திடைவதல்லால், மண்ணிலெழு பிறப்பாகும் பிரமகற்பம்
வாலேவிட்டுக்கீழிறங்குங் கற்சுண்ணும்பும், விண்ணவர்க்குமருந்தான
சாரைப்பாம்பும் வெளியில்வெளியானவர்க்கே விள்ளுந்தானே. ௧௨

விள்ளுமேயாதியிலே யொளியுமாச்சு வெந்தழலாமறுபிறப்புநீல
மாச்சு, கள்ளமதாயிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு காங்கைகொண்டுமறு
பிறப்புவெள்ளையாச்சு, துள்ளியதுபின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு தோகை
மயினிறமாச்சு மறுபிறப்பில், உள்ளபடிகடைசியெழுபிறப்பிற்றனு
முயர்கோழிமுட்டைநிறம்படிகமாச்சே. ௧௩

படிகமென்றவண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம் பார்க்கவென்றுலா
காசப்பிரமவிந்து, குடியிருக்குமிடந்தானே பூமியாகுங் கொண்டலினு
லவதரித்தகுருதானையா, அடியறிந்தாலதின்கீழே வானவன்னி யக்க
ருவைக்கண்டவனேயருள்மெஞ்ஞானி, திடமானவெழுபிறப்பாய் நின்
றமூர்த்தி சிதநிரையின்வெண்சாரைச் செழுந்தண்ணீரே. ௧௪

தண்ணீருஞ்சுண்ணும்புந் தானேசேர்ந்தாச் சகலசித்துங்கைவச
மாத்தானேசிக்கும், மண்ணுடும்புண்ணுடுமொன்றுமானல் வாதமடா
வெளியாச்சு மாய்கைபோச்சு, பெண்ணுரும்புருடருமே சேர்ந்தாரா
னுற் பிள்ளையொன்று பொன்போலேபிறக்கலாச்சு, கண்ணுரும்பிள்
ளைபிதாசூரியன்றன் கனலிலேபிறிந்தவகைகாட்டினேனே. ௧௫

காட்டினேன்கிருட்டிசெய்யப் பிரமமென்றுங் கற்சுன்னம்பிரம
கற்பக்கல்லாமொன்றும், மூட்டினேமூலவிந்தயநேபூமி மூச்சில்லேபே
ச்சில்லை யவுனத்தாயாங், கோட்டிகொள்ளுநான்முகத்தன் வயிற்றுக்
குள்ளே குடியிருந்தானுருத்திரனு மாலுங்கூடி, ஆட்டுகிறவாட்டெல்
லாம்பிரமசித்தே யவன்பிறப்புப்பூதவங்கிசத்தைக்கேளே. ௧௬

பூதவங்கிசவிப்ரம்.

அங்கசத்தில்வந்ததுதான் மண்ணேயாச்சு தப்பூத மொருமுளை
யங்குதிக்கலாச்சு, பங்கிட்டவம்முளையேயிலேபூவாச்சு பருமலரேகாய்

பழமாய்விந்துமாச்சு, திங்களெனும்விந்ததுதான்ரசமுமாச்சு தெளி ந்தரசந்தானுமுருண்டுதிரமாச்சு, சங்கையில்லாதுடலாச்சங்குயிருமா ச்சு தன்னுடலிந்சீவசெந்து கோடியாச்சே. ௧௭

கோடிஎன்றாலெத்தனையென் றுரைப்பேனையா கூர்ந்துபார் நா னுவிதயோனிக்கூத்தை, ஆடிநின்ற மகாபூதவண்டவித்தா லப்பனே பிறந்ததுகாண் பிண்டவிந்துத், தேடிநின்றலைவானே னுனக்குள்ளே யே செலங்குதித்தும்பனிநீர்போற் செபநீராச்சு, ஓடியஓர்பிரமகற்பு க்கற்சுண்ணாம்புக் குயர்ந்தசிவதீட்சையிந்தச் செயநீராமே. ௧௮

செயநீருஞ்சுண்ணாம்புஞ்சேர்ந்துகொண்டாற் சிவசிவாகுருவாச் சுசிவனுமாச்சு, மயமானமுப்பூவென்றுரைத்தசெய்தி வகைதெரியச் சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ, தயவாகநானுரைத்தேனிந்தமட்டுஞ் சமுசயங்கடூரவென்றாற் கடைக்காண்டம்பார், உயிரிருக்குமிடந்தா னே பிரமகற்ப முடலிருக்குமிடந்தானே பிண்டவித்தே. ௧௯

வீத்துக்குணின்றரசமப்புமாச்சு விண்ணிழிந்துவந்தரசுமுப்புமா ச்சு, சத்தித்தவிடந்தனிலே எல்லாமுண்டு சாகாதகாறானேசவுக்காரந் தான், புத்திக்குந்தோன்றாதேற்புலத்தியாகேள் பொருளையிந்தநூன் முடிவுக்கடைக்காண்டம்பார், இத்தைவிட்டு நூல்பாடையாதிப்புக்க கெடுத்தபரிபாஷையெல்லா மியம்புவேனே. ௨௦

இயம்புகின்றேன்சித்தர்தம் நூலின்பாடை யிலக்குண்டோ கண க்குண்டோ ரசவாதத்தின், சுயம்பென்றவுப்புவுக்குச் சித்தகுடிச்சொ ன்னஒருபாடைஎல்லாஞ்சொல்வேன்மைந்தா பயம்பிடிக்குஞ்சித்தர்க டங்கோபத்தாலே, பழிவருமென்றரசன்மேலே சாரம்வைத்து நயம் பெறவேசொல்லிவைத்தே னைந்நூற்றுள்ளே, நாதர்கடாமெனைக்கடிந் து நகைத்திட்டாரே. ௨௧

நகைத்தவர்களாரென்றாற்புலத்தியாகே ணவநாதர்சித்தர் முதற் பதினெண்பேரும், செகத்திலுறுமால்கனகஞ் சமலைசித்தர் திருமூல வர்க்கமற்றச்சித்தரெல்லாம், பகைத்தெங்கனூற்பாயைக்கருவையல் லாம் பாரதனிற்கோள்சொல்லப் பண்போவையா, அகத்தியமாமுனி யுனக்குத் தெரியாதோதா னைந்நூறுங்குறைவறவென் றருளினானே.

நூற்கோவை.

அருளினவேலையைந்நூறும் யாருக்கென்று -லகக்கடந்த மெய்ஞ்ஞானியருள்பெற்றோர்க்குத்-குருமுகமாய்க் கொடுப்பதல்லான் மற்றோர்கையிற்-கொடுத்தவர்க்கும்பெற்றவர்க்குஞ்சாபங்கூறிப் பெருமையுள்ளசித்தர்தமைவணங்கிப்போற்றிப் - பிரமன்றனுத்தரவுதன்னாலிந்நூல் கருவறியஞானிகட்கேவெளியிட்டேனற்சையடக்கமாக வைத்துக்கண்டுதேறே, ௨௩

தேறவேயிந்நூலின் பொருளையாய்ந்து - செப்பினானுரோமருஷி யைந்நூற்றொன்று கூறவேணந்திசொன்னமுந்நூற்றொன்று குருமுறைக்குமிகத்தெளிவாங்கொடுக்கொணாதால் - ஏறுகின்ற கொங்கணவனெண்ணூற்றுக்கு ளியம்பினான் மணிமுறைக ளெடுத்துச்சொன்னான்-பேறுபெற வேண்டுமென்றாற் பிண்ணாக்கன்றன் - பிள்ளைசொன்னவெண்ணூறும்பேணிப்பாரே. ௨௪

பார்க்கின்றமூலரெண்ணாயிரத்திற், பாடினாற் கற்பவிதி யிரண்டாஞான - மார்க்கமதைச் சட்டமுனி யோகதீட்சை - மறப்பில்லை யென்று சொல்லிக் கிழித்துப் போட்டான் - ஏற்கவே பூசைவிதி மார்க்கமெல்லா மெடுத்துரைத்தான் போசனுமேழாயிரத்தில் - கோற்றியந்த வகையல்லாமிந்தநூல்போற் - சொல்லாதுபிரம செற்பத் தொகுப்பைக்கேளே, ௨௫

பிரமவுப்பின்பெயர்.

தொகுத்தபடிசொல்லுகிறேன்காரசாரத்-தோன்றுதபாடாண முபசாரங்கள்-வகுத்தநவலோகங்கணட்சத்திரங் கண்மலைபூமி மூலிகைகள் கருமானங்கள் மிகுத்த சிலவுதகங்களை தற்காணாலுமெய்ஞ்ஞானபிரமகற்பம்வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியபிரமகற்பவுப் பின்மார்க்கப்-பரிபாடைப்பேர்வகுத்துப்பாடுவேனே, ௨௬

பாடுவேன்பிரமவுப்பின்பேர்யாதென்றால்-பாங்கானமுதற்பேர்தான்வழலையென்பார்-தேடியேசொல்லுகிறேனிரண்டாநாமந் - தெளிவான வண்டபிண்டஞ்செப்பலாகும்-யேடணையாமூப்புக்குமூன்றுநாம-மிடைகலைபிங்கலைசுழிமுனையென்றாகும்-வாடவேவேண்டாங் காணைத்துநாம மனமொத்துப்புலத்தியனே மகிழ்ந்துகேளே, ௨௭

மகிழ்வாகமதிபரிதியெரிவில்லம்பு-வாகானதசநாமம வகுக்கக்கேளாய்-இகறிரையந்தனித்தியம்பிரண்யசற்ப-மிடிவாய்வு கௌரியரிதாரமேகம்-புகழ்கேசம்பீசமிவைமீரைந்தென்பார் - புலத்தியனேசோடசமாநாமஞ்சொல்வேன்-திகழ்வயிர முரிகன்னங்கடுக்காய்நஞ்சு-கிகையுவர்மண்டிரிகுணசல்சலஞ்சே, ௨௮

நஞ்சனைட்டாணமுரிவிந்துநாதமுவர் வெள்ளைக்கல்பூமிநாதம் துஞ்சாதசோடசமாநாமமாச்சு, தொகை யிருபத்தஞ் சுக்குவிவரங்களாய்-வெண்சாரைகருநெல்லிலவணப்பூநீர் - வெடியுப்புநவமூலிமிதுனமேடம்-அஞ்சாதவடுமுடியுநடுநீருப்பா-மமாவாசைபிரதமையுமைப்பத்தொன்றே, உ௯

ஒன்றானவிடமுவண்ணான்கிரகங் கொள்ளியுயர்குயவரைக்கி கணபதியூணுப்பு-நன்றானவிடக் கம்பியிருபத்தைஞ்சு-நல்லபஞ்சிகரணமென்றநாமமாச்சு-குன்றுதநாமமுப்பத்தாறுஞ்சொலலக்-கூற்றமணற் பொடிமடையன்குடிபோய்வீடு-வென்றானபிடார்லவணஞ்சாரிபுஷ்டி - தெடியோசையனுமிகதிர்வெளிசுயம்பே, ௩௦

சுயம்பிலிங்கமெழுபிறப்புவிஷ்ணுவையர் - சுடர்படிகமாசிமலம்பண்ணைச்சூடன்-செயமபுகழ் நீரணங்கமலம்பச்சைகாமி சிங்கியொடு புயல்பரமநிலத்திற்பூடு-நயமபெறு கண்மணிமவுனஞ்சுட்டல்பொட்டல்-நாயகமுமுப்பத்தாறுநாமங்கள் வியன்பெறுசொல்சாடைதொண்ணூற்றுறின்பேரை விரித்தெடுத்துப் புலத்தியனேயினிச்சொல்வேனே. ௩௧

௬௬-மருந்தின்பெயர்.

சொல்லவேதிருமேனிகன்மமந்திரஞ் - சோதிவிருட்சம்படலந்தூலஞ்சூக்கம்-வெல்லுமேகாரீய கண்மேலுப்பு - மின்னொளி வெண்கடர்கொச்சிதுருசுசொக்கான்-கல்லுமேவாசிபரிசுத்தன் சர்ப்பங்-கண்ணாடி பாலைநிலங்கரந்தழுத்தான்-நல்லவிறன்கருமபூனைகடலிற்பாசி - நந்திபுத்தான்சொரிகறடுநண்டோடாமே. ௩௨

ஆகுமேகுருபரமவேமஞ்சூல - மவுரியிந்திரகோபமக்கினியின்கட்டி-வாகுபெறுமீனவளர்புனுகுகாவி-மலைருதுவெண்காரமயநாகம்வள்ளிதோகைகொக்கோடுதலைப்பிள்ளைகன்னி-துத்திவெள்ளையாவரைசோமநாதம்-சாகுஞ்சன்யாசிமண்டைதொட்டி பூரஞ்-சமாதி நிலவுப்பொடுரஞ் சங்கமாமே. ௩௩

சங்குகண்டத்தரிபொன்மத்தம்வித்து - சரபீசமமரமொடு சாளக்கிராமங்-வங்குசிங்குபுரியட்டப்பஞ்சமித்திர-மதியிரவிசோடசமாமதனப்பூடு-குங்குலங் கோரோசனை கோமயமகுருத்துக்கொன்றை கொடிரசம்பூர்ணமிராசவர்க்கமுள்ளதாதுகத்தமுருளைத்தேர்க்காலங்களிச்சுன்னமுட்டையானைக்கலலே, ௩௪

கல்லானயேகசவுக்காரம் வியாக்கிரங்கருவி தொகைபானதொண்ணூற்றாருமாச்சு - சொல்லான நூற்றிருபத்தைஞ்சின்பேரைச், சொலலுகிறேன்புலத்தியவத் தொகுப்பைகேளு, வில்லோசை யுளாக்கநவ

ஞ்சனக்குடக்கு-விஞ்சைபகலவன்விளக்கு வேதைகஞ்சன் புல்லானவாமணக்குக்கானல்வேனலபுகைபருக்காலவிருபோகுநாளே. ௫௫

௧௨௫-சரக்குகளின்பெயர்.

நாளானவிந்துப்புக்கழற்கொடிக்காய்-நார்த்தைவிடமூட்டிசிறுநாகப்பூக்சி, நாளான நாகல்கட்டம் புறவினெச்சம் - நாட்டுசொக்கனாவேகாத் தலைக்கலகஞ்சம், கோளானகண்சூரியஞ்சமுத்தக்கோளக பாடாணநாயுருவிகும்பம், நீளான முகிபாடாணம் மேர்செட்டி-நீர்வாணமாக்கிராணஞ்சலநீருப்பே, ௫௬

உப்பானவெங்காயம் பாஈமைபச்சை-புடனுயிர்தம்பனந்தாதுகருவேமூழி, செப்பானபந்துக்கு நாபிபிராணன்-சிதநிரை பங்குனிசில்சரிகாதுவட்டை, மெய்ப்பானகிரியுதயமத்தமேருமேலவிசைதரும்புகஞ்சல்மித்ருசத்ரு, துப்பானபவளமனோசிலை, துரட்டி சூரிபனை பாடாணத்துப்பதாமே, ௫௭

துய்யசத்திசிவஞ் சீனக்காரஞ்சப்ரஞ் - சுந்தரிதாண்டவ நீலன் சோதனைக்கல், ஐயமின்முனிமதனகாமரூபி-யடலையணிமாலகி தூற்றலன்னஞ் செய்பாபுதுகிலம்பருதிபலமத்தாமன்கொடியுமரிகுடவியகந்தேய்வுகட்கும், குய்யமரவிபீசமணி பூரம்மட்டங் கோடைகுளியானைரசக்குளிகுண்டாமே, ௫௮

குண்டான காரமுடிமலங்கறுப்புக் குதிரைசெந்திபூரேகங்கோவணூர்மண்-உண்டானகிளிபொன்னியிணங்கனாத்தையுயர்பிரமனுயிரவன்பா லுண்ணுப்பிள்ளை-பாண்டானசவுடு சுக்கிலம்பாழ்நத்தம்-பஞ்சபட்சிபிரங்குவத்துப்பாறையுப்பு-வெண்டானம்போன்றசனுப்புக்கட்டிவீரம்பிருதுவிநீர்விளப்பினுமே. ௫௯

விளம்பினேவோர் நூற்றிருபத் தைஞ்சுமாச்சு - வெவ்வேறே பிரித்தெடுத்து வெளியாச்சொன்னேன்-தளராதேபிரமகற்ப சனனத்தோடே - தாழ்வில்லா மூன்றூற்றிரு டிருபதாகும்-இளம்பிறைவந்துதித்துவளர்ந் திலகுமாபோ - லிருதவகைப் பொருள்களெல்லா மொன்றுக்காதும், பழங்கனிந்தரசம்போல விந்தநூலைப் பாடினேன் கருவறிந்துபார்த்திடீரே, ௬0

பார்த்தறிந்திந்தவகைப் பெயரையெல்லாம்-பாடினுற்நூல்களிலேபாடைமார்க்கம், சோத்தறிந்துபாராமலுலகவாதி-செப்பினவோர் சரக்கொன்றைத் தீயிலிட்டு, நீற்றினதிற்கிரியையிலலை யென்றேயேங்கி-நினைவுகெட்டுப் புத்திகெட்டுப் திகழுங் கெட்டுச் சூத்திரமுங்காணுமற்குருவில்லாமற் றுயர்க்கடலிலேவிழுந்து சுழன்றிட்டாரே. ௬௧

இவர்களுக்கு வாதமுடியாதெனல்.

சுழன்றலையும்பாவிகட்கு நூலுமுண்டோ-துன்மார்க்கசீடருக்குக் குருகமுண்டோ, உள்ளங்கனியாச் சண்டாளர்க்கிரக்கமுண்டோ-வுப் பைவிட்ட பேர்களுக்குப் பொன்னுமுண்டோ - களங்கமனமுடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ-கன்னிமயல்கொண்டோருக்கி யோகமுண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச் சையோகவிருப்பமுண்டோ-சவுக்காரநிலையறி யார்சாங்கெட்டாரே, ௪௨

கெட்டதென்னெனிலுலகில்வாதியெல்லாங் கிருபையில்லாக் குருக்கள்சொன்ன கேள்விகேட்டுத், திட்டமில்லா மங்கையர்கள் தூரமான தீட்டமேபிரமகற்ப செயநீரென்று, வட்டகையிற்றூண வாங்கியதிலேபூ ர-மாட்டுவாரங்கவுப்புவழலையென்பார்-சுட்டபிணத்தையெடுப்பார்தலை நாண்மைஞ்சன்-றுஞ்சு சவுக்காரமென்றுன் சோதிப்பரே. ௪௩

சோதிக்கமையெடுப்பார் தயிலஞ்செய்வார்-துடியான தாம்பிரத் தை யுருக்கிச்சாய்ப்பார் பேதித்துச்செப்புசற்றேபசுமையானுற் - புடத்தில்வைத்துக் கண்ணுமலுயிர்த்துச் சோர்வாய், வாதிக்குங் கைபாகந் தப்பிற்றென்பார், - லகையெனக்குத் தெரியு மங்கேவாருமென்பார்ஊ திக்கணபோனதல்லாற் காரங்காணுருப்பிருந்த விடமறியாரு லூத்தர் தானே, ௪௪

தானென்றபிரமவுப்புவெளியுமாச்சு - சத்தமிட்டவங்குசிங்குதலை கீழாச்சு,ஊரென்ற பிண்டத்திற் கல்லுப்பாச்சு, துப்பிருந்த பாண்ட மென்று மண்ணுமாச்சு-ஏனென்றரவியாலே யுருவுமாச்சுதிங்கென்ற ம தியாலே குருவுமாச்சு, காணென்றமாரி கடந்தமுதமாச்சு - காயசித்தி வாதசித்தி காணலாச்சே, ௪௫

சாணவேகத்தசெங்கை தீட்டைமார்க்கம் - சபடமதாப் பாடிவை த்தார்சித்தரெல்லாம்-பூணவேசெந்நீருமபனிநீராலே-பொய்யாதுவழலை விந்து பொன்னுமாகும் தானுவன்றே சடைமீதிற்றரித்தாரந்தச்-சந்தி ரனைக்கையாலேதடுப்பாருண்டோ-தோணவேவிந்துக்குத்தீட்சைநீரிற் சொலபாடைதனைப்பிரித்துச் சொல்வேன்சேளே ௪௬

தீட்சைநீரின்பெயர்.

சொன்னவொரு சாராயத்தி நீர்கள்ளு - சுரோணித மூலப்புளி நீர்சோமன் செந்தேன் - கன்னிருதுவமுரிமுலை பற்சாறுகுங் கல்லரு ச்கள்பால்செய்நீர் வெந்தக்காக்கை - அன்னமுரு பிரவாசஞ்சுத்த கெ ணை யாற்றுவெள்ளங் குதம்பையொடுகிளிஞ்சல்வைத்துவண்ணிபினி

ற்சருபுகைக்கு வேர்வைதூமை - மதிபோகாப் புனலமுத மதுமென் பாரே, ௪௭

மதுவாலைபுகனைதிரி புரைமேனிப்பால் - வளர்சமுதை குருதிவே சரீநீர்நத்தம், சதுர்பெருகிசிறுநீ பூச்சாரமூசி-சத்திநவாச சாரம்வெண் கருநீர்தண்ணீர் - மதிபிலுறுபிரணவநீர்பனிநீர் நாதம்-பாலையிளங்கும ரிதிராவகங்காரசிப்பி, உதகபடிகற்பநீர்தாளிச்சாறு-மூன்றுகுளிர் கும் பிடுங்கல் கங்கையுப்பதீரே, ௪௮

உப்புமதமறுவசைநீர்தயிலஞ்சோரி-யுகாரா வெழுத்தகார வெழுத் தோ காரம்வண், டப்புடஞ்சதீட்சை தசமகண்டசுனன மைவிரலிகாந் தமல ரொட்டிச்சாறு, செப்புநசரஸ்வதிதீர்த்தம்யோகமீட்சை சிவதீ ட்சைசேடசம்ரீங்காரதூபம், இப்புவியிற் சம்பளஞ்சையோகநாலெட் டென்பர் பாடைத்தொகையெண்பத்தினான்கே, ௪௯

எண்பதினாற்றீட்சைவிதி முடிவில்லாம - லிசைத்தாரே சூத்திரத் துக் கிணக்கமாக, முன்பினறியாமலிது வதுவோமென்று - மூடர்கட் கினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு, வம்புசொல்லி வாய்குழறித் தர்க்கம் பேசி - வயிர்பிடித்துத் தெருவில்வரும்வாதப்பேய்கள். கும்பு சண்டா ளவர்களிடஞ் சொல்லவேண்டாங் - குருமுறைக் கென்னூல் தேடிக்கூ ர்ந்துபாரே, ௫௰

கூர்ந்துபார் முப்பதிலே முப்பதிலேசைபாகங்கள்-குணமானவை ம்பதிலே குருவின்பாகம், நேர்ந்துபா ரெண்பதிலே வழலைமார்க்க நிச மானநானூற்றிடை நேர்பாகம்-சார்ந்துபார்மதிவெண்பாததீட்சைபாக ஞ்-சவுரியமாமாயிரத்தில் நேகபாசம, தேர்ந்துபாரிந்நூலிற்பாடைபா கஞ்-செப்பினேனிந்தநூல்சிவனாரொப்பே, ௫௧

சுத்தகங்கை

நூலிலேசுத்தகங்கை நீரைக்கேளாய்-யுரோமரிஷியைநூற்றினானு க்கங்காணும், பாலெனவேசுத்தகங்கை தன்னைப்பெற்றபாவைக்குமுக நாலுகாறுனேழு-மேலெல்லாம்பஞ்சவன்னஞ் கைதானெட்டு-விரல்பதி னாறொருசெவ்வாய்கலைதானொன்று, சூதலெனவேபத்துநாள்சென்றபின் பு-சுத்தகங்கை யென்றொருபெண்பெற்றிட்டாளே. ௫௨

பெற்றிட்டபிள்ளைபிதாசந்திரனாச்சு-பிறந்தவுடன் மறுநாடாளிறந் துபோச்சு, உற்றவுதபாதிபினிற்பிறந்தபிள்ளை-யுதவமல்லாற்செத்தபிள் ளைக் குயிர்தானுண்டோ, இத்தனையும்பெற்றெடுத்தாயின்கண்ணே-யெ ண்பத்து நான்குயிர்க்கு மிசைந்தயோனி, சித்திபெறச்சிவசத்தி யிரண் டுங்கூடிற்-சிவசிவாசகலசித்துஞ்சிக்குந்தானே. ௫௩

சிங்குகின்றவாயின்ற ஞதந்தானே-சிவகங்கையாகாசத்தூறுதண்ணீராம், முக்கியமாய்முதற்பிறப்புச் சமுத்திரத்தின்-மூத்தவளுக்கிளையவளாமோடிகாரி சருக்கரைபோற்கனிவாச்சி பச்சைமேனிச்-சந்திரனைக் கண்டவுடன்றனேசேர்ந்தார், கொக்கிறகுபோலாணுண்மறுசென்மத்திற்கோதைக்குக் குடியிருப்புக்கொண்டமுனே. ருச

கொண்டலிலே தானிருந்து சிலநாட்சென்று - கொடுமையுள்ள சென்ம மதாய்ப் பிறந்தான் மண்ணில், கண்டவருங் கேட்டவருஞ்சிரிக்கலாச்சு - கன்னிகுடி யிருந்தவிடம் பாழமென்று, வண்டர்க ளொல்லாம் விலகியொதுங்கிப்போனர் மதிசிறந்தபெரியோர்கள்வணங்கிநின்றூர், தொண்டர்களைக் கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச்செய்து-துகளிலாப் பிரணவனேசுயம்புநீரே, ருரு

நீரானகல்லுப்புநாதச்சுன்ன - நீற்றெடுத்தாற்பிறகு கிசமாகுங்கங்கை,ஊறுகின்றசலந்தனிலே சிவமுஞ்சேர்ந்தா-லுத்தமனே சிவ்வுப்புக்குருவுமாச்சுமேவிலேயிருந்தசித்தர் சொன்னமார்க்கம் - வெளியிட்டுச்சொல்லிட்டேன் விள்ளவேண்டாம், பேர்பெறவேண்டுமென்றூர் சூத்திரத்தின்-பிரமாணக்கருவையினிப்பேசுவேனே. ருசு

மோக்ஷமடைய,

பேசுவேபிரமாண மறிந்தோன் சித்தன் - பிரமவுப்பைக் கண்டவனே குணசிரேட்டன், வாசிதனை யோடாமன் மறித்தோன்சித்தன் - மாயைதனைவிட்டவனே மவுனமுத்தன், பூசைதனை யறிந்தவனே கிரியைபெற்றோன் - பூவுலகத்தோடிருந்தோன் சரியைமார்க்கன் ஊசரத்தி னீர்பிரித்தோன் தீட்சைபெற்றோ - ஞேகோகோ ஞானமெல்லா முலகுதானே, ருஎ

உலகுமுதற்சரியையோ வருத்தாற்பத்தி-யுற்றுநின்ற கிரியையை தீகமாகும், பெலமானயோகம் வாதம்மிரண்டும் பேசுவாருவ மானப் பிரமாணத்தால்,நலமானஞானமதே யகார்த்தமாகு - நான்கு மிந்தப் பிரமகற்பத்தாலே யல்லால், பலபலயோசனைசெய்து மயங்கவேண்டாம்-பரமசித்தர்மறைவாகப்பாடுநூலே. ருஅ

நூலதனிற் பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி-நோக்கமில்லா திருந்தக்காற் சரியையாகும் - மால்செய்யுமரந்தனிலே பேயுண்டென்று மனத் துதித்தாலேதீக கிரியையாகும் - மேலுவமை மரைபசுப்போலென்றல்யோகம் - விசாரணையாற் பிறியும் ரசவாத வேலைகால கருவெனக் கண்டல் பிரத்தியட்சம் - கதிகருமெஞ்ஞானமெனக் காணலாமே, ருகூ

யோகம்,

ஆதுமேபுகையதனைக்கண்டுவெய்ய-வக்கினியுண் டென்பதுவே யனுமானந்தான்-போகுமிந்தப்பிரமாணத் தனுபவத்தைப்-புகலுகிறேன் புலத்தியனேபுத்தியாய்க்கேள்-சோகமில்லாவககினியே நகாரரூபந்-தானமேயனுமானமாகும்பிண்ட-தேகமேபுகையானுற் புகையையின்றதீக் காட்டமமென்றேதெரிந்துகொள்ளே, கூ0

தெரிந்துகொள்ளுந் தூமத்தைக் கண்டேயங்குத் - தீயிருக்கு மென்பதை நிச்சயித்தாற்போலும் - அழித்துவிடும்பிண்டமதேவமூலமெண்ணி - லப்புகைதானெருப்பாகிலதுவு மெயயே-எழுந்தபுகையாவு மிந்தக்காயவுப்பே-யெரி தரும்பதக்கினியு மெங்கென்றேபார் - குளிர்ந்தபுகை யச்சுனியு மொன்றே யொன்று கூறினானுமானக் குறிப்புத்தானே, கூக

குறிப்பானயோகத்துக் குவமானத்தைக் - கூறினேன் புலத்தியனேகூர்ந்துபாராய் - வெறிப்பானவஸ்துவென்றே வெறுநீருக்குமெஞ்ஞானமதியமுத விந்துவுக்குஞ்-செறிப்பாகவுவமானமொன்றக்கொன்று-செப்பினர்சாரயத்தனைக்கொள்ளென்றே-மறிப்பான புத்தியினாற்புகைநீருண்டு-மாளாமன்மதியமுதம் வாக்காலுண்ணே, கூஉ

வாதம்,

ஊண்ணவே மவுனரசவாதயோக-முத்தமனேவானிரச வாதகாது விண்ணுறையுய்யோகரசவாதத்திற்கு-விந்துநாதயபொருளை விளப்பக்கேளு-தன்னிறையுந்தாதுரசவாதத்திற்குச-சதுரானலவண மதேவிந்துநாதம்-பண்ணரியவிரண்டிக்கும் பேரொன்றாகும்-பாடையினாலுவ மானப்பற்றிப்பாரே, கூங

பாரப்பா விரண்டிற்கு மொருபேரிட்டுப் - பாடினாருவமானப் பாடையாலே - வாரப்பாதாதவிந்துவமூலக்குமபேர் - மவுனமென்றவசியோக வாழ்க்கைக்கும்பேர் - ஆரப்பா விதையெடுத் ததிலே சொல்லா - ரதையெடுத்திதிற்புகட்டியதுவாமென்பார் - கூரப்பா நாதவிந்துமுடித்தபேர்க்குங் - கூச்சமற்றஞானமென்னும் பொருடான் வாய்க்கும்-சாரப்பாலவணவிந்துபூமிநாதந் - தமையறிந்து முடித்தவர்க்குத்தங்கமாமே, கூச

தங்கமதையுண்டாக்கும் விந்துநாதஞ்-சாரமென்றுங்காரமென்றுந்தருமேபூமி-வங்கென்றுஞ்சிங்கென்றும் பூமிநாதமதியிரவிசுழிமுனையின்மாட்டாக்காணும்-திங்களென்றவுடல்சித் தேய்தற்கேபூமி-திருக்கொடுக்கமாட்டாமற்செகத்துள்ளோர்கள் தங்கள்பஞ்சேந்திரிய விந்துநாதம்சவுக்காரமென்றெண்ணிதவறுண்பாரே. கூரு

கிரியை.

தவறாமல்யோகமொடு வாததிற்குஞ் - சமர்தான மானபிரமாணஞ் சொன்னேன்-பவமான கிரியையெனுமைதீதத்தின-பாடைதனைப்பிரித்துரைக்கப்பண்பாய்க்கேளு கவரானமரந்தனிலே பேயுண்டென்று கைகாட்டப்பேயின்றன்கண்ணிற்கண்டாற்-சிவமான மந்திரசித்தி யுண்டாமென்று-சிந்திப்பதேகிரியைசெழிக்குந்தானே, சுஎ

சரியை-ஞானம்.

தானென்றசரியைக்குக் காமியார்த்தந்-தருமத்திற்குநதிமெஞ்ஞானமாமென்றீன மறுபாக்கிய வான்றூபத்ரயோ - னிருவனையுஞ் சாட்சியெனவெடுத்துக் காட்டில்-ஊனென்றசரியையிது பத்தியாச்சு-துத்தமனேஞானபிரதிட்டைகேளு நானென்றவிருதிதனிலூற்றுப்பார்த்து-நல்லகட்டையென்றறிந்தனஞானமாமே, சுஅ

ஞானமென்ற பிரமாண மூலங்கண்டா - னலமான நூற்குறிப்பு நன்றாய்த்தோற்றும்-வாகனமென்றயோகசித்தி காயசித்தி-வாதசித்துங்கைவசமாய்வாகாரத்தாமேல-கியானமென்றே னானென்றே னெங்கேயென்றேன்-காயசித்திபெற்றநிசக் கருத்துளோர்க்குப் பானமென்றஞானசித்திமுத்தியாகும்-பஞ்சசுன்னசகருவையினிப்பகருவேனே. சுஅ

பஞ்சசுன்னவிவரம்.

பகருவேன்குக்கிடத்தின்சுன்னமொன்று-பரிவானகற் கிளிஞ்சிற்சுன்னமொன்று நிகரில்லாவெள்ளைக்கற் சுன்ன மொன்று-நீரானகடற்றுறையின்சுன்னமொன்று-சுகமானவலம்பு நீயின்சுன்னமொன்று-துகளிலாவஞ்சுவகைச்-சுன்னத்தாலே-தகைபெறுசீர்நாதமதைச்சுண்ணம்பாக்கிச்சாகரநாதஞ்சேர்க்கத்தண்ணீராமே, சுகூ

தண்ணீராஞ்சிவகங்கை சுத்தகங்கை-தாயானபிராணனுமே சத்திரபானம்-கண்ணீராஞ்சத்தியெனு நாதத்துள்ளே-கலந்தபரப்பிரம விந்துகலந்ததாலுல்-ஒன்றானசுக்கிலமூங்குருவுமாச்சு-ஓகோகோதங்கரசமுதித்ததம்ம-மண்ணோடுபுலமுதலாவேமமாச்சு - மாறாமலிந்திரன்போல் வாழ்வுண்டாச்சே, எ0

சத்திதீட்சைவிவரம்,

வாழ்வானசத்திக்குத்தீட்சைமூல-வகையறியசொல்லாது நூல்கடோறும்-தாழ்விலலாசத்தியும்சிற்சத்திக்குள்ளே-தான்கலந்துமுன்சென்மந்தானேசென்றாள்-கோளேதுமில்லாதநாதசுன்னங்குறுமந்தசுன்னநவகடலின்மூழ்கித்-தாளான பிரணவநீர்தானுமாச்சு - சவுக்காரசெயநீரைச்சாற்றினேனே, எக

தோற்றுகின்றசிற்சத்திபஞ்சமித்திரஞ்சந்திக்குப்பின்புதித்தபோ
கசித்தி, வேற்றுருவுபோலிருந்த லுயிருமானுன்-மேதினியோர்க்கு
பகாரிபஞ்சமித்திரம், தோற்றுகின்ற பஞ்சமித்திரந்திட்சைவிட்டாற்
சுத்தகங்கையாகாதுநாதசத்திகாற்றடிக்குங்காந்த மலர்கடலுஞ்சே
ர்ந்தாற் கரைகாணுவாதசித்தி கைக்குள்ளாச்சே. (எ௨)

ஆச்சப்பா சிவத்திற்கு திட்சைமார்க்க மைந்நூற்றிற்சொல்லுகி
றேன்விரிவதாக, மூச்சப்பாநாதமெனு முன்னிற்பின்னின்மூதண்ட
பிரணவமாஞ் செயநீர்க்குள்ளே தோச்சப்பாவபிடேகஞ்செய்யச்செ
ய்யதோஷமெல்லாம்விலகியே சுயம்புமார்க்க நீச்சப்பாகடல்கடந்
தேயமுதமாச்சு-நிசமாச்சு சிவதிட்சைநினைவாய்ப்பாரே. (எ௩)

நினைவாகப்புருடனுக்குப்பெண்மேல்மோக-நெரிகரி பூங்குழன்
மகட்கடாவன்மேன்மோகம் கனமருவுமிருவருமேகலந்தபோதுகம
லமலர்வதனமோடுதிக்கும்பிள்ளை, இனிதாளபிள்ளையினுலெல்லாமு
ண்டாமிந்தவிதமாயிருக்குந்-திட்சைமார்க்கம், வனவாசமாய்த்திரி
யும்வேடத்தோரே மன்னவர்க்கு மங்கையர்க்கும் வயதுகேளே.

மங்கையெனுமுகாரசத்தி நாதத்தாய்க்கு வயதுபத்துச்சந்திர
ன்றன்மகளுமானுள், திங்கண்முகம்போலிருப்பாள் சிறியகன்னிதிர
ண்டபின்புகுடிலைவிட்டுத் தெருவில்வந்தாள், கங்கணத்தியென்றொ
ருவன்காப்புமிட்டான் காலெடுத்தேகாலிகந்தைக்கிட்டான்,பங்கமி
ல்லாவயதுபத்துச் சென்றகன்னி பசிதவிர்ந்த வாதிமுகம்பார்த்தி
ட்டாளே. (எரு)

இட்டவொரு மன்னவனையகாரவிந்தை யென்சொல்வேன்பதி
னறுவயதுமாச்சு, சட்டகதிரோனிடத்திற் பிறந்தபாலன்றேகையெ
னும்பெண்ணெடுத்து வாழ்ந்ததீரன், இட்டவிதியோவவனும் வெளி
யேறும் லெண்ணிரண்டுமுழத்துள்ளா யிருந்துபோனான், மொட்ட
லென்பாரிருவர்களுமிருந்தவீடு-புலத்தியனே சூத்திரத்தைப்பொரு
ந்திப்பாரே. (எசு)

பொருந்துகின்ற காலமெனு மீனம்வேடம்-பூவையரும்வளர்பி
றையிற்பூரிப்பாளுள, திருந்துகின்றபுருடனுக்குமீனங்கீழே தேய்பி
றையாம்பதினுறிற் செனிக்குங்காலம், அருந்திருந்தவிரண்டுகெருங்கு
ணங்களுண்டா-லடையாள முண்டொரவை யடாகமுண்டு வருந்தி
விலைகின்றஒரு காலமுண்டு-வனமுண்டு நகருண்டுமகிழ்ந்துகேளே.

கேளையாவளர்பிறையிற் பிரதமையொன்று-கொடியானதுவி
கைதிருத்திகை மற்றொன்று நாளையாசதுர்த்தி பஞ்சமிதானென்று

நலமான சஷ்டிசப்தமிதானென்று, வாளையாவஷ்டமியு நவமியொ
ன்றுவண்டசமியிவைபத்து மகத்தாந்தீட்சை ஆளப்பாதசமியிலேமு
டிந்தபிண்ட-மதுதப்பிற் சுத்தகங்கையாகாவாறே. (எஅ)

ஆகாதுதேய்பிறையிற் பிரதமைதொட்டுற்ற-வமாவாசை பதி
னைந்துக்கடுத்தநாளில், சாகாதகாலுக்குட் பிரமகற்பந்-தாண்டினுற்
சிவநீங்கிற் றவறுண்டோபோம், வேகாததலையன்றோ வுப்புப்புமே
லாகவளர்கலையே யப்பப்பப்பும்-போகாதபுலனன்றோ சுத்தகங்கை
பூரணமும் காரணமும் போதிப்பேனே. (எகூ)

போதிக்குமுப்பூவேமுப்பாழாச்சு-புரியட்பபூரணமுமதுவேயா
ச்சு-நாதிக்குமிடந்தனிலே யெழுந்தவுப்பு-நன்றான காலடியிற்சமாதி
யாச்சுசாதிக்குநலமொன்றிற் சத்தியுப்புச்-சந்திரனுஞ் சூரியனுந்தா
ங்கிப்பாராய்-வாதிக்குமானிடரே வறிவர் நல்ல மகாமவுனயோகியர்
க்கேவாய்க்கு மன்றே. (அ௰)

வாய்க்கவேசிவனுக்கும்பாலைமுல்லை-வளர்குறிஞ்சுயிவை மூன்
றும்தனகையாகும் சேர்க்கவே மத்திக்கு மருதசெய்தல் செழிப்பா
னதலமென்று செப்பினும்எற்கவேபாலையென்றுமுதலாம்பூமியிர
ண்டிற்குங்குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பநன்று பார்க்கவேவனதீரம்பொடி
பண்போட்டல் பங்குனியுஞ் சித்திரையும் பதிவுதானே. (அக)

பதிவானகரிசநிலமடுக்கொணுது-பருங்கடற்றண்ணீரை யடுத்
திருக்கலாகா-சதுரானமலையருளித் தண்ணீராமா-சமரசமாவிருக்
கின்றசிறுகாசா கவந்தபூமி-விதிகாணுஞ் சுக்கான்பாரிவைகள் கண்
டால்-விமலசதாசிவஞ் சத்திமேவும்பாரே. (அஉ)

மேவுகன்னிதுலா மீனமூன்றில்-வேளைதிதியுச்சமொடுசம்பாவ
த்தில்-காளைதிரிபுரைபுவனைவாலை மூவர்க்கண்டுருதிகாமாசையோக
மூட்டிப்பூவாரணரவிமுத்ரை யிந்துமுத்ரை-பூரகத்து மனதூன்றிப்
பூசைமேவித் தேவிவிந்து சிவவிந்தவ் விரண்டுங் கண்டுசித்தாந்தஞா
னமுத்தியானஞ் செய்யே. (அங)

செய்யவேமனோவிருத்தியவித்தைதன்னைச் செந்தீயிலிட்டுவறு
த்திட்டார்பின்னும்-வையகத்தின் மூளையாது ஞானமுத்திமாதவங்
தோர்க்கெய்தும் ரசவாதவேலை உய்யவென்று நற்சீடர் தனக்குச்
சொன்னேனுத்தமனே நாதவிந்தி னுண்மைபார்த்தே-ஐயமில்லாவு
ள்ளத்தோ டிரண்டாங்காண்ட மருளுகின்ற முறைப்படியேதெரிந்
துசெய்யே. (அச)

தெரிந்துகுருச்செய்கின்ற குருவின்பாசந்தினையளவுந்தப்பாது கைபாகங்கள், தெரிந்துரைத்தபடியேநீ குருவைச்செய்து சிவயோகவாழ்க்கையிலே சித்தமாகி, விரைந்துதமக்கேதேனும்வேண்டுமென்றுவேதையிட்டுச் செலவழித்து விரைந்து தள்ளி-இதுமுதலிலாணவக்கருத்தையொடுக்கிமுத்திக்-கேணிபாம் யோகத்திலிருந்தேறுயே.

ஏறுதற்குநூன்முடிவந்-நூலின்பாடை - யியம்புகிறேன்சித்தமதினியல்பையெல்லாம், ஆறுமேயானைகண்டகுருடர்போலவறியாத பிள்ளைமாற்றறிவானென்றும் பாறுமேபசிய மண்ணுந்தண்ணீரென்றும்-பகர்கஞ்சநாதத்தி னுதமென்றும்,காறுமேகள்ளனை வெள்ளனை நீர்ப்பந்தல்-காட்டுமென்றுமின்னல்வெகுகதைசொல்வாரே, (அசு)

சொல்லுநெருப்பாறு மயிர்பபாசம் போலச்-சுண்ணும்பிலேயிருக்குஞ் சூட்சமொன்று, மில்லறமேநல்லறம் தாகுமென்றுமிறைநீ தாரைக்காத்த பள்ளிமுண்டேயென்றும், வல்லமுத்து மாணிக்கநிலமென்றும் வண்ணுனுக்கேதெரியும் வகாரமென்றும் வில்லோசையென்றும் வீட்டுக்குள்ளென்றும் வித்தையுள்ளதிட்டாந்தம் விளங்குநூலே. (அஎ)

விளங்குமூந்நூல்களிலே கதையின்பாடை-விவரமெலாமுரைக்கவென்றுற் பெருநூலல்லால், உலங்குளிர முதற்காண்டமெருநூற்றுக்குலொடுக்கமா வெடுத்துரைதேனுண்மையெல்லாம் பிளிறுகின்றயானைகண்டகுருடேதென்றுல் பிரமாமெழுத்துறுதிபேணிப்பாராய்இளங்குழந்தை மாற்றறிவானென்றசொல்லி மெண்ணூருவயசுபத்துமிசைந்த மாதே. (அஅ)

மாதுமண்ணுந்தண்ணீருமப்புமுட்பும் வரைகஞ்சநாதனென்றுல்வாழைத்தாது-காதலனும்வெள்ளனைக்கள்கணை நீர்ப்பந்தல்காட்டுமென்றுற்பிரமகற்பக்கல்லின்பூமி, வேதமெனுநெருப்பாறுமயிர்ப்பாலந்தான்வேதையிட்டுலோகத்தில் வெள்ளிமூலம்சூதறியுஞ்சுண்ணும்பிற்சூட்சமொன்றுற்-சுத்தசரம் பிறப்பதற்குச்சுன்ன மெண்ணே.

எண்ணவேயில்லறநல் லறமென்றககா விசைந்தபஞ்ச நிலமதிலேயிசைந்தபூமி-கண்ணவேயிறைத்தவரைக்காக்கும்பள்ளங்கைபாகங்காண்பதற்குக் கருதானையாவண்ணமுத்துமாணிக்கநிலமென்றுல் வழலையெழுபிறப்பான வண்ணின்கூறு சொன்னவகையறிவதுவேவண்ணுனென்றுற்றுவைப்பதற்கு வெள்ளாவிதோன்றும்பாரே.(அகூ)

தோன்றுதவில்லோசையென்றற்சூதங் தொகையான வீட்டுக்
குருண்டேதென்றால்-காணுதபிரமகற்பக் கல்லென்றேபோ-காட்டி
னூற்நூல்களிலேகாணுதென்றே-பூணுத கதைகளினும் வெகுவாயு
ண்டுபொருளெல்லாமுப்பினுக்குச்சுத்திக்கல்லால்வீணைசொல்லெ
ன்றுநினைக்கவேண்டாம் வெளியாகப்பாடைதனைவிண்டிட்டானே.

பஞ்சாட்சரம்.

விண்டுசொல்லுஞ்சத்தமுதற் பதினெண்பாடை-விளங்குகின்ற
வட்சரமாம் விருத்திக்கெல்லாம் பண்டுவந்துயிரெழுத்தைப்புலத்தி
யாகேள்-பண்பானவகாரமென்று மிகாரமென்றுங்கண்டு செல்வே
னுகாரமென்று மெகாரமென்றுங்-கருவான வெகாரமென்றுமித்த
வைந்தும்அண்டர்பிரான்சொன்னவெழுத்தைஞ்சும்வேதமரகராநா
தத்துக் கருளிதாமே. (௩௨)

அருளானவெழுத்தைஞ்சு மில்லாவிட்டா-லப்பனேபுகலாதுச
த்தமொன்றும்பொருளானவட்சரமுமற்றபோதுபோதித்தநால்வே
தம்பொய்யாய்போச்சு தெருளான வுயிரெழுத்தொன்றில்லா விட்
டாற்செத்தெழுத்தாற்காண்டம் விண்டு செப்பலாகாமருளானவெ
ழுத்தைஞ்சும் பிறம்பெங்கென்றான் மைந்தனே யூமையெழுத்தாகு
மாறே, (௩௩)

ஆறானவூமையென்றாலானுமாச்சே-யப்பனேயறிவாச்சு மயங்
கவேண்டாம் கூறானவூமையெழுத்தொன்றினாலே கூசாமலஞ்செழு
த்தும்பிறக்கலாச்சுமாறானம்வுன்வெழுத்தறியவென்றால்மனமழுந்தி
விட்டக்கான் மவுனந்தோன்றும் தேறானமனமன்றோ பிரமவித்துச்
செப்புகிறேன் ஞானவழிதிறமாய்ப்பாரே. (௩௪)

பாரப்பாவழலைக் கோயிலக்கப்பாடை பரங்கானவட்சரமாபா
டையோடு-கூரப்பாநற்பாடை தேசபாடை குருமுடிக்கும்கைபா
கங்குருவின்பாடை கீரப்பாபரிபாடை சித்தரெல்லாம் பலபலவாச்
செப்பும்பாடை நேர்ப்பாவிவையெல்லா மைந்நூற்றுக்கு நிரைநிரை
யாச்சொன்னனுதி னிகண்டதாமே. (௩௫)

இந்நூலிற்சொல்லியவிபரம்.

அருமேமுதற்காண்டம் வழலைகங்கை-யாதியிலே பிறப்புமதின்
பெயருஞ்சொன்னேன்சேகரமாவிரண்டினிலே குருமுடிக்குஞ்செய
பாக்கைபாக்கத்திறைத்தைச் சொன்னேன்-பாகமதா மூன்றினிலே
கற்பமூலம்-பநியானயோகமதைவகுத்துச் சொன் னேன்வாகுபெற
நான்கினுக்குஞ்ஞானசாரமணிமடிக்கும்வயனமெலாய் வழிகண்டே

வழியானவைந்தாங்காண்டத்தினுள்ளே மறைத்தபொருட்பா
டையெலாம்வகைகள்காண் டெளிவிலாக்காண்டத்திற்கருக்களெல்
லாநிகழ்த்தினேன் பல்பொருட்சொல் காண்டமென்றே சுருவாகக்
கருவறியக்கடைக்காண்டத்தைச் சோதித்தாற்றோன்றுமேதோன்
றுமெல்லாம்-வெளியாகுமிந்தநூலைஞ்சு காண்டம்வேதமென்றேசித்
தர்களும் விளம்பினரே. (௯௭)

விளம்புகின்றவழலைக்கு மூலமொன்று விசையானசுத்திக்குமூ
லமொன்றுதனும்பரத கும்பகமாமவுனயராக்கந் தாங்கிநின்றயோக
த்தின்மூலமொன்று குளம்பானகற்பத்தின் மூலமொன்று குளிகை
யெனுஞ்சாரணைக்கு மூலமொன்றுவளம் பெறவே ஞானத்தின்மூல
மொன்று வகையாறுமூலததின்வயணங்கேளே. (௯௮)

வயனமென்றவயலைதனக் குப்புமூலம்வாகானதிட்சைக்கனலே
மூலம்-நயனமென்ற யோகத்தில் வாசிமூலநல்லவொரு கற்பகத்தில்
ரசமேமூலம்-குயனமென்ற குளிகைக்குப்பாட்டுமூலங் குற்றமில்லை
ஞானத்தின் மனமேமூலம் தயினமென்றவிவைக் கெல்லாமென்னு
ம்மூலஞ் சாகரத்துறைத் தாங்கிப்பாரே. (௯௯)

தாக்கிப்பரிந்தநூலைஞ்சு காண்டந்தமைப் பார்க்கிற்சமுசயங்க
ளுண்டேபோகும் நோக்கிப்பாரிந்தநூ றனக்குச்சாட்சி உரோமரி
ஷியைந்நூறு நந்திநூலும்தேக்கிப்பாரிதனாலே தெளியாதுண்டோ
சிவ சிவாகுருதேடித் திரியவேண்டாம் பாக்கியமா நூலதனிலிரண்
டாங்காண்டம் பாடுகிறேன் முதற்காண்டம் பரமாமுத்தே. (௱)

முதற்காண்டம்-முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்டம்.

முத்தணிநகையாள்வேத முதல்வியைப் பாகம்வைத்த சுத்த
ஞானதீபச்சுடர்ப்பெருஞ்சோதிபாதம்நித்தமுந்தொழுதுபோ
ற்றிநிதிசொல்படைநூலின் புத்திசேரிரண்டாங் காண்டப்பொருளி
னைப்புகலுவேனே. (௧)

புகலுமுற்காண்டந்தன்னிற் புகட்டினேன் வழலைமார்க்கம்செ
கத்துயருப்பின்றீட்சைசிவத்தின்பேர்செப்பினேனால்இகத்தினின்மூ
டஞான விருளினை யெளிதினிக்கும் பகவன்போலுமிந்தப்பாடைனு
ல்பயன்பெற்றோர்க்கே. (௨)

பயனறியாதமாண்பர் படிக்கிலென் விடுக்கிலென்ன உயிரினைய
டக்கிடாதாருரை பொருடெரிந்தா லென்ன தயையுள்ள குணமிலா

தார்தாட்டிகரானுலென்ன சுயமதாமுப்பைவிட்டுச் சுட்டதோஷிக் கொப்பாவார். (௩)

ஒப்பிலாவிரண்டாங் காண்டத்துரை யறிந்தவனேவாதி தப்பிலாச்சிவயோகத்திற்றலைவனு மிவனேயாகும் இப்புவிதனிலேதேகசித்தியுமிவற்கேயெய்தும் ஆப்பணி சடையோன்சொன்ன னறிந்திடு மறிவுளோரே. (௪)

அறியவாம்ரசவாதத்துக்காதியா முப்பொன்றேகாண்திரிவித வழலைச்சுன்னஞ்செய்யு நீர்த்தீட்டையொன்று குருசெய்யுமிடைபாகத்தாற் குட்டுகைபாகமொன்றிந் நிரையினையறிந்துளோர்க்கு நிட்டையு நிலைக்குமன்றே. (௫)

வேறு.

நிலைப்பதற்குச் சூத்திரங்களநேகமுண்டு நீணிலத்திலிந்நூல் கிடையாதப்பா மலைக்குள்வளர் பெரியோரையடுத்துக்காத்துமணமுருகிநின்றகால்வாய்க்கு மிந்நூல்களைத் தமிழிற்காப்புமுதற் கடையும்பார்க்க கைகாட்டுங்குரு வென்னக்காணுமிந்நூல் விலைப்படுத்தியுடல்வளர்க்குஞ்சண்டாளர்க்குவிமோசனகாலஞ்சிறிதுமில்லைமாதே.

இலையென்றுகூறுமல் யார்க்குமைந்தா விந்நூலைச்சிவயோகிக்கிதனன்றே இல்லையென்றுசொல்லாமல் யார்க்குமைந்தாவிந்நூலைச் சொற்றவருக்கிதனன்றஇல்லையென்றுகழறுமல்யார்க்குமைந்தாவெழின்ஞானமுடையோருக் கிதனென்றேஇல்லையென்றுரையாமல்யார்க்குமைந்தர் விந்நூலைப்புண்ணியருக் கிதனென்றே. (௭)

நன்றானபிரமகற்பக் கல்லின்மார்க்க நாட்டினேன் பாடையினுன்முதற்காண்டத்தில் இன்றுண்டே ரவுலகத்தில்வாதியெல்லா மிந்தவிதங்கண்டறிவாரில்லையில்லை அன்றேதானிசனெனக்குரைத்தவுண்மையப்பவிவ்விரண்டாங் காண்டத்திற் சொல்வேன் குன்றன்னவறிவுடையபுலத்தியாகேள் குருமுறைக்கு வழலைதனைக்கூறுவேனே.

கூறுவேன்வழலையிலே நாலுசாதி கூசாமன் முடித்துவைத்தார்சித்தரெல்லாம் தேறுவர்யந்தவகையா தென்றூற்சிறுநீராற்காச்சுகின்றவழலையொன்று பேருபெறச்சுண்ணும்பு மூவருங்கூட்டிப் பிசகாலநலமாகக் காச்சுகின்ற வழலையொன்றே. (௯)

ஒன்றானசளியவர் மாண்விசம்வெள்ளையுள்ளபடிகாச்சுகின்றவலையொன்றே என்றான்வென்மகனே வேம்புபுன்கி னெண்ணெயிட்டு

ச்செய்திடுவாரிந்நான்கும் நன்றேதுமில்லேஇந்தசவுக்காரத்துணேட்டுக்குள்ரசவாதி சுன்னஞ்செய்து குன்றுதசரக்குகளைப்பொதிந்துசுட்டுக்குணமில்லாவகைக்கண்டு குறையாவாறே. (௰)

குறைபட்டுப்போகாதலிந்தநூலிற்- கூறுகிறேன்வழலேயின்றன் குறிப்பைமைந்தாநிறைவானர விமதியுமங்கி மூன்று நின்றுவகலண்டத்திற்பிரமவித்தாய் மறைவானமூன்றதிஞலுலகமாச்சவாயுவங்கியப்புமன்றேமகத்தாம்விந்தே உறுகதிர் முச்சொடுதரிகர்த்தாவாகியோங்கின்ற பிரமசித்தி னுண்மைமன்னே. (௧௧)

சாதிவெடியுப்பின்பிறப்பு.

உண்மையாக்கினியினுறு கோபத்தாலுற்றரவி மதியிரண்டுஞ்சையோகித்து, தன்மையாம்விந்து வெனுமழை யுண்டாக்கித்தாணிமுதலெழுதோற்றசார்புண்டாக்கி வண்மையாமுறுபஞ்சேந்திரியங்களாகிவந்ததாற்பிரமமெனும் மாயக்கூத்து வண்மையாம்விசும்பாலேவிடமுண்டாகி மேகசலத்தாற்பிறந்த வெடியுப்புமன்றே, (௧௨)

வெடியுப்புச்சத்தரவிபீமாச்சு வெருட்டனரிதைத்தானே முடிவாமென்றேஇடியுப்போ விருந்தவிடஞ் சொல்லாமற்றுனிணங்கனும்பைச்சிவமென்றேயிசைந்தே சொன்னார்அடியுப்புநிலவுப்பென்றறியமாட்டாரடுத்தவுப்பைச் சிவமென்றேயறியமாட்டார் குடிப்புப்பாறையுப்பென்றரியமாட்டார் கோடானகோடியுப்புக் கூறுவாரே,

கூறுவார்முதல்வழலே நிலவுப்பாச்சுகுறித்தறியவேண்டுமெனிபூமிநாதம் மாறுவார்சாச்சுவார் வழலேசெய்வர்மல்யுப்பிப்பிண்டமென்பாராயினுதம் தேறுவாரிவர்தா யேசிவமாமென்று செப்பிரிந்தாமறியாக்காற்றீந்து சொல்வேன்-பேறுபெற நிலவுப்பேபூநீரென்று பேரிட்டவகைப்பிரிந்துப் பேசுவேனே. (௧௪)

நிலவுப்பு.

பேசுவேன்பூவென்பதயனுமாச்சு பெரிதானநீரென்ப தறைமாலாச்சு வீசுகிறேன்மாறுனே ஈசனுனுன்வேதனெனும்பிரமதேசத்தியானுன்ஊசரத்துக்கடுத்திருந்த வுப்பேசு னுப்புக்குமேலிருந்தமண்ணேசத்தி தாசியர்க்குமண்ணன்றேவளையலாச்சுசத்தியைவிட்டகன்வுப்பத்தானேபோச்சே. (௧௫)

போச்சப்பா வீசனுக்குப்புத்தண்ணீராச்சு சூத்தசுன்னஞ்சத்தியன்றேமண்ணேயாச்சு தேச்சப்பாவிழிகுலத்திற் பிறந்தவீசனிதனுலேசத்திக்குளடக்கமானுன் வாச்சுதப்பா கரதலேயாய்த்தலேஏகலாய்மாறிநின்றபடியாலே மறைத்தார்நூலில் பேச்சப்பா நாதமென்றுமடியாமென்றும் பிண்டவுவற்சத்திஎன்றும் பேசினுரே. (௧௬)

பேசாதபூரமூலை பிரமகற்பம் பின்னையொன்றுமில்லைநிலவுப்பே யீசன்கூசாதேகழுதலை என்றிதற்குப்பேருங் கொண்டன்மதியுப்பெ ன்றுங்கூறலாகும்பூசாரமறியாக்காலீசனுப்புப் பொருந்தாதூமுதல் வழலை பொய்யாப்போகும் அசாரக்கள்ளருக்கப் பேசவேண்டாமா தித்தனுப்பையுனக் கறையக்கேளே.

ரவியுப்பு.

அறையக்கேள்பொட்டிலுப்பி வெடியுப்பையா-வராகரா கடை யென்றவழலையாகும்-பறியக்கேண்மண்ணெடுத்துச்சலத்தான் மூட் டிப்பக்குவத்திறற்பிறக்குங்கம்பியுப்பே-புறையச் செந்திக் கண்டாற் அழித்துவெந்தே-பொடிந்தாக்காற் சிவமென்றி றுரைப்பாரையாமு றையாக்கேளீசனுக்கு மரணமுண்டோ-மோசமுண்டோவிணங்கன் வெகுமூர்க்கனுமே, (கஅ)

மூர்க்கமுள்ளரவிவிந்துமதியின்விந்து-மூன்றுபங்குமிரண்டுபங் குமாகக்கூட்டி-தீர்க்கமாமிணங்கியெனும்பெயருமாச்சுசிவசிவாவெ ண்ணெய் குடித் திருச்குழம்பு-மார்க்கமாயக்கினிக்குரோமம்போல மாமிசத்தின் கருவைவிட்டான்-மாளாதுப்பு-பார்க்கவே காலுக்கு மிடியென்றேபேர்-பரிதிவிந்துமதிவிந்து பரனுமென்றுச்சே. (கக)

பாணயுப்பு.

பாரப்பா நிலவுப்பு வெடியுப்புக்குப்-பாடை யென் ஒன்றல்லா விரண்டுமுண்டோ-நேரப்பாவடிஎன்று முடிதானென்று-நிரைநிரை யாய்ச்சொன்னதிற் பலனே துண்டு-கூரப்பா வடுப்பிலிட்டெரியுந் தீயிற் கொள்ளியிலே சுடர்க்கொள்ளி குறுக்கேயுண்டோ - சீரப்பா முன்பின்னுச்சொல்லுநாலக டிருவிதமாமுப்பினத்துநீர்க்கந்தானே

திர்க்கமாய்வெடியுப்பே சிவனுமாக்குஞ்-சிலநாளிற்சித்திஎன்று செய்பலாகும்-மார்க்கமாய்ச்சொன்னதல்லா லுப்பின் மார்க்கம்-வ கையறுத்துச்சொல்லாதவகையேதென்றால்-மூர்க்கமுள்ள சித்தரெ ன்மேற்கோபஞ்செய்வார் மூடிவைத்தனிதனாலே முன்பின்னுகப்-பா ர்க்கின்றபிணையரிவுடையனுறைப்பதருமனுன்முழுதும்பார்ப்பன்றனே

தானுனபாரையுப்பைச் சொல்லவென்றாற்-சமுத்திரத்திற் பா றையிலேதானுண்டாகும்-வானுனகல்லுப்பென்றிதற்கும்பேராம்வா ரியென்றுமப்பென்று மதற்குப்பேரும்-தேனுனசிவகன்னியென்றும் பேராஞ் - செப்பரியகங்கையென்று மதற்குப்பேராம் ஊனுனதிரா போகமென்றும்பேராம்-மித்தியிலேபாறைபினில்வளரும்காரே. ()

வளருகின்றவுகாரவுற்புச் சிறுநீருப்பு வகாரவுப்புத்திரையினுப்பு
வத்துப்பைய, துளிரானசுத்தசல தீட்சையுப்புத் தொழின்முடிக்குஞ்
சினவுப்புச் சத்தியுப்புத், தெளிவான கடன்மதிக்கத் திரண்டவுப்புச்
செப்பவதிமதுரவுப்புச் செந்தீயுப்புக், களியாதவெளியுப்புக் கரியினுப்
புக் கண்டுபாராதித்தன் கட்டுமுப்பே. (௨௩)

கட்டுகின்றவங்கியுப் பீசனென்றுங் காட்டினார்முடியுப்புக்காணு
ரென்றும், விட்டகழியகாரமென்று மையாலையா மேனிவிந்துநாத
மனைத விளவலாமே, பொட்டலென்ற வூசாத்துக்குள்ளேயீசன்
புதையுண்டுபோனானே சமாதியாக, ஓட்டுகின்றசிவசத்தி யிரண்டு
பேருமோரிடத்திற் குடியிருந்தாருற்றுப்பாரே. (௨௪)

உற்றுப்பார் சிவமிருந்தபூமிதன்னி லொருபூண்டுமுளையாதே யுவ
ருப்பாலே, அற்றுப்போமருதநில மயானருத்திர னவனுடனே சததி
யடுத்திருந்ததாலே, முத்துப்போற் கொஞ்சம்விஞ்சச் சலமுண்டா
ச்சு மூழ்மாசமில்லாமற் பசுமையாச்சு, சிக்கிக்கும பிசந்தமண்ணுங
தண்ணீர்கண்டாற் சிவனுப்புநிலமுவராந் தெளிந்துபாரே. (௨௫)

பாரப்பாவீசனுப்பைக் காணவென்றாற் பனிக்காலங் குடியிலிட்
டுப்பார்க்கவேண்டும், ஊரப்பாவெளுக்கின்ற மண்ணுனுப்பா லொரு
முழமாவிருமுழமோ வுயரந்தானே, வாரப்பா பக்கமோ பூமியுள்ளோ
பாலையுச்சிகாலையோ மதியேவெய்யோ, ஆரப்பா வாகாச வுப்பைக்கா
ண்பா ரானுலுமூசரத்தை யடுத்துக்காணே (௨௬)

அடுத்துக்கான் மாசிபங்குனியின்மட்டு மமாவாசைமுன்னேநிடும்
பின்னும்பாராய், தொடுத்துப்பார் நிலவுப்புக் கதிராய்ப்பூத்துத் தோ
ன்றுகின்றநாடனிலே மழையுமாகா, தெடுத்துப்பார் குளிர்ச்சிகொண்
டெழிமப்பூவி வில்லறத்திலீசன், விந்தைச்சையோகிதனுவடித்தவுவர்
சத்தி கவளீகரித்துவந்த துகல் லிறவுப்பின்மகிமைதானே. (௨௭)

மகிமையாமூசரமு மீசனுப்பை வாங்குமுன்னே யதிகமாஞ் சை
யோகத்தால், பகையானசத்திக்கு மிருவிமுத்திரை பாடிணைதிசெய்
யப் படிகமூன்றி, யுகமுடிவுநமக்கென்ற வீசனுப்பை யுட்கொள்ளமா
ட்டாதே யூசரந்தான், வகையானமஞ்சணின்ற வன்னமெல்லாம் வரு
ஞ்சுத்தவெண்மைநிறம் வாங்கிப்போமே. (௨௮)

வாங்கிப்போமூசரத்தில் வெண்மையில்லை மஞ்சளுக்குச் சிவக்கி
ன்றமார்க்கமில்லை, ஏங்குகின்றதீயிலிடக் கறுத்துப்போகு மிந்தவகை
வாதிகள்கண் டெடுக்கமாட்டார், நீங்கிப்போகாதபடி சசனவிந்தை
நிலவுப்பைக்கிருகித்து நிற்கும்பூநீர், பாங்கிக்கா வலையல்செய்வோ
னுப்புவேருய்ப் பண்ணுவோனந்தவுப்புப் பாழதாமே. (௨௯)

பாழென்றுசொன்னதென்ன புலத்தியாகேள் பரமசிவனுப்புமங்
கே கைத்திடாது, வாடுனன்றசுன்னப்புகாரசார மண்ணன்றே

நிலவுப்பின் மருவிக்கொள்ளும், கோனென்றசலம்விடுவா ருலைக்குள் வைப்பார் கொடுங்காரந்தானடக்கிக், கொடியகைப்பாம் தானென்ற உப்பை எடுத்தொன்றுமில்லை தண்ணீரில்மண்கலந்தாற் றாழ்வுதானே.

தாழ்வில்லாப்பூநீரைச் சுண்ணமென்று சாற்றுவார் தழைகளிலே தானேபூட்டி, வாழ்வுபெறச் சலபெடுத்து வேதைப்பார்ப்பார் மைந் தனேயதினாலேவன்னமில்லை, தாழ்விலாச்சத்தியுவர் சாரத்தெண்ணெய் தான்கலந்துசிவசுண்ணந் தணிந்துபோச்சு, நாளிலேசிவவுப்பைச் சத்தியுண்டு நாரிமருக்தேபெரிதாய் நடப்புமாச்சே. (௩௧)

நடப்பாஞ்சத்திவெனுஞ் சாரம்விஞ்சி நற்சிவனாற்காரமன்றோநா ட்டமாச்சு, தடிப்பானகாரத்தை யுண்டசாரந் தன்குணமுமாறியன் றோ தவறிப்போச்சு, அடைப்பானகானகத்திற் புலியுங்கண்டே யப் புலியாற்கானகமு மழிந்தாற்போல, உடற்போனாலுயிர்நிலையா வாறு போல ஓகோகோகாரசா ரங்கள்போச்சே. (௩௨)

போச்சென்றுயலையாலே சத்திசாரம் புட்பிக்குநாளையிலே பூண் டுபோரு, வாய்ச்சுதென்றுகடனீரைக் கவிழ்ந்துமேகம் வாங்குகின்ற தன்மைபோல் வாங்கும்பூநீர், நீச்சென்னுஞ் சிவனுப்பைச் சத்தியுப் பை நினைவாகவெவ்வேறாய்ப் பிரித்துவாங்கி, ஆச்சென்றயந்தவகை யுபாவமெல்லா மைஞ்சாங்காண்டத்துறைப்பேனறிந்துகொள்ளே ()

கொள்ளப்பாகடைசியஞ்சாங் காண்டத்துள்ளே கோள்சிறிதுமி ல்லாமற் பிரித்துரைத்தேன், எள்ளளவுதவறாமல் சொல்லினேனாலீச னுப்பையெடுக்கின்ற வியல்பையெல்லாம், தள்ளறநான்சொன்னபடி யேநீயுஞ் சாதித்துக்கற்சுண்ணத் தெழிலைப்பாரு, கொள்ளற்கமற்ற வெல்லா முப்பேயல்ல கூறுகின்றமதிவெண்பா நூறும்பாரே. (௩௪)

கல்லுப்பறிதல்

நூறானவுரோமரிஷியைர்நாலும்பார் நுணுக்கமதிலறியவென்று லிந்நூல்பாராய், சாறானமுப்பதிலே சைபாகங்கள் சவுமியமாஞ்சாகர த்திற் காலைப்பாராய், பேரானவின்னுமற்ற நூல்களெல்லாம் பேசாது கருங்குருவும் பிடித்தகன்றாய்த், தேறாதுசிவவுப்புத் திறந்திடாது செய்பாகங்கைபாகஞ் செப்பிடாதே. (௩௫)

செப்பினேனுப்பினுட செய்கையெல்லாஞ் சிவவுப்பேமுதலைஞ் சுஞ் சேரச்சொன்னேன், உப்பெல்லாம் வழலையென்று சித்தர்சொன் னார் ஓகோகோநிலவுப்புக் தானுமொன்று, தப்பில்லாக்கல்லுப்புத் தானுமொன்று சாரமெனும்பூரமாம் வெடியுப்பென்றே, அப்பனேயி வைகளெல்லாமாதியுப்பா மவையுடனேசிவவுப்பா மதுவுமொன்றே ()

அதுவென்னசிவசுண்ண மாகாசத்தை யடக்கினாரெடுப்பதற் கத் தாமென்று, விதியுடனேசொன்னக்கா லெடுத்திடாரோ மேதினியிற்

சிறிதுவித்தாரமென்றே, உதவிசெய்வார் தங்களைப்போலுமுண்டாக்கி யொளித்திட்டாரொன்றான வுப்பைத்தானே. (௩௭)

ஒன்றானவுப்பொன்று தீட்சையென்றென் றொளித்தாரேபரிபாடைக்குட்புதைத்தே, எண்ணாயிரத்திரட்டி திருமந்திரத்தை யிருநூற்றுத்திருமூலர் பாடிவைத்தார், வண்ணான்றனுப்பைவெளியாகச்சொன்னான மருவிலொருதிரைமறவா யுரைத்தசித்தர், சுண்ணாம்பைச்சுத்திசெய்ய நீருஞ்சொன்னார் சுத்தவுப்பை யெடுக்கும்வகை சொல்லிடாதே. (௩௮)

சொல்சட்டைமுனிவரிரு நூற்றிற்றீட்சை தோன்றுமென்று கிழித்தாரே தோடங்காட்டி, வல்லவராற்றீட்சைகிழி பட்டபோதே மற்றவர்கள்சொல்வதற்கு வாயுண்டாமோ, சொல்லுமகா வாக்கியந்தான் கொங்கணன்றான் செப்புகின்றநூலெல்லாம் முப்பையெனறால், வெல்லரிதாநந்திகண் டொருமூநூற்றில் வெருட்டினார் மிகச்சற்று மின்னினாரே. (௩௯)

மின்னினார்மச்சமுனி நான்மறைப்பு வெட்டவெளி சவுக்காரமென்றேசொன்னார், தனிமையாற் போகருமேகாரசாரந் தாமென்றே பேசினார் தப்பில்லாமல், கன்னமொழிச் சிறுபிள்ளைச்சுந்தரர் தாங்களிச்சுணமென்று சொல்லிக், காட்டிவைத்தார் பின்னுமற்ற சித்தரெல்லாம்வழலையென்று பேசினார்பரிபாடைப் பேதத்தாலே. (௪௰)

பேதத்தைக்காண்பதென்றோ கற்சுண்ணாம்பைப் பெரியசத்து வாங்கிமுத்தே பிரிப்பதெனறோ, சாதுற்றமதிசாரந் தன்னிற்றாக்கிச் சமுத்திரமாஞ்சிவகங்கை சார்வதென்றோ, சூதத்தைபணியாக்கி எமபீசஞ்சூட்டிவொரு குருவாக்கித் தோமில்லைம்பொன், வாதத்தைக் காண்பதென்றோ காயசித்தி வாகாகச்செய்வதென் வயசுநூறே. ()

நூற்றானவயசதிலே யைம்பதாண்டு நோக்கமில்லாநித்திரைக்குளொடுங்கிப்போகும், கூற்றானபாலர்முதற் பதினாறுண்டு கொள்வார்க்கத் தறிவில்லாப்பருவமாகும், நேரானமுப்பத்துநான்காமாண்டுநிறைந்தவர்க்குச் சுகதுக்கங்களைப்போக்கோடி, போனவிதிவந்த நூலைப்பார்ப்பீர் பேய்மக்காண்ஞானகுரு பின்செல்வீரே. (௪௨)

பின்சென்றுநிழல்போலத் தொடர்ந்துகாத்துப் பேசாதமவுனரகசியத்தைக்கேளும், முன்சொன்னவழலையுப்பைப் பிறகேகேளு மூலவிந்துவாகியின்றன முடிவைக்கேளும், தன்செயல்விட்டுஞ் செயற்றனித்துநில்லுஞ் சாத்திரமாங்குப்பைகளைத் தள்ளிப்போடும், எனசொல்லுமைந்நூறு மிணங்கிப்பாரு மிணக்கமறிந்திணங்கியிரு மிகத்திற்றானே. (௪௩)

இதத்திலுற்றமுடியுப்பை யெடுக்குமார்க்க மெள்ளளவுஞ்சொல்லாமற் சித்தரெல்லாம், மகத்துவமாமவழலை நில உட்பேயென்று வழுத்தினார் சவுக்காரவைப்புமார்க்கம்-சுகமதாச்சிவசுன்னநிலவுப்புக்குட்

டோற்றுமதனாலதனைச் சுற்றியாக்கப், பகுத்தசிப்பியண்டநீர் தேசி யூசி பலபலவாஞ்செயநீரிற் பாடந்தானே. (சச)

பாடமென்னைப்புடமெரிப்புச் சுண்ணாம்புக்கல் பாய்ச்சிமேயநீரைவிடு தல் சுடரிவாட்டல், ஈடமென்னவிதனாலே சவுக்காரத்தி லெண்ணெய்க் கக்கும்படி முடித் தெடுப்ப ர்சுண்ணை, நாடுகின்றசுண்ணத்தா லுப்பை க்கட்டி நன்றாகதாளகநல் வங்கங்கட்டி, ஆடுகின்றபடி சோத்துச் சிந் தூரித்தே யாறேழெட்டொன்பதுமா றுடுவாமே (சரு)

மாற்றுகுமிதபட்டுன் காணவென்றால் வழலையுப்பு நிசமாகவை த்தாலுண்டு, காற்றான வழலைசவுக் காரந்தன்னை கந்தல்கந்தலாப்பிரித் துக் கசடாச்சொன்னார், கூற்றானமண்ணுக்குந் தண்ணீருக்குங் குடி த்தவெண்ணெய் கக்காமற்குளிர்ச்சி ஈந்தார், பார்த்தாலொன்றுமி லலை வண்ணாணுக்குப் பழஞ்சீலைவெளுப்பதற்க ப் படித்திட்டாரே.()

பாக்கிசவுக்காரம்.

படித்திட்டவுலகத்தார் மக சினத்த ர் பாக்கிசெய்தசவுக்காரம் பண்பன்றுபால், தடித்திட்ட நிலவுப்பைக் குறிச்சிப்போட்டான் சார மதில்வெடியுப்பைத தள்ளிப்போட்டான், வெடித்திட்டகல்லுப்பைக் குளிரப்போட்டான் வீணாகச்சுண்ண மிகவும்போட்டான், எடுத்தி ட்டவெண்ணெய்தனை மிதக்கவிட்ட, னென்னசொலவே னுண்டை மிக வெடுப்பாச்செய்தான், மடித்திட்டபுத்தியினன் மயங்கிப்போனா ன்-மாறாட்டமாச்சுதிந்த வழலைதானே. (சஎ)

வழலைமுறை வரிசையாய்ச் செய்தாலுஞ்சான் மக்களேதங்கம் விட்டால்வன்னமில்லை, விளவென்றுசொன்னதென்ன வாகசித்தின் வின்தென்றவிசனுப்பை விட்டதாமேல தொழின்முறையாய் முடித்து வைத்ததை வழலையையா, சொர்ன்னமல்லாற் சொர்ன்னமூண்டு சுபம் யோனால், பழமென்றாசனையடா வீசனவிந்து பட்டவிடந்தொட்ட விடம் பசும்பொன்னாமே. (சஅ)

பசும்பொன்னேயாற்றதிக மாணியில்லை பருநின்றுலுழிகண்டபா மனுவீர், விசும்பென்றவாகாச வுப்புப்போயின் வெடியுப்புநிலவுப்பும் வீணாமோ, நிசமாகச்சொல்லவில்லை சவுக்காரத்தி னெடுநாளாய்நீரு ழைத்து நின்றாலும்போ, நசையிரசமேவதையிட முடியாதையா நல்ல புத்தியுங்களுக்கா நான்சொன்னேனே. (சகூ)

நான்சொன்னே னென்றெண்ணி விடாதேவேண்டா நந்திசரு ரோமரிஷி யைக்நாலும்பார், வான்சேர்ந்தவுப்பெடுக்க வைவைச்சொ ன்னான், மறதிகொண்டுமெய்யதுதா னென்னேயப்பில் தான்சொன்ன படிகுவிந்து நீதான்பார்த்தாற், சாண்வயிறு வளர்ப்பதல்லாற் தவங்கி ட்டாது, என்சொன்னேனிவ்வளவும் புலத்தியாவல் லியமனைக்கொன் றெந்நாளு மிருக்கல்ன்றே. (ருய)

இருக்கவன்றோறாமணித்துச் சிவமாஞ்சுன்ன மெடுங்களென்றே யடிவைத்தேன் கண்டக்காண்டத்தில், குருக்களொருபுத்தியுனக் கிருக்

குமாகிற் கூற்றென்னுஞ் சமுசார வலைக்குட்பட்டுப், பெருக்கிமாயுண்டுடுத்துச் சாதற்கோளு பிரமையுனைத்தொடராமற் பேசக்கேளு, தருக்கொளுபர்தாதுவன்ன வழலைப்போக்குத் தலையுரைப்பேனதையறிந்து நீசெய்வாயே. (௫௧)

செய்யவேவழலைவிட்டோன் முருகுகாணுன் செயமானதுருகவிட்டோர் பொன்னைக்காணுன், மெய்யானவேமப்பால் விட்டானுனால் வீணுதுஞ்சுசமுதற் பாடாணங்கள், சையோகரசபீசமில்லாவேதை சாதகமாவொன்றுமுதலைஞ்சுகாணும், வகையாரப்புடத்தில்வைக்கப் புகைவதன்றிக் காரீயம்போலதிலே கழன்றுபோமே. (௫௨)

பூநீர்த்தீட்சை.

கழன்றுபோகாதபடி வழலைமார்க்கங் காட்டுகிறேன் கற்சுண்ணம் படிதானென்று, தழைந்தோங்கும்படிநல்ல வமுரியோட்டிற் றுணரைத்துக் கலக்கிவைப்பாய் தாழ்வில்லாமல், குழைந்துபோகாதபடி தெளிவைவாங்கிக் கொட்டப்பாதீட்சைசெய்த புட்பமேட்டும், முழன்று போகாமலே கலக்கிக்கொண்டே யுத்தமனைசெயுவவகையைப யுணக்கக்கேளே (௫௩)

கேளப்பாமேலான தீட்சையுப்புக் கிரமமதாய்ப்படியிட்டுக்கிண்டிப்போடு, ஆளப்பாதீட்சையென்ன வெல்பாயாறு லறைகட்டிலுறைப் பண்ணேறு வாயிறுதம், தூளப்பாகடைவதுபங் குணிபின்மட்டுந் துரிதமாரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும், ஆளப்பாவுப்பெடுத்துக் கிறிப்பார்த்தே யடியினடுவெடியுப்பு முடிமேல்வையே. (௫௪)

வெடியுப்புத்தீட்சை.

மேலனமுடியிலஞ்சு பலமேயாகு மிச்சமதாவடியிலே பலந்தானெட்டுக், கேளானநடுவிணங்கன் படிதானென்று கொட்டப்பார்சமதியிலேயிட்டுமூடி, நாலனமேன்மூடி சீலைசெய்து நாறெருவிற்புடம்போட நீற்றுப்போகும், மாலானவண்டநீரிட்டேயாட்டி மகத்தான வில்லைசெய்து புடத்திற்போடே. (௫௫)

புடம்போட்டேயாறினபி னெடுத்துக்கொண்டு புதியவோரமுரியிலே கரைத்துக்காச்சித், திடம்பெற்றக் கம்பியதாய்க் கட்டிப்போகுஞ் செய்யுப்பிலரைப்படிதான் றாக்கிக்கொண்டு, குடநிறைந்தவெண்ணெயோரளையாழாக்கிற் குழைபவேகலக்கிநன்று வரைத்துக்கொண்டு, கலங்காட்டும்வேகாத வழலைநீறைத் தாச்சிவிட்டிடுவாய் தாழ்வில்லாதே. (௫௬)

இல்லாமற்போகாதே வெண்ணெயுப்பை யெரித்துமெல்லக் காச்சிடவே யிருக்கும்பாராய், உல்லாசமாகவே யண்டம்போல் வுருட்டியேயரவிழுக்கத்தி லுலரப்போடே, எல்லாருமிநசமுறை பாடமாட்டாரிந்தன்றோ வீசனுப்புக் கிடாச்சொன்னேன், வலவ்வாயச்சர் கொங்கணர்தாஞ்சொன்ன வழலையிந்தமுறையில்லை மகிழ்ந்துபாரே. (௫௭)

சவுக்காரம்.

பாரப்பாவிப்படியே சவுக்காரத்தைப் பாடாமன்மறைத்தவரே
வழலைமார்க்கம், நீரப்ப நிலவுப்பே வழலைக்காதி நின்றதினாற்றுருசை
மூந்திக் கொல்லுங்கொல்லும், பேரப்பாதுருசாலே சூதங்கட்டும்பேய்
மக்காள்சூதத்தாற் றங்கநீறும், காரப்பாதங்கமிட்ட சிந்தூரத்தைத்
தாக்கினாலைஞ்சதுவுந் தப்பாதன்றே. (௫௮)

தப்பாமல்வழலைசவுக் காரசுன்னஞ் சமுசயங்களில்லாமல்வெளி
யச்சொல்வேன், மெய்ப்பான கும்பிடுங்கற்சுன்னமார்க்கம் விள்ளா
தேமறைத்தாரேசித்தரெல்லாம், அப்பாகேள் கிளிஞ்சலெனுமூமை
தன்னை யடைவாகச்சுத்திசெய்யும் வகையாகென்றால், உப்பானவுவ
ருடனேகற்சுண்ணாம்பை யுணாவாகத்தண்ணீரிற் கலக்கிக்கொள்ளே.

கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்.

கலக்கியதிலூமைவிட் டெரிப்பாய்நீயே கன்மஷங்களொருபுரி
துங்காணுதோடு, வலுக்கமூத்துவீரமுடன் சீனஞ்சூடன் வவருறவே
நவாச்சாரங் கல்லுப்பேபோடு, யெலக்கமே வகைவகைக்கோர் பலமதா
கப்பிசகாமற் கிளிஞ்சிலைஞ்சு பலந்தானேயா, இலக்கமுள்ளவண்டநீ
ரெருக்கம்பாலின றெளிவுவிட்டுமுன்மருந்தைத் திடமாவாட்டே. ()

ஆட்டியேசிப்பிக்கு மேலுங்கீழு மப்பிப்பின்னாறெருவிற் சிடத்
தைப்போடு, நீட்டியவோர்சுன்னமுமா மந்தநீற்றை நினைவாகவெண்
கருவா லரைத்தேயூது, நாட்டியேகடுஞ்சுனன மாகக்கட்டு நாலாறு
தினமறைத்துப் புடத்திற்போடு, தாட்டிகமாக் கடுஞ்சுன்னஞ் சிப்பி
யாச்சுசாதகமாவின்னமொரு சுன்னஞ்சொல்வேன், கூட்டுடனேயண்
டங்களைந்துவாங்கிக் குணமானமீங்கலன்பாத் திரத்துள்வைத்தே. ()

அண்டச்சுன்னம்.

வைத்தவுடன்பழச்சாறு படிதானொன்று வாகாக்மூழுகவிட்டத
னின்றாப்மை, பெற்றநடுங்காரசீ னம்மிரண்டும் பொடிசெய்தேபோவி
ட்டுப் பழச்சாறோடு, குற்றமில்லாக்கடுவெயிலி லேழுநாள்வை கூசாம
லண்டமெலா மூருகிச்சாற்றில், அத்தமென வுறைந்திருக்கு மெடுத்து
க்கொண்டே யண்டத்தின்சவ்வெல்லா மறுத்துப்போடே. (௬௨)

அறுத்தபின்புமூன்றுநாள் ரவியிலிட்டே யப்பனேயண்டத்தி
னீறுதன்னை, மறுத்தவிர்த்தகல்வமதி லிட்டேநன்றாய் வளமானவெ
ருக்கப்பால் வார்த்தேயாட்டி, குறிக்குமொருசாமமட்டு மரைத்தெடு
த்தே குணமாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போட்டு, செறித்தபின்பு மேன்
மூடிச்சீலைசெய்து சிறுபிள்ளாயைம்பதெருப் புடத்தைப்போடே. ()

போட்டதனையாறியபின் பெடுத்துக்கொண்டு புகல்பத்துக்கொ
ன்றாக வீரங்கூட்டி, நாட்டமுடன் வெண்கருவா லரைத்துவில்லை நல்

விரவிதனிற்காயிற் புடத்தினின்றும், தோட்டமுனெண்பதெருப் புடத்திலேயா சிவசிவாகடுஞ்சுன்ன மண்டந்தாமுங், கூட்டிவிடுமுற்சிப்பிச் சுன்னத்தோடு கூர்மையுடனிச்சுன்னங் கூடச்சேரே. (௬௪)

செரப்பாவிச்சுன்னந் தனக்குநோரத் திடமானநவாச்சாரஞ்சேர்த்தேயாட்டில், கூறப்பாநெட்டிங்கிப் பனிநீராகுங் கோபமெனுஞ்சிப்பிநீர் கொடுஞ்சுறுக்கு, வீரப்பாவண்டவுப ரசத்திலாதி வெடியுப்பைக் கட்டுதற்கு விந்தமிந்நீர், நேரப்பாவிந்நீற்றைப் பதனம்பண்ணு நிசமானவழலைமுறை நிகழ்த்துவேனே. (௬௫)

வழலைச்சுன்னம்.

நிகழ்த்துவேன் முன்சொன்ன சவுக்காரத்தை நிலைபெறுகற்சுன்னம்பாண்டத்திலிட்டு, மகத்துவமாஞ் சவுக்காரங் கிளியாய்க்கட்டிவாகாகவைத்ததின்மேற் சுன்னங்கொட்டித், துகளில்படிநீர்வாரு பொங்கிநீறுஞ் சுகமாகநீயறிய பின்னெடுத்துக்கொண்டே, இகத்தினிலே நூறுதரநீறச்செய்யி னென்மகனே சவுக்கார மென்புமாமே. (௬௬)

எலும்புபோலேயிருக்கு மெடுத்துப்பார்க்க வெண்ணெய்சுக்கி மேற்படர்ந்து தறுத்தேநிற்கும், சிலபூண்டாமல்லிகைப்பூச் சாறுவாங்கித் திறமானசவுக்காரம் நனையப்போட்டுக், குலுங்காமல்விழுகத்திலெழுநாள்வைத்துக் குணமானமல்லிகையி னிலையைவாங்கி, அலமபாமற்சிலையிலேபரப்பிக்கொண்டேயதின்மேலேசவுக்காரக்கட்டிவையே,

கட்டிக்குமேலுமந்த விலையான்மூடிக் கனமானகிளிபோலே கட்டிக்கொண்டு, சட்டியன்றிப்பானையில்ல நெல்லுமிட்டுத் தண்ணீரும் வார்த்தரிய சவுக்காரத்தின், பொட்டணத்தை தொங்கவிட்டு மேலும்மூடிப், புகையாமற்றீயெரிப்பாய் நெல்லிதாவி, திட்டமாயதன்மேலே படியவேகுந் திடமாகவெந்தபின் இறக்கிடாயே. (௬௮)

இறக்கியேயிந்தவித மூன்றுவிர்த்தி யென்மகனேயவித்தவித்து நெல்லவிக்குள், மறக்காமற்கற்சுன்னம் படிதானிட்டு வழலையைவைத்ததின்மேலே சுன்னங்கொட்டித், திறக்காமன்மேலுமொரு சட்டிமூடித் திறமாகச்சிறுதொளையிட் டசையும்பின்பு, பிறிவரவேமல்லிகையினிலையான்மூடி பிணங்காமற்கொதிகிளம்ப நீரும்வாரே. (௬௯)

நீர்வார்த்தேயடுப்பிலிட்டுக் காச்சுகாச்சு நிசமானகற்சுன்னநீறு மட்டும், பேர்பார்த்துமுன்போலே சுன்னமிட்டுப் பிசகாமற்றொளையிட்ட சட்டிமூடிச், சீர்பார்த்து நீர்விட்டுநிற்றுநிற்று செயலோடே பதினைந்து தாமுமைய, நேர்யார்த்துநிற்றுகின்ற போதெல்லாநீ நிலை கிளியாய்க் கட்டிவைத்து நீற்றுவாயே. (௭௦)

வாயாரநிற்றுகின்ற சவுக்காரத்தை மைந்தனேயவித்தெடுக்குமார்க்கஞ்சொல்வேன், தாயானமல்லிகையி னிலையைவேறு தானரைத்துக் குகைபண்ணிக் காயவைத்துப், பேயானசவுக்கார மதற்குள்வைத்

துப் பிசகாமற்சீலைசெய்து சட்டிக்குள், ளோபாதுகிளிஞ்சினி றதனைக் கொட்டி யுறறுதுகை வைத்ததின்மே லுமிநீர்கொட்டே. (௭௧)

கொட்டமாசீலைமண் நன்றாய்ச்செய்து குலுங்காகிலடுப்பிலிட் டொருசாமந்தான், விட்டாறியாறவிட்டுப்பாரு வெந்திருக்குஞ்சவுக் காரமதனைவாங்கித், தட்டாவம்மியிலே பொடித்துக்கொண்டு சார வெடியுப்புத்திராவகத்திலேயே, மட்டாசாமமொன் றரைத்துவாங்கி வளமானவில்லைமிக விலைசாய்ப்பண்ணே. (௭௨)

வில்லைபண்ணியண்டத்தின் பொடிக்குள்வைத்து மேன்மூடிச்சு ண்ணாம்புச் சீலைசெய்து, நல்லவொருபத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு நலமானசுண்ணம்போல் வெள்ளையாகும், அல்கலில்முன் வைத்தசிப் பிச் செயநீரொன்று மதைவிட்டுச்சாமமொன் றாட்டிப்பின்பு, வில்லை பண்ணிக்காயவைத்து முன்னாள்வைத்த வீறானகிளிஞ்சிலண்ட சுண் ணத்துள்ளே. (௭௩)

உள்ளானவீரமொரு கழஞ்சுபோட்டே யூறவெருக்கம்பாலால ரைத்துக்கொண்டு, தள்ளாதசவுக்கார வில்லைக்கேதான் சாதகமாக்க வசமிட்டுச் சீலைசெய்து, மெள்ளவேபத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு வெண்ணீறுபோற்சுண்ணம் விதயமாகும், தள்ளாதேவழலையின்ற சுண் ணங்கண்டாற் றுருசுதன்களிம்பற்றுச் சுண்ணமாமே. (௭௪)

சுன்னமோரைந்தென்று முதற்காண்டத்தில் சொல்லினேன்சவு க்காரச் சுன்னஞ்செய்ய, வண்ணமென்ன வைந்துசுன்னங் குகையாப் பண்ணி வழலையைத்தான் குளிஞ்சிலண்ட செயநீராட்டித், திண்ண மரக் குகைக்குள்வைத்துப் புடத்தைப்போடு சிவசிவாகடைசியிலே செயமாஞ்சுன்னம், அண்ணலுமைக் கேயுரைத்தாளிந்தவித்தை யம் மையுமென்றனக்கன்பா வறைந்திட்டாளே. (௭௫)

வெடியுப்புத்திராவகம்.

அறைந்திட்டவெடியுப்புத் திராவகத்தா ளப்பனேயன்பாகச் சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுநல் வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்துச் சீன மதையிணங்கனுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று, உறைந்திட்டசவுட்டுப்புப் பலந்தானொன்றே யுத்தமனே வெண்காரப் பலந்தானொன்று, அறைந் திட்டகல்லுப்பு மிணங்கன்னேரா வரியசீர்வழலைபலங் காலமன்றே ()

காலாகுந்துருசுவெள்ளை யன்னபேதி சமகமென்றுபரிமளிக்குங் கற்பூரந்தான், நாலானதிட்டைசெயல்லாம் வகையொன்றுக்கு நன்றாக வொருபலமாய் நிறுத்துக்கொண்டு, சூலனசிப்பிமேலோ டுருவிப்புங் தூக்குவாய்பலமொன்றாக் தகளினல்ல, மாலானமருந்தெல்லாம்பொ டித்தொன்றாக்கி மைந்தனேகுப்பியரைப் பங்குமட்டே. (௭௭)

மட்டியேயடுப்பேற்றி யெரிநேர்பாகம் மைந்தனே மேற்குப்பி வாய்மூக்கால்நீர், ஊட்டிமேய புகையுடனே வடிகின்றநீரை நினைவா

கப்பிங்காணினைராவரங்கு,தேட்டமாய்வழலையிட்டெரிக்குமிந்நீர்செப்புகிறேன்வழலைக்குத் தீட்சையாகும், நாட்டிகமாவிருப்பான்சாண்வயிறல்லாமற்சமுத்திரமெல்லாம்வயிற்றுசண்டிமாடே. (எஅ)

மாடோகேள்வழலைசவுக்காரச்சுண்ணம் வகையாக கைம்முறையாவைத்துக்கொண்டு, நாடோடேநீயிருந்துவாழவேண்டினல்லசவுக்காரமெனுஞ்சுண்ணத்தாலே, கூடாததுருசினுப்பை முன்னேகட்டிக்கொண்டுநலலசூதத்தைக் குளிகையாக்கித், தேடவேகெந்திதங்கநாதஞ்சேர்த்துச்சிந்தூரஞ்செய்துநவலோகத்திவாய். (எகூ)

நவலோகமொன்றுக்குமொருமாவீந்தா ஞலாறுமாறுகு நல்லவேதை, பூலோகத்திருந்துபெண்டிர்பிள்ளையோடு போசனங்கள்செய்துவரிற்புத்தியுண்டாகும், தவமானயோகநிட்டை காயகற்பந்தன்னிலைமனதுவைத்துச்சார்ந்தாயாகிற், சிவமானவாகாகவுப்பைத்தேடித்தேகசித்திமுதலிருபத்தைந்துஞ்செய்யே. (அ௦)

செய்கின்றசித்தியோரிருபத்தைந்துஞ் சித்தருக்காமென்றுசொன்னபொதிகைத்தேவே, ஐயமில்லாதடியேனுக்கருள்கவென்னவதன்பெயரைச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியாகேள், மெய்யானசிவதீட்சைசத்திதீட்சைவேதாந்தஞ்சித்தாந்தமேலுங்கீழும், உய்யவேமந்திரசித்திமவுனசித்தி யுண்மையுடன்காயசித்தியுடனீகேளே. (அக)

உடனணவெட்டெழுத்துமஞ்செழுத்து முற்றவாதாரசித்திபிரசாதசித்தி, திடமானவான்மசித்திதத்வசித்தி தேகசித்தியாதாரசித்தியோடு, குடமானகுளிகைசித்திசொரூபசித்தி கூறியதத்வபிரசாதசித்தி, மடலானவாதசித்தியோகசித்தி மகிழ்வரப்ரசாதசாம் பவத்தின்சித்தி. (அஉ)

சித்திதரும்போதசித்திகாலசித்தி திறமானஞானசித்தியிவைதானையா, முத்திதனைத்தருமிருபத்தைந்துசித்திமுதன்மையாஞ்சித்தர்களுக்கெய்துமெய்தும், இத்தனையுஞ்சித்திக்கவேண்டுமென்று லீசனுப்புஞ்சிவனுப்பு மெடுத்தால்வாய்க்கும், புத்தியிலாதுடல்வளர்க்கவேண்டுமாயின் புகலுகின்றசவுக்காரப்போக்கைப்பாரே. (அங)

சிவசுண்ணம்.

போக்கற்றசிவசுண்ண மில்லாக்காரம் பொன்றருமோ வென்றெனைநீபுகழ்ந்துகேட்டால், வாக்காரஞ் செல்லுதற்குமனமோவில்லை மலையிலுள்ளசித்தர்கடமறைவுத்தாகத, தாக்கானசவுக்காரவழலையென்றுசாற்றினதேயல்லாமனிசமேயென்று, நீக்காமற்சிவயுப்பைத்தின்றேமென்று நிலவுப்பைத்தின்னுமனிகழ்த்தினாரே. (அச)

ஆரணிந்தவேணியுடைச்சிவனுருப்பை யன்றைக்கேதின்றுவிட்டடதடியாமுப்பூ, நீரணிந்தசிவவிந்தைச்சத்தியுண்டு நிசமில்லாவளையலுப்பைப்பெற்றாணீலி, வாரணிந்தசத்தியேதாயுமானாள் வளையலுப்பைபிள்ளையென்றுண்மரித்துப்போச்சி, கூறணிந்தவாகாச வுப்பைக்காணக்குடியிலிட்டுக்கும்பமெனு நாளென்றாளே. (அரு)

கும்பமெனுமாசியுரந் திங்களேயங் குனியிடபமேட மாங் குடி
சைபோடு, பய்பரன்போன்மனமுழன் றுதிரியவேண்டாம் பாரதனி
ன்மடைவாயிற்பறவைபோல, வெய்புகின்றபசுமைநிற முற்றுப்பாரு
மேலெழுந்தவூசரத்தி நுணுக்கம்பாரு, அம்பலவர்நடனமிடுஞ்சத்த
ம்பாரா யறிவதற்குக்கடையிலேந்தாங் காண்டம்பரரே. (௮௬)

குருமுடிக்கும்வகை.

பாரப்பாசிவசுன்னம்பண்ணுமார்க்கம் பாடுகிறேன்குருமுடிக்கு
ம்பாகந்தனை, ஊரப்பாவெளிதிறந்துசொன்னிரானு லொருபொருளு
ஞ்சித்தியாதுரைத்தேன்சாபம, சீரப்பாநற்சீடனுற்சோலனு தெளி
வானலிந்நூலைத் திறந்துகாட்டு, கூரப்பாவறியானுக்கீந்தாயானுற் கு
ற்றமுள்ளவெழுநரகிற் குடியாவே. (௮௭)

குடியாகப்போகாமலீசன்விந்து கூறறியநிலவுப்பின்கூட்டம்பா
ர்த்து, அடியொடுகல்லாமலிக்காண்டத்திற்சொன்ன வடையாளப்ப
டியெடுவாகாசவித்தை, இடியோடேபிறந்தவன்னி மிகுதியாவுண்டெ
டுப்பானேனெடுக்கின்றவெடையாதெனறாற், படிமீதிற்பணவெடை
யா முப்பினுமேல பாய்ச்சலாப்பூமிஎல்லாமபழுக்குமன்றே. (௮௮)

பழுக்கவேசிவந்து வுப்பாருஞ்சுன்னம் பாலகனேபணவெடை
தான்பார்த்தெடுத்துச், சழக்கிலைப்பொருளெல்லாமாயினுகந் தான
றியப்பாறையுப்புத்தடையில்லாமல், கொழுக்கவேஎண்கழஞ்சுநாத
நாழிகொண்டுவந்துபாறையுப்பைக்குணமாச்சேர்த்து, வெளுக்கவே
கடைந்தீரைந் தோர்நாள்மட்டும் வெயில்வைக்கவாடைகட்டி மிதக்
கும்பாரே. (௮௯)

மிதக்கின்றவாடைதனி லெடுத்துப்போட்டு மிகுந்தநீர்முழுதும்
பீங்கானில்வார்த்து, மதிக்கின்றபனியில்வைப்பாசந்திரனுளின் மை
ந்தனே மூன்றுநாளானபின்பு, துதிக்கின்றசுத்தகங்கைநீர்போலாகு
ந் துகளிலதைவாயில்விட்டாற்கைத்திடாது, கதிக்கின்றவிந்தைநீர்ம
ற்றொருபீங்கானிற் கவமாகவிட்டபின்புநிகழ்த்தக்கேளே. (௯௰)

நினைவரியவாகாயசிவனார்விந்து நிலவுப்புக்கடுத்திருந்தநிசக்கார
ந்தான், கனமானபிரமகற்பக்கர்சுணனும்மைக் கனகமெனுமதியுப்பு
பணந்தான்றாக்கிப், பனியதநில்வைத்துசுத்த கங்கைக்குள்ளே பண
விடையாமுப்புட்டி ரவிமுன்பாகத், தினமொருதாருகைவைக்கத்த
யிர்போறசுத்தசலந்திரண்டிரவிதனிற்றீர்க்கமாமே. (௯௧)

தீர்க்கமாய்வயிரம்போற்கட்டிபோகுந் திரண்டமுத்துமணிபோ
லேதிரட்சியாகும், பார்க்கவேகண்கூசும்வயிரம்போலே பரமசிவனுப்
பினதுபழக்கத்தாலே, மார்க்கமாவினைஎடுத்தைஞ்சுசுந்நம்வளர்குகை
யில்வைத்ததின்மேற்சீலைசெய்தே,எற்கவேகவுதாரிப்புடத்திற்போட்
டால் ஈசனுப்புச்சுன்னமதாயிருக்குந்தானே. (௯௨)

இருக்கின்றசுன்னமன்றோ வழலைச் சுன்னமே மதையுண்டாக்கு
மீசன்சுன்னம், திருப்பொதிந்தகாரசாகரத்தின்சுன்னஞ்சிவசிவவன்

டபிண்டங்தெளிவாஞ்சுன்னம், பெருக்கின்றசத்திசிவன்சேர்ந்தசுன்னம் பிரபலமாத்தாயின்விந்துசேர்ந்தசுன்னம், உருக்கினத்துக்காதி எனுமுகராச்சுன்ன முற்றமண்ணுந்தண்ணீருமுறுதியாமே. (௩௩)

உறுதியாச்சூதத்தைக்கட்டுஞ்சுன்ன மொப்பிலாத்துரிசை முந்நீற்றுஞ்சுன்னம, மறுவிலாத்தங்கத்தையாட்டுஞ்சுன்ன மாற்றிரவி நிமிளைசத்துவாங்குஞ்சுன்னம், பருதிபோற்காயசுத்தி பண்ணுஞ்சுன்னம் பங்காகச்சமனமிட்டுப் பாயச்சுன்னம், சுருதிமுடியவமிருத்து தட்டுஞ்சுன்னந்துகளிலதுபூரணமென்றியம்பலாமே. (௩௪)

இயம்புகின்றபாடாணமெட்டெட்டுந்தா வென்மகனே சுன்னமதாவிபைக்குஞ்சுன்னம், பயம்பெறவேயுபரசநூற் றிரண்டுபத்தும் பம்பரம்போலாட்டுவிக்கும்பரமாஞ்சுன்னம், களிம்புதையு மூலோகங்களனைத்துந்தத்தங் களிம்பற்றுப் படிகமதாக் காட்டுஞ்சுன்னம், செயம்புகலு மலைமரமண் செடிபூண்டெல்லாஞ் செம்பொன்னாற்செயும்பரம சிவசுன்னம்மே. (௩௫)

சிவசுன்னந்தட்சிணா மூர்த்திமுன்னஞ் செனகாதிருசிகளுக்குச் செப்புஞ்சுன்னம், தவமானபதினெட்டுச்சித்தர்க்கெல்லாஞ் சகலசித்துங்கொடுக்கின்றசத்திசுன்னம், நவசுன்னந்துவாதசத்தைக் கடந்தசுன்னநாதாந்தகுண்டலிக்குணன்னுஞ்சுன்னம், பவமெந்துங்கடல்கடந்துஞானதீபப்பரஞ்சுடராகநின்றிலங்கும்பரமசுன்னம். (௩௬)

சுண்ணம்பிற்கடுகிலொருநாலுபங்கு சூதமொருசேரதனிற் றாவினக்கால், அண்ணாத்துபார்த்திருக்கக்கிறிகிரென்றே யாடியேமதமதனையடக்கும்பாறு, அங்காந்துதிரியாதேயந்தச்சூத மணுவளவுமலையளவிலெடுத்துப்போட, விண்மேனந்துமேருவைப்போன்மாற்றுக்காணும் வேதைகளின்றமைமேகோடிவிள்ளொணாதே. (௩௭)

விள்ளவேயங்கியுடைச்சூதந்தன்னில் வெந்திப மல்லய வெடுத்துப்பாவிற்போட, வெள்ளைநிறப்பாரிரண்டேயுறைக்குநிற்கும் வெள்ளமுதைமூன்றுதினந்தின்றயானால், களமன்றுதேகந்தானருணன்போலாங் காயசித்தியோகசித்திகைக்குள்ளாகும், எள்ளளவும்பிசகில்லை யூழிகால மிறப்பின்றிச்சூதமுண்டிருக்கலாமே. (௩௮)

இருக்கலாம்வெண்சிவனுமேவல்செய்ப விவ்வுலகுமவ்வுலகுமென்றும்போற்றப், பெருக்கலாங்கைலைவாழீசன்பாதம் பெற்றிடலாஞ் சித்தருடன்பேசலாகும், நெருக்கமுறுமாயிரத்தெட்டண்டந்தம்மை நிமிடத்திற்சுற்றிவந்து நிலைக்கலாகும், முருக்கலா மீசநுப்பு முருக்கெல்லான முதலுமேமடியவுப்பின முடியவாறே. (௩௯)

ஆறானவிரண்டாங்காண்டத்துக்குள்ளே யருவழலைக்குறச்செய்யுமார்க்கஞ்சொன்னேன், கூறானமூன்றினிமேலகற்பமூலங்குணமானவேடைபஞ்சிகரணஞ்சொன்னேன், மாறிலாநான்கினிலேயோகஞ் சொன்னேன் மாசிலுப்பெடுக்கும்வகை யைஞ்சுசொன்னேன், தேறு

வாயுப்பெடுக்கும் வகையை நன்றாய்ச் சீரான விந்நூலாற் சிவமுண்டாமே. (௱)

இரண்டாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

ஆ-காண்டம்-உ-க்கு விருத்தம்-உ௱.

———()———

மூன்றாங்காண்டம்.

சிவமானபூரணமேநாதவிந்து சின்மயமா நின்றஒருபரமேயாதி, உவமானமில்லாத பரந்தனக்கே யுறவாகிநின்ற ஒருநாதமந்த, நவமானநாதவிந்திரண்டுமொன்றாய் நன்மைசெறிபரிதிமதி சுடர்களான, பவமிறுமிந்நூன்மூன்றாங் காண்டத்திற்குப் பராபரனுமைமங்கரனே காப்பாமன்றே. (க)

காப்பாகவிந்தநூன்முற்றும்பார்க்கிற் கைகாட்டுமாரியன்போற் காட்டுங்காட்டும், கோப்பானசாகாதகாருனன்மைக் குணத்துயர்ந்த புலத்தியவசரமாமென்று, சீப்புரியபரிசுத்தவமுதகங்கை நிலைபிறந்த பூவழலைமுப்பூமார்க்கம், மாப்பெரியவிந்நூலினூற்றுக்குள்ளே வளர் நடஞ்செய்பராபரமாஞ் சோதிகாணே. (உ)

சோதியாய்நின்றவழி தீட்சைஎல்லாஞ் சொன்மறைவோ ஒன்று மில்லையைஞ்சாங்காண்டம், வாதியாம்வாமமது தீட்சைதீட்சை வாமமென்றநாதமதுபூமிநாதம், வேதியாநாதவிந்தண்டபிண்டம்வேதம துநால்வேத மாறுசாஸ்திரம், ஆதியாநாதவிந்தப் பட்டையா வரகராயிதிற்பிறந்த வண்டந்தானே. (௩)

பஞ்சீகரண தீட்சை.

அண்டமெனிலண்டமன்றுதியண்ட மாகாசம்பிருதுவி தண்ணீர்போக்கற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்று பரமேசோதீ பகராதபொருளேயாநந்தியாவட்டம், கண்டமேனியிற்கண்டமென்றுகல்லுங்கல்லுங் கருவாகி பைஞ்சாம்பிண்ட, தெண்டமென்றுநினையாதே நந்திக்கல்லுந் தெளிவானபிருதுவியா லொன்றுமாச்சே. (௪)

ஒன்றானபிருதுவிபத்துயிர்தானேஒன்ன் றேகோகோவப்பீரைந்தச்சிரண்டாம், வன்மைமிகுதேயுபத்துச்சீவன்மூன்று வகையான வாயுபத்துச்சீவனுன்காம், அந்தரப்பத்துச்சீவனேமைந்தென் பராகரபஞ்சீகரணதீட்சையாச்சு, பன்னரிபூதவழி தரித்துச்சொன்னேன் பகரார்களாகாச வுப்பைத்தானே. (௫)

நாதவிந்து-அண்டபிண்டம்.

உப்பென்றுலுப்புமுதற்சற்பூரந்தா னுடனிருந்தாற் குமரிகறிசமைப்பாளன்றே, அப்பென்றலப்பதினுலுப்புண்டாச்சு தரகரப்போம் புளியிக்தேயாச்சு, தப்பென்றதீட்சைதசதீட்சைதானே யறைவாத மொருவராலறியப்போமோ, மப்பென்றுலிரண்டாங் காண்டத்தின் முப்பூ மாசிலேந்தாங்காண்டத்தின் மறைப்பிராதே. (௬)

மறையாமற்சவுமியசாகரமுங்காணு மதிவழியே தானறிந்துதீட்சையோது, கறையற்ற தீட்சையில்லாப் பாதகர்க்குக் காணாதே

யொருநாளுங் கடினமாகும், மறுவற்றகர்ப்பூர சோதிமின்னல் வாம த்தினந்தியொளி காணலாகும், மறைபாதசோதிகடந் தப்பாற் சென் ருன் மகத்தானகணபதியைக்காணலாமே. (எ)

காணலாந்துரியமொடு துரியாதீதங் கனகமயசிதம்பரத்தின் மே லாம்பீடம், காணலாமாறுக்கு மேலாம்பீடங் காதலனேகணபதியுமெ திரிற்றோன்றும், காணலாங்கோடானகோடி பூசை கருத்தோடுசெய் தக்காற்குருவைக்காண்பாய், காணலாம்வங்கென்று பூசித்தக்காற் கரு ங்குழல்வல்லபைநல்வரமளிப்பண்மன்னே (அ)

கணபதி பூசை.

வல்லபையுங் கணபதியு முன்னேக்கண்டு மவுனமந்திர முபதே சித்தருள்வர்பாராய், அல்லலறவிப்பொருளை வெளியிட்டேயாய் ஓம் ஊம்சிவாவெனயானறிபச்சொன்னேன், சொல்லரிய கணபதியின் பூ சையாச்சு துகளிலாப்பரப்பிரம பூசைதன்னை, விள்ளது வேணபடி செய்யினுச்சி வெடித்து மரித்திடுவையித்துண்மையாமே. (௯)

உண்மையா முறுதிகொண்டுற்றுப்பார்த்தா லோகோகோ தெ ரிபுஞ்சாகரத்தினேர்மை, ருண்மையாவங்கென்று வாசிபாலே யுறக் கும்பித்திடிலோர்பரப்பிரமவாயில்காணும், வண்மையாநாற்சாதியிட முந்தோன்றும் வாவாவாவங்கென்றுதம்பிப்பாயே. (௰)

பிரமன் பூசை.

தம்பித்தேயிரேசகபூரகமுஞ்செய்து சாற்றுநெற்றிநேர்மைசுழி முனையைமேவித், தம்பிதனுவாசியை நேரிழுத்துவாங்கிச் சதுராகக் கும்பகத்திற்பாய்ந்துநன்றாத், தம்பித்தேயிடகலையிற்கும்பித்தக்காற் சாற்றரியபரப்பிரம சோதிதோன்றும், கும்பித்துவாசியைமேற் கொ ண்டெழுப்பிக் கோதறநின்றிடிலோர் குருக்காணும்பாரே. (௧௧)

குருவான சதுமுகனுங் கலைமாதுஞ்சீர்க் கோடிரவிபோல நின் றன்கண்ணிற்காண்பா, பருவான வச்சபையிற்பீடந்தோன்று மங்கெ ன்றுபூசித்துத் தரிசிப்பாயால், மருவாகிமலராகிப் பிரகாசிக்கு மவுன மந்திரமுபதேசித் தருள்செய்வார்காண், கருவான கருவையா வரூப ம் கண்டறிவாய்நமசிவய ரூபந்தானே. (௰௨)

அருபமாநாத தரிசனமுமாச்சு தரகரா பரப்பிரமபூசையாச்சு, சொரூபமாஞ்சங்கையில்லாமவுனமாச்சுதுகளில்சச்சிதானந்தவுருவ மாச்சு, தருபமாஞ்சாகரத்தி னேர்மையாச்சு தானகசொருபத்தின் மூன்றாங்காண்டம், நிருபமாம்பூரகத்தைக்காணலாச்சு நிகரிலாச்சத கோடி யுகங்கள்காணே. (௰௩)

விஷ்ணு பூசை.

காணேநீபூரகத்தைக் கண்டால்மோட்சங் காணுபோ சொற்பன த்தின்மூன்றாம்பீடம், வாணேநீ மவுனசிவ யோகியாகி வழியான

சுழுமனையைப்பாலங்கென்றான்றி,மானேநீகும்பித்துத்தம்பித்தேநன்மை
ந்தமேனையிரேசபூரகத்தாலொட்டிச், சேமணீயங்கென்றேயொட்டிப்
பார்த்தாற்றெரியுமப்பாவிட்டுணுவின் சோதிமாதோ. (௰௪)

சோதியாமவுனகுருசே திலையயா சுடர்கோடிகாந்தியிலே வாசி
வேகம், நீதியாஞ்சோதியிலேயறிவையொட்டி நினைவாகப் பார்த்தக்
காலொடுக்கங்காணும், பாதியாமொடுக்கமதிற் கும்பித்தக்காற் பளிச்
செனறுவாயிலது திறக்கும்பாரு, சாருவாமவிட்டுணுகா ஒடணங்குகா
ண்பாய் சமர்த்தாகவிருவரையும்பூசிப்பாயே. (௰௫)

பூசிப்பாய்கற்பூரதீபவாசம் பூரணத்தின்மலிணமலர் சோதிசோ
தி, யாசிப்பாயவர்கடரிசனத்தைக்கண்டா லப்பனே கேட்டதெல்லா
மருள்வர்பாராய், ஆசரிப்பாய்மவுனகுருவுபதேசத்தையயனேயுன
க்குய்யும்வகைசொல்வராக, வாசிப்பாயுபதேசமுனக்குசொல்லிவண்
கையுடனீநிற்கும்வகைசொல்வாரே. (௰௬)

நிறக்குமப்பாவாயிலதுமவுனத்தாலேநினைவாகவாசிகொண்டுதம்
பித்தக்கால், அறிந்துபாரங்கென்றுகும்பித்தேதானமுதமிழியிரேசக
பூரகமேசெய்தால், பறக்குமதுசுழுமுனையில்வாயில்காணும்பார்த்தக்
காலதின்பெருமை பகரொண்ணாது, சிறக்குமது சிகாரத்தின்வகார
சோதி சிறப்பானசோதியிலேயறிவாய்நில்லே. (௰௭)

ருத்ரபூசை.

நில்லென்றாற் சும்மாதானிற்கப்போமோ நேரானசோதியிலே
நினைவாய்க்கும்பி, அல்லவென்றால்நாகத்தில் ருத்ரன்ருத்திரியவர்பெ
ருமையிவ்வுலகிலார்தாங்காண்பார், வல்லமையாலவரொளியைச்சொ
ல்லப்போமோமகத்துவமாமதிகோடி பிரபைகாணும், எல்லென்னும
வர்தம்மைமவுனமாக வெண்மகனேபூசிக்க முத்தியாமே. (௰௮)

பூசிப்பாய்வாசிமலரர்ச்சித்தக்காற் புகழ்பெறவேயுன்றனைக்கண்
டுபதேசிப்பார், வாசித்துமவுனகுரு வுபதேசத்தை யையனே சொ
ல்லுகிறேன் வண்மையாக, ஆசரித்துநீகேளு வங்சிங்கங்மங் கரகரா
வநாகதத்தின் மவுனமாச்சு, பாசமற்றுப்பரமபதசோதிதன்னைப் பா
லகனேபணிந்துநீபூசிப்பாயே. (௰௯)

மயேச்சுரபூசை.

பணிந்திடுவாய் சுழுமுனையின் பூசையாச்சு பராபரமாம் விசு
த்தியின்றன்பூசைகேளு அணைந்திடுவாய்மயேச்சுரனையைந்தாம்வாயி
லுறைவதி மயேஸ்வரிதானைந்தாம்பீடம், அணைந்திடுவா யைந்தென்
னும்வாலைதன்னையானறிவனங்கென்றுவாசிகொண்டு, குணிந்திடுவாய்
கும்பித்துத்தம்பித்தாக்காற் கோடானகோடிரவிமதிகாண்பாயே.

மதியான மதியையா ரவிதான் கோடி மகத்தான நாதர்கடம்
பரமவாயில், துதியான துதியையா துரியமேரு துரியமாம் பதவிய
து மவுநவாசி, விதியான மவுனத்தின் வாசி கொண்டு வினையமாவி

மூத்துநீ கும்பித்தக்கால், அதியானவதீதங்காண் வகாரசோதி பர
கராவங்கென்றுகும்பிப்பாயே. (௨௧)

கும்பித்துத் தம்பித்து மேருபாய்ந்தாற் குணமானவாயிலைத்திறக்
கும்பாரு, நம்பித்தான் சொல்லிவிட்டேனங்கொன்றுந்தானன்றுவ சி
ரேசகபூரகமுஞ்செய்தால், வம்பித்துவாசிபதுக்கிடமாமைமந்தா வாயு
வதுவெழும்புமடா வண்ட மட்டும், தம்பித்துவாசியேநீ தாண்டிப்
போனாற் றம்வாயின்மூடாதுதடைக்கட்டாமே. (௨௨)

கட்டாமேமவுனத்தாற்கும்பித்தாக்காற் கைலாசங்கொள்ளாது
புகைபோற்கப்பும், அட்டாமேயென்மகனே யண்டமண்ட மங்கெ
ன்றுகும்பித்தா லப்பாலோடும், மட்டாமேயிருந்ததினுலாவதெனை
மவுனம்விட்டான்மாயையிலேமாண்டுபோவாய், தட்டாமற்றமயனைத்
தாலொட்டிபாரு தடையறுக்குமவுனத்தாற்றண்டிடாயே. (௨௩)

தாண்டியேமனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது சதகோடி பிரபை
யொளி சோதிகாணும், மாண்டதொருமயேச்சுரனுறன் கொலுவிரு
க்கு மகத்தானசபைவளர் மெய்ஞ்ஞானவீடு, ஆண்டியே யவனறனை
னைத்தரிசித்தக்கா லப்போதே மாயையெல்லா மகன்றுபோகும், தா
ண்டியேதுரியமலர்கொண்டுபூசி துரியத்தின்மயேஸ்வரியை தெரிசிப்
பாயே. (௨௪)

தெரிசித்துப்பூசித்தாற் கும்பங்காணுந் தெரியாத பவுஷமெல்
லாந் தெளிந்தேபோகும், அருச்சித்துக்கும்பத்தாலமுதஞ்சிந்து மாச்
சையாவுபதேசமருள்வர்பாராய், பரிசித்துப்பாலமுத மூட்டுவார்பார்
பாலகனே சொல்லுகிறேன்மவுனவாக்கியம், நாச்சித்துநங்மையங் சிங
கென்றேநீ நலமாகச்செபித்துநின்று தெரிசிப்பாயே. (௨௫)

சதாசிவபூசை.

நல்மாகச்சொன்னேன் மயேச்சுரனுமிந்த நயமாக மயேஸ்வரி
யும் பிரகாசிப்பார், வளமாகவிசுத்தியுடைப் பூசையாச்சு வளராறு
தாரத்தாக் கினையின்பீடம், அலையாமலாதார மாறும்வாயி லாக்கினை
யிற்சதாசிவத்தின் சத்திபூசை, வளமாகவாசியைநீயிங்கென்றேதான்
மாட்டாறுதாரத்தின்வாயிறனே. (௨௬)

வாயிலாராதாரத்தாறும்வாயில் வகையறியாச்சித்தர்களாற் றிற
க்கப்போமோ, ஆயிலாதாரசிதம்பரத்தின்வாயி லாயிரத்தேதட்டித்தழு
தனையார்தான்காண்பார், பாயிலதுபாயும்வகை பரிவாய்க்கேளு பங
கென்றுவாசியைநீ தம்பித்தக்கால், பாயுமதுதோன்றுதுமைந்தாசொ
ல்வேன் பகல்போலேதெரியுமாதாரம்பாரே. (௨௭)

பாரரியவாசியைநீ தம்பித்தக்காற்பகரொணுவாறுதாரத்தேயுன்
னை, ஆரென்றேகேட்பார்கள் சபையோரையா வாக்கினையிற் றெரிச
னத்தைத யறியவந்தேன், நேரென்றுசபையார் மெய்ஞ்ஞானவீட்டில்

செப்புகரணுதிபறவாழ்விப்பார்கள்,வாரென்றுவாசிகொண்டுகும்பித்
தக்கான் மதிகோடிரவிமதிபோற்சோதிகாணே. (௨௮)

சோதியாமவுனசிவயோகசோதி சொற்பெரியசோதியிலே யங்
கென்றேகில்,ஆதியாஞ்சோதிசொல்வெளிதோவப்பாவாதாரசோதியி
லேபஞ்டசததம், பேதியாதண்டபகிரண்டமட்டும் பேசரியசெயபே
ரிமுழக்கங்காணும், நீதிசேர்நடனசபையோகங்காணும் நிகழ்த்தரிய
பதினெண்பேர்பூசிப்பாரே. (௨௯)

பாரையாவகமெனுநற்சுகங்கள்காண்பாய் பாலனேயகத்தீசன்பீ
டந்தோன்றும், ஆரையாவறிவாகத் திபண்றனேர்மை யறிந்தவனே
மெய்ஞ்ஞானமவுனயோகி, தேரையாசதகோடி யோகம் பார்த்தேன்
செப்பரியவகமதனிற்றெரிசிப்பாய்காண்சீர்பெற்றமவுனகுருவுபதேசி
த்தார் செம்மைமிகுகுருபூசையருளினாரே. (௩0)

அருளினார் குருபூசை மவுனபூசை யையனே விரேசகபூரகமு
ஞ்செய்தே, அருளினனமவுனகுருபூசையையா வதையறிந்தேன்சுப்
பிரமண்யனுபதேசத்தால், தருளினாற்சத்தசாகரங்களாச்சு தரியசச்
சிதாநந்தமறிபலாச்சு, தருளினாலண்டரண்டமேறலாச்சு தறைவரிய
விப்பூசையருளினாச்சே. (௩௧)

ஆச்சுதையாவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி யாதாரவாயில்கடந்தப்
பாலையா, பேச்சாகும்பித்துத்தப்பித்தக்காற் பேறுனபரைவாயில் கா
ணும்பாரு, கூச்சையாகமலமலர்கொண்டேநீயுங்குமரகுருபாதமலரா
ர்ச்சிப்பாய்நீ,ஆச்சுதையாவாசியினாற்பூசைதந்தவரகராதெரிசனத்தை
க்காணலாச்சே. (௩௨)

காணலாமாதாரபூசைசெய்தாற் காயமதுபெலக்குமதற்கழிவோ
வில்லை, மாணலாமாதாரமாறுந்தொல்லைவையகத்திலார்செய்வார் மவு
னிதீப, வேணவாலற்றசிவயோகஞானி வேதாந்தகுருச்செய்வார் சித்
தர்செய்வார்,தோணலிலாவைந்நூற்றின்மவுநபூசை குறைவறவேமுடி
ந்ததொருசெய்திகேளே. (௩௩)

கேளையாவெத்தனைசொன்னாலுமெய்யாக் கேடுகெட்டமானிடர்
க்குளிவேகமில்லை, ஏனையாவென்னூலின்மறைத்தவெல்லா மென்மக
னேநினைவாகவிந்நூல்பாரு,வாளையாலாதாரமாறுஞ்சொன்னேன் மக
த்தானவாசிசிவயோகஞ்சொன்னேன், பழையாபரைவாயிற்பூட்டுச்
சொன்னேன் பரிவானமவுனத்திரேட்டம்பாரே (௩௪)

ஒட்டமாந்துலாராசி சென்மக்கூறே டோகோகோபாசத்தினொ
டுக்கஞ்சொன்னேன், ஆட்டமாஞ்சிதம்பரத்தி னடனஞ் சொன்னே
னகத்திலுபதேசமதையடைவாய்ச்சொன்னேன் தாட்டிகமாச் சரா
சரத்திலையுஞ்சொன்னேன் சச்சிதானந்தவொளியரியச்சொன்னேன்
ஈட்டமாமாயிரத்தை யாய்ந்துபார்த்தே யிந்நூலைத்தாங்காண்ட மினி
தாய்ப்பாரே. (௩௫)

இந்நூற்றுனைந்நூற்றிற் சூட்சாசூட்ச மென்னவித்தை சொ
ன்னேனையா வினிமேற் பாரு, அந்நூற்றுன் மதிவெண்பா வாதஞ்

சொன்னே னறிவாரலைகடல்சூழவனிமீதில்-மூந்நூற்றுன் சிவரத்ந ஒளியைக்கேளு-மூர்க்கமிலாக்குருநூலைம்பதையுன்பாரு உந்நிலைதா னிந்நூலிற் றிறமாச்சொன்னே னுரைக்கின்றேன்பதினெண்பேர் சாபமன்னே. சாபம். (நஎ)

சாபமதைப் பதினெண்பேர்சித்தர்கூடிச் சமத்தாகவேகவுபனிடத்திற்சென்று-பாபமில்லாப்பரணருளாற் சாபங்கொண்டு பாவித்தேனென்னூறுன் பலித்திடாமற் - சாபமென்றுலைந்நூற்றின் மவுநசாபந்-தாமிட்டார்யோகசிவப் பொருள்களெல்லாம் ஆங்வென்றையாயிரத்தி லநேகசாப மருளினாரதனாலே பலியாதன்றே. ()

சாப நிவர்த்தி.

பலித்திடவேயேகவுபனிடத்திற்சென்று - பரனருளாற்பரப்பிரமபாதந்தன்னில்- பலித்திடவே பராபரத்தோடொத்தியானும் பரமஒளியொத்தவிதம் பண்பாய்க்கேட்டே-அலைக்கலெனச் சாபத்தை நிவிர்த்திசெய்தே-யாயிரத்திந்நூலிதுகா ணென்றுசொல்ல, முலித்திடவே சாபமது நிவர்த்தியாச்சு-மூதண்டவுபதேசமுரைத்தார்பாரே. (நஅ)

பாரையாசாபத்திநிவர்த்திகேளு-பாலகனேயிந்நூலா நிவர்த்தியாச்சு-தாரையாவறிவரையா யிரத்தின்கொச்சு-மையனே யிந்த நூலைந்நூறுந்தாம்-சேரையாசிவநயமசிறிங்உறிங்காச்-செபிப்பாய் நீசிங்கிலியும் ஓம்ஆமென்று மாறையாநமபவசிமறிங்கிறிங்கா மகத்தானதிறங்கிறிங்மசிநவென்றோதோ. (நகூ)

ஓதவேபதினெண்பேர்சாபம்போச்சு-தோகோகோ சகலசித்தர்சாபம்போச்சு-தேதமறலடமவுரு நிவர்த்திசெய்தா - லென்மகனேசதங்கைகொஞ்ச நடனமாடும்-போதவேசதகோடிரிஷிகள்சாபம்-பொய்ம்மையன்றன்மகநேநிவர்த்தியாச்சு- மாறவேமகத்தானசாபமெல்லா மாண்டதையாலிந்நூலினிவிர்த்தியாச்சே. (சய)

இந்நூல்சித்தி.

மாண்டதேசாபங்கணிவர்த்தியாச்சு-மகத்தான வைந்நூறும் பலிதமாச்சு-ஆண்டரியவாதாரமாறுஞ்சித்தி-யையனே யாயிரத்தில்வாதஞ்சித்தி-மாண்டஒருவாதசித்திகமனஞ்சித்தி-வாழலாம்சிதம்பரத்திற் குளிகைசித்தி-தாண்டமத்தண்டரண்டபிண்டஞ்சித்தி-சாற்றறியவட்டகன்மஞ் சித்தியாச்சே. (சக)

சித்தியாம்பரிபாடையிதுவேயாகுஞ்-சிவமானவைந்நூறுமிதுவேயாகும்-முத்தியாமுந்நூறுந்தீட்சைசித்தி - மூலமாங்குருநூலைப்பதுவுஞ்சித்தி-சத்தியவாமதிவெண்பாநூறுஞ்சித்தி-தனிப்பூசைவிதியோரிருநூறுஞ்சித்தி-அத்தியா மைம்பதற்குண் முப்பூசித்தியரகராமுப்பதக்குட் குருவைப்பாரே. (சஉ)

நூற்றெருகை.

குருவானநந்தீசர் முந்நூறுஞ்சீர்க் குணமான பஞ்சகாவியமுஞ்சித்தி-பரிவாகப்பதினொன்றுஞ் சித்தியாச்சு-பாங்கான காவியத்

தின்கருவாம்பீடம்-அருவானகாவியத்தாதாரபீட மாச்சுதையாயிர த்தொடங்நூறுஞ்சொச்சம்-ஹரிசற்சொச்சமையாபூர்வக்கியானஞ் சொன்னேனேயாயிரத் திருநூறுமால், (சரு)

சொன்னேனுயிரத்திருநூறதனிலையதுகளில் வைத்தியத்தை க்கைபாகத்தோடு-முன்னமுந்நூற்செந்தூரஞ்சொன்னேன் மூர்க்க மறநூற்றிலுயர் பற்பஞ்சொன்னேன்-வன்னமுள்ள வாயிரத்தைநூறுஞ்சொன்னேன் - வகையானவயித்தியத்தை வளமாச்சொன்னேன்-பன்னுகுணவாகடங்கள் வரிவாச்சொன்னேன் - பண்டிதர் நோயாளிகுண மறியச்சொன்னேன். (சச)

அறிவரியபதினெண்சித்பாவபுண்ணிய-மாய்ந்துறைத்தேனென் மகனேயிந்நூல்கேளு-செறிதறயிருயிரத் திருநூற்றுக்குட்சேர்முத் திவயித்தியத்தைமுழுதும்பாரு-பறிதலிலாச்சகலவகையதீதக்கோவை-பார்த்தக்காலிதன்பெருமை பகருண்ணுதால் இறுதலிலாப் பன்னிரண்டிநூற்றிற்சொன்னே-சிந்திரமயேந்திரமாசாலந்தாமே.

சாலநவிலேந்நூற்றோ டீனத்தினுக்குஞ் சாற்றபுயவிந்நூலிர ண்டாச்சொன்னேன்-பாலபஞ்சபட்சியைந் நூற்றிற்சொன்னேன்-பரிவானசல்லியமோ நூறுஞ்சொச்சம்-சாலஒருதொட்டி யந்தொண்ணூற்றிற்சொன்னேன்-சாற்றுமோரெழுபதிலொட்டியத்தைப் பாரு-ஆலமெனுஞ்சாலத்தின் கோவையையா-வாயிரத்தோடீரை ம்ப தீரைந்தாமே. (சரு)

ஆமேகாணதன்றுகையைஎன்னசொல்வேன்- ணதனிலொரு மூன்றுலட்சங்காப்பதாகப்-போமேசீர்ப்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு புகழ்மருவு சாத்திரத்திற்கிலக்கமில்லை - நாமேகாணிவ்வளவும் பார்த்துத்தேறி-நயமாகப்பொருள்படவே யுனக்குச்சொன்னேன் வாமேகாணத்திபன்வர்க்கமுதவாக்கு மாநிலத்திலாரறிவார் மவுனிக்காமே. வயிரவபூசை. (சஎ)

ஆமையாநூற்றெருருகையையறிந்துசொல்ல வம்புவியிதொரு வராலாமோவாகா-ஆமையாவசிபநயவறீம்நறீமென்-றடைவாகமறீமென்று வாறுவாய்காண் ஏமையாவெண்கோணம் வளமாய்க்கீறி யிடம்வலமாயிரேகையினுற் சூலம்போட்டு-நாமையர்வெட்டெழுத்தை நன்றுய்மாறி நயமாகவயிரவனைப் பூசிப்பாயே. (சஅ)

பூசிப்பாயமுதகும்பம்வைத்துநன்றுப் - புகழ்மருவுமவுனத்தின்மதனப்பாலும் யாசிப்பாயாயிரத்தெட்டிதழினுலே - யருச்சனைசள்செய்துகற்பூரசோதி-மாசிப்பாய்மவுனசிவஞானத்தாலேமந்திர பஞ்சாட்சரத்தகற்றாபதீபம்-நேசிப்பாய்வயிரவனைப் பூசித்தக்கானேராகப்பளிச்சென்று சோதிகாணே. (சகூ)

சுப்பிரமணிய தியானம்.

பளிச்சென்றுசோதிஎதிர்கண்டதானுற்-பயிரவனுந்தோன்று வான்பயமோவில்லை வழிச்செல்லவேணவரமீவரனுற்சூர்ப் - பகை

வனைத்தியானஞ்செய்வரமேகேளு-அளிச்சென்றே யவசியமநவர ஓமென்றே-யமுகாகவறுகோண மடைவாப்போடு-செழிக்கவேயா றெழுத்துநடுவாகாணுங்-தெளிவாகவிரேகையோராறும்போடே.

பூசை.

போடிரேகையிற் சரவணபவாவென்றேபுகழாகவறுகோண த்துள்ளேவிந்து-விடுமிருத்தம்மிரண்டுவாயினுன்கு-மிளர்வீரவாகி னுடைப்பீசங்காணும்-ஆடையர்நால்வாயிற் பீசஞ்சொல்வே நரீம் ஸ்ரீரீம் கிரீமடைவாப்போடு-மூடயா ஓங்கார வட்டங்காணு-மோ கோகோ வறுமுகவன் றியானமாச்சே. (ருக)

மவுன பூசை.

தியானமாங்தெரிசனத்தின் பூசைகேளு-திறமானவைத்துவை யாமவுனசித்தி-இயானமாமதனப்பான் மதனசோதி கிருபையுடன் மவுனமலரார்ச்சிப்பார்பார்- தயாநிதியாஞ்சுப்ரமண்யன்பூசையாச்சு தான்பிரத்தியக்கமாய் மவுனன்சொல்வான்-அவாவருத்தே மெஞ் ஞான மவுனபூசையான் கண்ணேணிப்பூசைநலமாவின்றே. (ருஉ)

இப்பூசையார்செய்வார்மவுனிதுன்ப - வின்பமிலாவேதாந்தி யோகிசெய்வார்-இப்பூசைசித்தர்ஞானியர்கள்செய்வா ரெழிற்று லாராசிஎடுத்தவர்கள்செய்வார் அப்பூசைதனையான்கண்டுனக்குச் சொன்னேன்-நம்புவியிலெவர்செய்வார் மவுனஞானம்-தைப்பூசை சொன்னேன்மூன்ருங்காண்டத்துத்-தாரணியிலாரறிவா ரிந்நூலே.

பாரானசித்தரடையாளஞ்சொல்வேன்-பரனருளான்-மனித ர்களிலொருவராவார்-தாரானதுலாராசி பூர்வஞானந்தான்ருெடர் ந்தவனிமிசைத்தோன்றிமேலும் விருனவிட்டகுறைதொட்டநேர் மைவிளங்கவேலபித்தக்காற்சித்தியாகும்-ஆருஃபிராணமய விந்து வாலே யாச்சுதையா மாயையிலே மனிதர்வாழ்வே. (ருச)

மனிதருய்ப்பிறந்ததினுலாவதென்னமகத்தாநதுலாராசி யறி யவேண்டும்-செனித்தக்காற்சடமழியா திருக்கவேண்டுஞ்-சடத் திலுள்ளபொருளெல்லாங் காணவேண்டும் - கனிட்டனுக்காயமது பெலக்கவேண்டுங் கருவிகரணுதிகளைக் காணவேண்டும் சினத்தொ ழிந்துதுலாராசி யடுத்தகற்பஞ்சிவயோகமவுனத்திலிருந்துதேரே.

தேறவேசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு - தெளிவாகவாதார மாறுங்கண்டு மாறவேவால்நிலை ஒடுக்கங்கண்டு மவுனசிவயோகத் திற் சமாதிகண்டு-வீறவேமெஞ்ஞான தீட்சைகண்டு மேதக்கபூரு வத்தின் பூசைகண்டு - ஆரவேயண்டரண்ட பிண்டங்கண்டே யர கரா செகற்குருவையறிந்துகாணே. (ருரு)

செகற்குருவைக்காணவழிசொல்லக்கேளு- தீமைமிகுபொய்க ளருசாமித்துரோகம் வகுத்தகொலைகாமம்வஞ்சனைகள்பாவம்வழு த்தறியவாணங்களற்றுப்போனுல் அகப்பேய்போய்நீநினைத்தபடி

யேயாகுமன்றன் றேசமாதிதநிற்கற்பங்கொண்டால் விகிர்தகுரு மெஞ்ஞானமவுனமாகு மேலானகற்பமுண்ணக் கருவைக்கேளே.

கேளேயாகாயமதுவச்சிரமாகுங்-கிருபையுடன்வல்லாரைக்கற் பங்கொண்டால்-ஆளேயாமண்டலத்தைச்சாவுபோச்சு தறைவரிய சட்டைதள்ளிப்பூர்வமாச்சு-ஏலேயாசிவசத்தி்தேகமாச்சுதெப்போ தும்வச்சிரமாயிருக்கும்பாரு சோளேதுவாராது நான்சொல்வாக் கியங் கொண்டவனேமெய்ஞ்ஞான குணமுள்ளோனே. (ருஅ)

வல்லாரைக்கற்பகம்.

குணமுள்ளவல்லாரைக் கற்பஞ்சொல்வேன்-குருவானசத்தி யுப்புச்சிவத்தினுப்பு-மணமுள்ள பீங்கானிற் போட்டுமைந்தா-மக த்தான சுன்னத்திற் பலந்தான்போடு அணியுள்ள வைம்மூலமைங் காயந்தா-மப்பவோர்பஞ்சீகரண தீட்சையுப்பு-நணியுள்ளநான்கை யுமேகூத்தி-நன்றாகவிரவினிற்றன்பணியில்லையே. (ருகூ)

வையையாவிரவிதனிற் றண்பணியில்லைக்க-மகத்தானசெய நீருமாகுமாகும்-கையையாவதிற்பட்டாலற்றுப்போகும் - கத்தூரி வன்னம்போலிருக்கும்பாரு-செய்யையாசீசாவிற்பதனம்பண்ணிச் செயமானசெயநீர்சரிஎடையாக் கூட்டிக்கொள்ளே. (சூ0)

வா லை பூ சை.

கொள்ளேயா விரண்டையும் பீங்கான்றன்னிற் குணமாகச் சொன்னபடிகொஞ்சம்போடு நள்ளேயாரவிதனிலே நிமிடம்வைத் தாலுதாந்தவிலேகியம்போ லிருக்கும்பாரு-பள்ளேயாமகிமைநிறை குருவின்பாகம் - பதமாகவெடுத்துநீதேவிபூசை - வள்ளேயாவாலை எனும் வாமப்பெண்ணே மனதாரநினைத்துநீ தியானிப்பாயே. ()

தியானித்தாயாகின்மெஞ்ஞானந்தோன்றுந்-திருவுடைய வா லைப்பெண்ணெதிரேநிற்பாள்-தயாபரியாமலைகௌரி-சூலிசீலிசாம் பவிபங்தரிபஞ்சாட்சரிகௌமாரி-உயர்வுறவேவல்லாரைக்கற்பமெ ற்கின்றுன்னுமொருடறுமாறுவரமீவாய் காணகியானத்தோடிருந் துலகிற் சிவித்தம்மகேடில் சிவானந்தமுறக்கடாட்சிப்பாயே. சூஉ)

ஆவென்றசத்தமதுகேட்டதாலு லப்பொழுதே எனென்று வருவாள்பாரு-ஆவென்றசத்தத்தா நீயாரென்பாளப்பனேயகத்தி யடறன்சிடனென்பாய்-ஓவென்றசத்தமிட்டு முத்தமிட்டே யொ ண்மைமுக மலர்ந்துபதேசஞ்செய்தாள்வாள்-நாவென்ற சற்குரு வை நாவாரத்தா-ஞதாந்தசிரோமணியைப்பூசிப்பாயே. (சூந)

பூசிப்பாய் சமாதிதனில் யோகத்துற்றுப்-புகலிலேகியமோர் பணவெடைதான்கொண்டால்-மூசிப்பாய் லகிரியையாய் னென்ன சொல்வேன் - மொழியவரிதைந்துநா ளளவும்போதை யாசிப்பா யண்டரண்டவாசிகொண்டே யங்கென்று கும்பித்தா லுயரத்தூக் கும்-மாசரவே மலசலந்தான்திரண்டுபோகு-மைந்தனேவிந்துவை யுங்கட்டும்பாரே. (சூச)

பாரையாமண்டலந்தான் கொண்டாயானுற் - பாலகனேபசி போகுமதனமாகும்-பாரையாவாசியோ ஒடுங்கிப் போகும், பசாரி யபாரைவாயிலடைக்குமாங்கே-ஆரையாவறுசுவை புண்டியில் வெறுப்பா-மதாரமாறுமனதேசித்தியாகும்-தேரையா வல்லாரைவருடங்கொண்டால்-சிராகவதன்பெறுமைசெப்பக்கேளே. (சுரு)

கேளாய்நீயென்னசொல்வேன்பூர்வஞான- சேகரத்தின்மேலறைதான் திறக்கும்பாரு, மாளாய்நீமண்டலத்துக்கொவ்வோர்சட்டை-மைந்தனேயுரியுமந்தக்கற்பத்தாலே-வாளநீமதனப் பாறினங்கொண்டேபார்-வண்பசுவின்பாலேதான்மயங்கவேண்டாம், கோளிரெண்ணூற்றுறுசட்டைதள்ளு மெய்யாக்-கூறுதொகை யாயிரமா முருவங்காணே. (சுசு)

காணப்பாதேகத்திற்சூடுகொண்டாற்கண்மணியேகண்டவுடனயச்செந்தூரம், மாணச்செந்தூரமெடைபணமாக்கொண்டு-மைந்தனேசெந்தேனிலடைவாயுட்கொள், நாணிப்போஞ்சடத்திலுள்ளநோய்களெல்லா-நவிலரியசெயகற்பமகிமைபாலே- வீணபாவலையாதேயாருஞ்சொல்லார் - வெளிபாகச்சொல்லியிட்டேனுண்மைதேறே. (சுஎ)

தேறியந்தவல்லாரைக்குருகற்பத்தைச்-சிராக முறையறிந்து செய்வாயானல், வீறியைந்தபயன்பயக்கும்பரத்தினணை-மெய்ம்மையாய்ச்சொன்னேனையாகுருவினணை மாறிலிந்தமுறையதனைச் செய்துபார்த்தேன - மாசற்றகுருவழியிற்பலிக்குங்கண்டாய், ஆற்றிவார் கைபாகஞ்செய்பாகந்தா-னறிந்துசெயலின்னமொருநூல் பாராதே. (சுஅ)

இன்னமொருசெய்திதனைச் சொல்லக்கேளுவெழிலானகற்பத்தையுண்ணும்போது பன்னுகின்றகாற்றுவெயிலாகாவோட்டம்-படர்நடைசத்திக்தலிவையாகா பொய்ம்மை, துன்னுமொழிகொலைகளவுமாகாவெண்ணெய்-சுண்ணும்புகடுகுபுளியுள்ளியாகாதன்றிகர்கொம்மைமுலைமடவார்தங்கட்-சையோகமதனைந்தள்ளுவாயே.

தள்ளையாகள்ளுகெஞ்சாவிறைச்சிமெச்சந் தன்னேடுபுகையிலையுமுப்புந்தள்ளு மெள்ளவேகடுங்கோபமதனைத்தள்ளு-விரிகடல்சூழ்புவிவாழ்வையொருங்கேதள்ளு, கொள்ளையாவிடயவாசனையிற் செல்லுங்-குணமில்லாமனப்பேயையகிற்செல்லாதோர் விள்ளரிய வேதாந்தத்திருக்கின்மாயை - வெருண்டோடும் பூரணத்தினமுதமுண்ணே. யோகநித்திரை. (எ0)

அமுதமிழியோகமது செய்யவென்னி லப்பனேகானிட்டிப்படுத்துக்கொண்டு, மமதையிலாதிடக்கையைமுடிமேல்வைத்து-வழுத்துபுரணத்தோர்சுழுமுனையைமேவிசமரசமாவாசியை நீயிழுத்துக்கொண்டு சமர்த்தாகத்கேசரத்தின் மனதைவைத்தே, அமைதியொடு பராபரத்தைத்தரிசித்தேதா-னையனேலலாடத்திற் றாங்குவாயே. (எக)

தூங்குவாயிம்முறையே தூங்குவாயேற்று - வாதசாந்தத்தன் ரோசிறந்தேயாடும், வாங்கவென்றான்மாநிலத்தின் மனிதரை யாவ கையதனைத்தெரியாமன் மாண்டோர்கோடி, வாங்குதிரைக்கடற் புவியின்மனிதரென்று-மாளாமலிருக்கவன்றோசொன்னேன்பாரு, ஏங்கிநின்றலையாமலிருந்துமைந்தா - வென்றனைப்போற்கோடியுக மிருந்துதேறே. (எஉ)

பத்தியம்.

தேறவென்றாற்சற்பத்தைச் சீராக்கொள்ளு-தியங்காதேயின் னுமொருசெய்திகேளு-பாறவென்றாற்பத்திரமாப்பண்ணுபழியில் திரிகடுகுதிரிபலாதியோமம், வீறுபெறு சீரகமொண்கிராம்புபத்தி ரி சீர்ச்சாதிக்காய்நல்புளியாரையோடு, நாறுசிறுகீரைசிறுபயறோ டையா,நலமாகக்கட்டிய தோருப்புமாமே. (எங)

வெண்சாரைக்கற்பம்.

ஆகுமேநற்கொறுக்கைபுளிமற்றைய-வறைவரியகற்பூரசிலேயி ற்சுன்னம் வாகானவண்டக்கல்லின்றன்சுன்ன-மகத்தானகனறுரை தங்கச்சுன்னம்-சேகாகுமொருபொழுதே யன்னங் கொண்டாற்- றேகமதுசட்டைகளித்திகழும்பாரு பாகமாவெண்சாரைக்கற்பஞ் சொன்னேன்பகாரியசித்தர்கட்குத்தருவிதாச்சே. (எச)

ஆச்சப்பாவின்னுமொருகற்பகஞ்சொல்வேனண்டபகிரண்டமதை யிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமில்லாதிடித்ததிலே தண்ணீர்விட்டுக்-கு றைவரவேபிழிசாறுநாழிகொண்டு. ஆச்சியமோர்படிகுடவிட்டுப் பின்ன - ரடுப்பேற்றியதனையோர்சாமமட்டும், காச்சப்பாமெழுகு பதமாகும்போது-கனிவாகக்குருசெயநீர்ப்பாகங்கேளே. (எரு)

காயாதிகற்பம்.

கேளையாவதையாற்றியெடுத்துப்பாரு-கேசரத்தின்காயாதிக ற்பமாகும் கோளொன்றும்வாராதுகுருவைப்போற்றிக்-குருசெய நீரொருபலத்தானதனில்விட்டு, வாளிரவிதனிச்சாமங்காய வைக்கி ன்-வண்மைசேர்மெழுகுபதமாகுங்கண்டாய், தாளுறவிம்முறைய தனைமுடித்தேயேகாட்-சரதமதனுற்றியானித்துப்பூசைசெய்யே.

மேன்மூலசுத்தி

செய்யப்பாபராபரத்தைத்தியான-பூசைசெய்துநீமுடித்தபின் புசெப்பக்கேளுஐயனேசூரியோதயத்திலேதா-னடைவாகப்பெரு விரலிற்றடவிக்கொண்டு-உய்யையாவுண்ணாக் கிற்புரளவேற்றி-ய ம்மென்றுவாசியைநீ கும்பித்தகால்கைப்பாகவியன்ற கப்பொருங் கே யல்லாங்- கழன்றுவிடுமின்னுமொருசித்திகேளே. (எஎ)

கீழ்மூலசுத்தி

சுத்திசெயமூலத்தின்கற்பஞ்சொல்வேன்-றுகளிலாக்கற்பமது சூட்சாசூட்சம், பத்திமையாச்செய்யவொரு செங்கற்றூழைப்-பக ரயறிசோற் றோடே குருவைச் சேர்த்தே-அத்தை யொரு சீலேயி

லேமுடிந்துகொண்டே-யடைவாகப் பிழிந்தக்காலிழியுஞ்சாறு, சித்திதருங்குருசெயநீர் கூடவிட்டுத்-தீயேற்றிப்போர்சாம மெரித்திடாயே. (எஅ)

எரித்திடுவாய்மெழுகுபதமாகும்போ-திறக்கிவைத்தென்மகனே யின்னுங்கேளு, புரையற்றசுத்தசல மதனில்வார்த்துட் புலத்தியனேயிரவிதனிற்காயவைக்கின், அரக்கதுபோற் செம்மை நிறமாகுமையா-வையமதைச்சுத்திசெயுமிதைப்போ லுண்டோபருத்ததனமுடைய முலைமகளைப்பூசை-பண்ணுசெயநீர்மகிமை யறையக்கேளே. (எகூ)

அறைபக்கே ளென்னிடத்தின் புள்ளசீட - வநாமிவிரலதினுலேதோய்த்துக்கொண்டு-பநியுமப்பாவுண்ணாக்கிற் புரளத்தேய்க்கிற்பாழானகபமெல்லாங் கழன்றுபோகும்-முறைப்படிசெய்மூலத்தின்கற்பத்தாலே-முடிந்ததே காயசுத்தியாகுங்காணே-மறப்பிலாதடிமூலஞ்சுத்தியாக-மைந்தனேயந்திசந்திநாட்டம்பாரே. (அம)

நாட்டமையாகண்ணோட்டம்பார்த்தாயானா-லமானசுழுமுனையில் வாயில்காணும்-ஆட்டமையா வவ்வாயிறக்கும் பாருவமுதகெங்கையங்கிருந் தடைவாய்ப்பாயும்-வாட்டமையா வமுதமதைக் கொண்டாயானால்-வாழலாங்கோடானகோடிகாலம், பாட்டமையா பாவிகட்குச்சொல்லவில்லைபாலகனேயுன்றனுக்குப்பாவித்தேனே.

பாவித்தேனின்னமொரு கருவைக்கேளு-பற்பினியினண்ணடமையாவைஞ்சாம் வைப்பூஆவித்துமறிவீர்களண்டைக்கூறு டையிரண்டுபத்து மானேயைஞ்சுங்கூட்டி, வாவித்துப்பதினைந்துமெடுத்துக்கொண்டு-வளமாகக்கல்லுரலி லுலக்கைநாட்டி- வவித்தேயிருப்புலக்கையதனாலையா-விடித்திடுவாயிரு சாமமின்னுங்கேளே. ( )

கேளையா வென்மகனேயறியச்சொல்வேன்-கெவுனமென்றரசகெவுனக்குளிகையையா-ஆளைபாகத்தனையுமாவதாக்கி-யையனேசுத்தசலந்தன்னிலிட்டு-காலையாவலக்கையாற் கலக்கிமைந்தா கண்மணியேதெளியவை ப்பாய்சாமமட்டும்-பாளையாமலிதமாங்கெவுனவித்தை-பாலகனேபரிட்சைதனையின்னுங்கேளே. (அங)

இன்னங்கேளினமறிந்துசொல்வேனையா-வெடுத்தமுறை தப்பாதுகுருவின்வாக்கே அன்னங்கெளலிமூலப்பழக்கத்தாலே-யையநேகல்வத்திற்புளியைப்போட்ட, இன்னங்கேள் சொன்னகுருசெயநீர்விட்டே-யெழிலாகவிருசாமமெழுகாலாட்டி, அன்னங்கேளண்டமதினிதானமாக-வப்பவேகெவுனத்தற் குளிகைபாரே. (அச)

பாரப்பாகுகையெடுத்து ரவியில்வைப்பாய்-பாலகனே பன்னிரண்டு சாமங்காய்ந்தால்-வேரப்பாகுகையெடுத்துக் கையால்றட்டவெண்கலத்தின்சத்தமையாவென்னசொல்வேன்-ஆரப்பாலறிவார்

களண்டவித்தை-யாட்லாமிந்தவித்தை யநேகங்கோடி, சீரப்பாமு ன்சொன்ன தெளிவைக்கொண்டு-திறமாகத்தீயெரிப்பாய்சாமந்தா னே. காயாதிசுன்னம். (அரு)

சாமமட்டுமிக்குருவைக் காயவைத்துச்-சமர்த்தானகேசரத்தி ற்றீயைப்போட்டு, காமேவுகறப்பு வன்னம்போலேகாணுங்-கருக் குருவாஞ்சுன்ன மதிற்பலந்தான்போட்டே - ஆமென்றபற்பமிணி முதல்வைபிண்ட-மையனேயிக்கருவிலண்டம்போகிட்டோமென்ற யோர்கொதிதானுகொடுத்ததான் லோகோகோவிறக்கிவைதநெடு த்திடாயே. (அசு)

எடுத்துப்பாரண்டமதுசிவந்துகாணு-மென்மகனே குருசெய நீரதனிற்போகிட்டுடுத்துப்பாரோர்சாம மாறவிட்டே-யூமையென் றதுகைதனிலேயண்டம்வைத்தே - அடுத்துப்பார் மெழுகிறுற்கந் துமூடி-யையனேகெசபுடத்தி லடைவாய்ப்போடு, மடுத்துப்பார் மகத்தானபுடத்தினிறு-மைந்தனேகாயாதிசுன்னந்தானே. (அஎ)

தானுணகாயமஃதாதி-தருவானசுன்னங்கே சரத்தின்சுன்னம் கானுனகடையில்விற்குஞ் சரக்கெல்லாந்தான் கட்டுமையா விச்சுன் னக் குருவினுலே-மீனுனசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணுவேதாந்த சு ந்தரமே பின்னுங்கேளு- ஆனைமம்பிகையாம் வாலைப்பெண்ணை யர்ச்சித்துப்பூசித்துத் தெரிசிப்பாயே (அஅ)

தெரிசிப்பாய்தேனமுதஞ் சொரியுமாதைத்-தேவர்முனிவரர் துதிசெய் தேத்துமாதை- அருச்சிப்பாயண்ட சராசரத்திற் சுன்ன மாச்சுதையாவின்னுமொரு கருவைக்கேளுபரிசிப்பாய்பராபரத்தி ன் முப்பூசுன்னம் பரிவானசுன்னங்காயாதிசுன்னம்-முரிசிப்பாய்மு ச்சுநனம்பலந்தான்கொண்டு-முன்சொன்னமூதண்டதயிலங்கேளே

கருத்தயிலம்.

கேளேநியைஞ்சுவைப்புந் திங்களொன்று - கேசரத்தின்பச் சோந்திபச்சைப்பாம்பு-ஆளேநிஞெண்டோடுபச்சைநாபியன்பாக வாத்தைக்கண் கோட்டான்பிச்சி-தேளேநிதேவாங்குக்கண்ணும் பிச்சுங்-தேசியுடையிரத்தமப்பாபிச்சுமாகும்-மாளே நிமிட்டவலை பிச்சுங்கண்ணு மகத்தானதேரையையா பச்சையாமே. (கூ0)

ஆமையாசெய்யானு மெய்யாம்வித்தை-யருநட்டுவக்காலிகு ழிவேழத்தோ-டேமையாவிம்புலிக்கருநாய்மண்டை-யிபமஞ்செவ் வாலரணையுடும்பின்பிச்சு-காமையா கரும்பூனைக் கண்ணிஞெடு-க ருவானஞெண்டோடு கபாலவோடு மேன்மையாவழிமறித்தான் பி ச்சுங்கண்ணும் வேதாந்தவிச்சுளியின் பிச்சுமாமே. (கூக)

ஆமென்றசெந்தேளுங் கருந்தேளாமை-யையசெங்குளவிகரு ங்குளவியோடு-தேகமேகருங்குளவி கண்ஞெண்டோடு-தெளிவான சுழல்கண்டு கருவண்டோடு-மாமேவுபுனுகோடு பிள்ளைப் பூச்சிவக த்தானநாகத்தின்விடம்பிச்சோடே - ஏமென்றவிந்திரகோபந்தோ டைய-வேறுதொகைமுப்பத்திரண்டாமன்றே. (கூஉ)

ஆமேகாண்சுந்தரமேயின்னுங்கேளு வையனேயழிஞ்சிவிரை
காழியப்பா - மாமேவுந்தனப்பூமத்தம்வித்துமகத்தான மருப்பியா
ணவண்ங்கிவேரும் - காமேவுகாஞ்சொரியின் வேருங்கூட்டி கண்
மணியே கஞ்சாவின்வித்துங்கூட்டி - வேமேதான்வெண்குன்றிக்
கருங்குன்றிக்கு விளங்கியவேர்பருப்பாகுமின்னங்கேளே. ௧௩

கேளய்யாசாதிக்காய்சாதிபத்திரி கேடிலிலவங்சப்பூ, லவங்கப்
பட்டை - சேரள்றுசிர்க்கத்தூரிமஞ்சள்சாருங்கூற்றியமுறையப்பா
பதினஞ்சாகும் - ஏலவேயனைத்தும் ரவியிற்காயி னென்மகனே
மெத்தநன்றினிமேற்சேரு - கோளாாவலியகல்லுரலிற்போட்டுக்
குற்றுவாயிருப்புலக்கையுகரைற்றுனே. ௧௪

தானென்றவிருப்புலக்கைகொண்டுருச்றச் சாற்றரியகுருசெ
மநீரதனில்விட்டுக் - காணைவைம்மூலங்கூட்ச்சேர்த்துக் கனிவா
கவிஞ்சுளியைப் பண்பாய்ச்சேரு - தேனைசஞ்சஞ்சரியாய்க் கரு
வாய்க்குத்து தேற்றமிகவேண்டுமென்றுதாயைப்போற்றிக் - கோ
ணைபிசின்போலேவரும்பாரன்பாப் பேய்மகனே யலையாதே பின்
னுங்கேளே. ௧௫

இன்னுமையாசொல்லுகிறேன்கனிவாக்கேளு வியம்பரியசால
மெண்ணூற்றுறுகோவை - அன்னமையாவிங்கெல்லாஞ்சித்து
வித்தை யாடலாமித்தயிலத்தநேகம்வித்தை - கன்னமையநகவியு
கத்துச்சித்துவித்தை கண்மூடிவிழிக்குமுன்னே யநேகம்வித்தை -
இன்னம்வெகுவித்தையையா விநோதவித்தை என்னசொல்வேன
ட்டகன்மவித்தையாமே. ௧௬

ஆமேதா னறுபத்துநான்குசித்து மாடலாமித்தயிலத்தாலே
பாரு - சாமேமுன்சொன்ன வைஞ்சாநிதங்கள் சாற்றரியதயிலத்
திற்பிசறிப்போட்டு- வாமேவிகம்பதிறுற்சுழற்றுவாய்நீமகத்தான
பிசினெல்லாந்தயிலமாகும் - கோமேவுகுருவெட்டிக் கலசம்வவத்
துக் - குழித்தயிலமிறக்கிடுவாய்குணமாத்தானே. ௧௭

தானென்றஒருமுழமாக்குழிதானவெட்டித் தகைமைபெறு
புதுக்கலசம்புதைத்திடாய்நீ - பானென்ற கருத்தயிலப் பாண்டந்
தன்னைப் பாலகனேகலசத்தின்மேலேவைப்பாய்- ஆனென்றபாண்
டத்துத்துவாரமிட்டே யாரணியிலிட்டவெருமுட்டைகொண்டே
ஏனென்று நீயெரிப்பாய் முட்டையாலே யிறங்குமையாகலசத்திற்
தயிலந்தானே. ௧௮

இறங்குகின்றதயிலத்தைஎடுத்துப்பாருவென்னசொல்வேன
தினுடையவன்னமையா-கறங்குகின்றவன்னந்தான்கறுப்பதாகுங்
கண்மணியேசீசாவிற்பதனம்பண்ணு - நிறம்புகின்ற சவ்வாதுபுனு
குவச நிகழ்த்தரிய கத்தூரி மூன்றின்வாசம் - பிறங்குகின்றவாசம
தைப்புகட்டிநீயும்பேசரியவாலேயைநீபூதசபண்ணே. ௧௯

பண்ணையாவெண்ணூறுசாலவித்தைபலிதமையாவித்தனையுந் தொட்டேயாடாய் - அண்ணையாவாறிரண்டுநூறுஜாலமையனேயி த்தயிலங்ககாண்டேநன்று - மண்ணையாயிரவிலக்கப்பெருநூல்மீட மகத்தானவித்தயிலத்தொட்டேயாடு - விண்ணையாவிநோதவகை யிருநூறுமால்விவேகமுள்ளபாலகனேயாடுவாயே. ரா

ஆடுவாரகத்தியன்றன்சொன்னவாக்ய மையனேயித்தயிலப் பெருமைதன்னைப் - பாடுவார்பதினெண்பேர்நூல்கடோரும் பால கனேயித்தயிலங்கொண்டுசாடு - சாடுவாய்சகலசித்தர்நூல்கட்கெ ல்லாஞ் சற்குருவாமிந்நூலைந்நூறுமாமற் - றீடுபட்டெந்நூறுமிந் நூலொவ்வா விந்நான்மூன்றுக்காண்டம்பூர்ணமென்றே, ராக

மூன்றுங்காண்டம்-முற்றிற்று.

ஆ. காண்டம் ௩-க்கு விருத்தம்-௩ராக.

நாலாங்காண்டம்.

பூரணமாம்பரிபாடை நாலாங்காண்டம் புகழ்பெரியபனிமலை நற்றவஞ்செய்தீன்ற-வாரணவுகொம்மைமுலை மங்கையற்கு வமுத திறளன்புடனேயானுமாதிகாரணமாங்கருக்களெல்லாங்கண்டுதே றிக்-சருக்குருவிந்நூங்கவியைந்நூறுமைய சீரணமாப்போகாமற்சி த்தர்கட்குச்செப்பினேனிதற்குச்செவ்வேள்காப்பாமே. க

செயமாகச்சொல்விவைத்தே னிரண்டாங்காண்டஞ்-சீராகமு ட்பூவின்கருவுங்காணும் வயமர்கமறைத்தகருக்குருவுந்தொன்றும்- வசனித்தேனைஞ்சாங்காண்டம் மறைப்பாச்- சுயமாகவுதகமஃதப் பேயாகும் துகளறுசீர்தீட்சைவிதியஞ்சாங்காண்டம்- நயமானசரக் கினதுகுணங்கூறெல்லா-நானறிந்தபடிசொன்னே-நலமாத்தானே.

தானென்றகைபாகஞ் செய்பாகந்தான் - தப்பிதங்களில்லாம லைஞ்சாங்காண்டங்-வாவென்றபூவெடுக்குந் தீட்சைமார்க்கம்-வகை தெரியாமூடருக்குத் தெரியச்சொன்னான்-தேனதனைப் பொழிந்தா ற்போற் கருக்களெல்லாந் திறமான முக்கருவாமண்டக்கூறே-யா னென்றுகைகாட்டுமைஞ்சாங்காண்ட-மாதவிஞற்சோதியிலே யட ங்குவாயே. ௩

நாகவிந்து-அண்டபிண்டம்.

வாரானவகாரமதுவிந்துமாக்சு-வகையானவுகாரமதுநாதமா ச்சுபோரானஓகாரந்துபிண்டமாச்சு-பேரொளியாம பராபரத்திலெ டுத்தகூறு-ஊரானசிவசெந்துபரத்தின்கூறு-வுதித்துநின்ற நாதவி ந்துசத்திகூறு-ஆறுணவிண்டவிந்தண்டக்கூறு - வாச்சுதுபார்மூன் றுலே யைந்நூறுச்சே. ச

ஆச்சுதுபாகாரமுகாரம்மிரண்டு-மறைவரியஒகார மொடுமூன் றேமூலம்-பேச்சிதுபார்பேசாதமூலமாச்சு - பேரானவுமையென்ற

வுயிருமாச்சு-காச்சுதுபார்கருக்குருவாம்பிண்டமாச்சுகருவுக்குள முதமென்றசலந்தானுச்சு-வாச்சுபாராமுதமென்றபனிநீராச்சு மகத்தானசுத்தசலமதற்குப்பேரே. ரு

அதிகலரசளுதுதான்விந்துமாச்சு தறைவரியநாதங்காறலேயு மாச்சு-மதியானவதுவலுவாம்விந்துமாச்சு பரம்பொருளேயித்தையாவமுதகங்கை - அதுவானவிதுவதுவாந்தேசிநீரு மதிலுதித்தவமுரியதுசுத்ததீர்த்தம்-அதுவானாசியதுதான்சோதியாதி யதையறியவேண்டினேந்தாங்காண்டம்பாரே. சு

பாரேதுசிரேதுபதிதானேது பருதிஉன்றரவிமதியுங்கூடுநாளிற்-சிரோதுநீர்தானேதுருலமேது செய்ததவப்பயனதினுற்சென்மக்கூறும்-ஆரேதுவரமேதுசுகிர்தமேதா லறிவரியகருவியினுல் வளப்பக்கூறு- காரேதோவேரேதுபுளிதானேயா கடைந்தெடுத்ததிருவாணியாணியாமே. எ

ஐம்மூலமும்-ஐங்காயம்.

ஆணியென்றுலாணியதுவானேக்கொண்டே யறுக்கலாமதின்கதிவைமனதினுலே-ஏணியென்றுரேணியக்கேறெப்ப வெழிங்குவங்கிருந்தாரே துருவங்கண்டு-பாணிஎன்றுற்பாணியினு லூன்றிக்கொண்டுபராபரமாமைம்மூலமைஞ்சுகாயம்-வேணிஎன்றுல்வேணியன்றேதுங்கவேணி வேதாந்தமதனில்விளேயாடும்பாரே. அ

ஆடுவார்யமுனேயென்றவமுத்தீர்த்த மண்டலத்தில்கண்டமதுசுத்ததீர்க்கம் பாடுவார்சலமதனிற்சங்கையாவும் பரபூசைகுருபூசைசெய்தேநிற்பார் - நாடுவார்நாதாந்தசத்திகொண்டு நல்லபனிநீரையன்றேதெளியவைப்பார்-தேடுவாரில்லேயதையறிவினுலே தெளிவான வுப்பெடுத்துமுப்பூவாக்கே. கூ

கல்லுப்பு.

முப்பூவாமுப்பதனிற்றப்போவில்லே முக்கருவாமக்கருவைக்கண்டுதேறு-சப்பானசப்பதுவுங்கசிவுபோக்கிச் சாரனேக்குட்கெவுனமதாக்குப்பிக்கேற்றி-அப்பானகொப்பதுபொன்மணிகளாக்கியம்புசரந்தொடுத்தாற்போனுணியேற்றி ஒப்பானகப்பரைகொண்டடுப்பிலேற்றி யோர்பத்துச்சாரவத்துயுப்பதாச்சே. ய

ஆச்சுதேயாகரசவுப்பதாச்சு தறிவாலேயவரைவெல்ல யாராலாகும்-தோச்சுதேதொடுத்ததுவும்படுத்துப்போச்சு துரியமென்றவருவமதுதுரும்பதாச்சு-தூச்சுதேதுரும்பதுவுந்தூணிதாச்சுதொடுத்தசரமண்டலந்தானேறலாச்சு - காச்சுதேகருவாகியுருவுமாகிக் காய்கனியாயுற்பவித்தகல்லுப்பாச்சே. கக

கல்லானகல்லதுவும்வெல்லமாட்டார் கருவானவருவதுவுஞ்சொல்லமாட்டார் வில்லானவில்லதுவே தொடுக்கமாட்டார் விற்பிடிக்குஞ்சாயலதைக்காட்டமாட்டார் - இல்லானவில்லதுவு நல்லவீடே யில்லமென்றுசொல்லதுவேநிறுத்தமாட்டார், அலலானபுல்லதுவே யண்டநிராமப்பூவிலம்பனிநீரடைவுகேளே, கஉ

அடைவானடைவதுவாமண்டந்தானு மதிலிருந்துவிர்துலை நீளடுததுக்கொண்டு - கவடயானசத்துருவாமங்கீரோடு கருவான ஒட்டினுடைச்சவ்வுபோக்கி-நடையானநாதமதைக் கூடச்சேர்த்து நாட்டுவாய்கல்லுரலினுட்டக்கேளு - அடைவான வச்சிரமாமுலக் கைகொண்டே யண்டத்தின்மேலோட்டை வலுக்கக்குத்தே. கங

குத்துவாயிருப்புலக்கையதனைக்கொண்டு குமுறவேயிடித்த தனைத்தூளதாக்கி-அத்துவரய்மாச்சேரக்குத்துக்குத்தேயதினுடை யவீரமெல்லாம்போகக்குத்து - தத்துவாய்தங்கமென்லமாவெடுத் துத் தாயானமயேஸ்வரியைப்பூசைபண்ணு- வத்துவாமாதாவேநா தரூபி மாதேவிஎன்றெண்ணிவாழ்துவாயே. கச

எண்ணவேபுருவத்திலமுதவாழ்வே எங்கள்குலம் விளங்கவந் தமங்கைப்பெண்ணே-கண்ணவேசொரூபவண்டவரூப்பபெண்ணே கருவதனிலுருவுதித்கன்னிப்பெண்ணே, அண்ணேவேயமுதத்தில் வாழும்பெண்ணே-யண்டத்திற்குடியிருக்குமாதிப்பெண்ணே சொ ன்னமொழிதவறாதசொந்தப்பெண்ணே சொற்பெரியவகத்தியன்ற ன்வாழ்வேயம்மே. கரு

வாழவே வேண்டுமென்று லையவிந்த மாவதனிற்பணவெடை தானெடுத்துக்கொண்டே, ஆழவேயாதிவிந்தமுதந்தன்னி லையரே யிக்கருவையடைவாய்போடு, காழவேசலம்போலே யிருந்தவிந்து கன்னியானாதவிந்துகலந்ததானால், சாழவேசலநிதியாஞ் சமுத்ர தீர்த்தஞ் சங்கையிலாப்பாலமுதத் தெளிவதாச்சே. ககூ

சுத்தசலம்.

தெளிவானபாலமுதம் பனிநீராச்சு தெவிட்டாதசுத்தசலமி துவேயாச்சு, அளியானவாருச்சுபாலாருச்சு தாயிரத்தெட்டண்ட மட்டும்பாயலாச்சு, குளியானதெளிவாச்சுதறிவுமாச்சு கோடான கோடிசித்தரதீதமாச்சு, வளியானவளியாச்சுபாறையாச்சுமகத்தா னதேசிநீரென்றும்பேரே. கஎ

தேசிநீர்-ஊசிநீர்.

பேரான்தேசிநீர்குருவைக்கொண்டு பேருகத்தெளியவைத்த ஊசிநீர்தான், ஊரானவூசுநீர்மூன்றுஞ்சுத்தி யுடன்சேர்ந்தகாசிநீர் கருவைக்கேளு, காரானகருவதுதான்காசிநீரே காசியென்றசலநி தியாம்யமுனைத்தீர்த்தம், தூரானதுங்கபத்ரிவிருத்தகங்கை துவரு மென்ற சரஸ்வதியின்றீர்த்தமாமே. கஅ

தீர்த்தமாமுயர்தூங்கவேணிவாணி திறமானநர்ம்மதையாந் தூயகன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பந்தியென்றும்பேர்மற்றறைவரியகும நிஎன்றும்திதற்குப்பேர்சீ, * சார்த்தவெண்சங்காநதி யென்றும்பே ராஞ் சாற்றுசரவணப்பொய்கையென்றும்பேராம் ,ஆர்த்தமாமறு மூன்றுங்கூட்டினக்கா லமுதமெனுஞ்சலநிதிசிர்ச்சுத்தியாச்சே. ()

* சார்ந்தவென்பது சார்த்தவென விகாரப்பட்டது.

ஆச்சுதுபாரமுதமென்றவமுரிதன்னூ-லடைவாக முன்சொன்ன பாவைதோன்றும், பாச்சிதுபார்கலநிதியாங் கங்கையாலே பாலமுதமென்றவொரு பனிநீராலே, காச்சிதுபார்கனகமென்றகையினாலே- கலக்கியேவடித்திடுவரய்கங்கையைத்தான் ஏச்சிதுபாரெச்சலமுந் தெளிந்துபோகு-மினத்தோடேயினமதுசேர்ந்தேகமாமே. உ0

ஏகமென்றவேகமென்னை தேகந்தேக-மெடுத்தவொருதுறைக்கெல்லாமிதுவேயன்னம், பாகமென்றபாகமென்ன கைபாகந்தான்-பாலமுதம்வடித்துநீ பசிதீர்த்தாக்கால், காகமென்றகாகமென்னவிதுவேயன்னங்-கருவுதித்தம்மதுச்சன்னங் காட்டொணுதே மாகமென்ற மாகமென்னமதியினாலே-வண்மையா வறிகுருவை மாட்டினேனே. உக

மாட்டினேன்புலத்தியனே யின்னுங்கேளு - மறைக்கவில்லை யொளிக்கவில்லைமறைப்போவில்லை, காட்டினேன்குருப்பாகமைஞ்சாங்காண்டங்-கைபாகஞ்செய்பாகங் கருவின்பாகம், பூட்டினேன் பூச்சுரங்கொடித்தாற்போலே-புத்தியுடனின்றான்பொருளைக்காணபாய், பாட்டினேன்பலகலைகளினூலுக்கிட்-பராசத்திதிருவருளாற் பகர்ந்திட்டேனே. உஉ

ஐங்காயம்.

பகர்ந்திட்டேனுதவிந்திரண்டுங்கூடி-பரிவானவுண்டவிந்து பழச்சாறுகும், அவிர்ந்திட்டவிரண்டுவிந்து முடிதானையாவதிற்பிறந்த மூடிவிந்துபழச்சாறுகும், தகர்ந்திட்ட வைங்காயமைந்துங்கூடிச்-சமைந்ததேவம்மூல மைந்துமாச்சு, வகிர்ந்திட்டவொன்றதிலே யைந்துமாச்சு மகந்தானதெளிவாச்சு தொன்றுப்போசே உ௩

ஒன்றானவொன்றனறே விரண்டதாச்சு-தோகோகோ வுருவாச்சு குருவுமாச்சு, மூன்றுனே மூன்றன்றே முடிதானுக்குமொழிவரியகாயாச்சுபழமுயாச்சு, நன்றானநன்றன்றேகாலதாச்சு நலமானதிகைப்பூடுமிதுவேயாச்சு, நன்றானவாயிரமா மைந்துமாச்சு-ததிறபிறந்தபெண்பூடு யூவுமாச்சே உச

திகைப்பூடு.

பூவானபூவதுவே செடிதானன்று-பூதலத்தி லெங்குமுண்டு பூத்தானன்று, மூவானமூன்றதுவுமொன்றுசேர்ந்தான்-முப்பூதம் பிறக்குமடா வெள்ளைப்பூத்தான், ஆவானவிதற்குப்பேரிதுதானையா-வாரறிவார்திகைப்பூண்டை யவனிமீதில், மாவானமாக்கரைத்தமுதந்தன்னை-வகைபெறவேநலமாகச் சொல்லக்கேளே. உரு

இரசக்கட்டு.

கேளையாவன்பாகப் புலத்தியாநீ-கெவுனமென்றரசக்குளிகை கெவுனநன்று, ஆனையாபின்சொன்ன வைஞ்சாங்காண்ட-மதின்மு

ந்தமாணிக்கக்கன்மாளாமன், மாளையாமாக்கனைத் த திராவகந்தான்-மகத்தானவெடியுப்பையதனிற்போட்டு, பாளையா கெவுன்மென்ற கெவுனவித்தை-பரிபாடைபடர்தரகீ யின் லுங்கேளே. உசு

இன்னங்கேளினமறிந்து சொல்வேனையா-வெடுத்தமுறைதப்பாதுகுருவின்வாக்யம், அன்னங்கேள்வெடியுப்புப் பாறையுப்பா-மைந்ததிலுன்முட்பூவுமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேண்முன்சொன்னகுருவைநீதானிளிதாகச் சொல்லிவிட்டேனந்திலேகாண்வன்னங்கேள்வெடியுப்பை யதனிற்போட்டே வளமாகத்தீயெரிப்பாய் சாமந்தானே. உள

சாமந்தானெரித்தாக்காற்கட்டிப்போகுஞ் சாற்றியமாக்கெவுனாளிைந்தானும், வாமந்தான்வைத்துவைத்துப் பூசிப்பாய்நீ வங்கம்போற்கட்டிமிசச்சிவந்துகாணும், நாமந்தான்சொல்லிவிட்டேமெனுளிக்கவில்லை நலமானவெடியுப்பேசிலவுப்பாகும், மர்மமாச்சொல்லாமல் மறைத்தார்சித்தர் பரமானகணேசன்றுண் மகிமைகேளே. உஅ

கேண்மூலாதாரவிநா யகன்றனுண்மைக் கேரமாம்பூரணத்தைக்கூறவன்பா, நீண்மறுவினின்மலமாநிறைந்தசோதிநிகரில்லாவைங்கோணங்கணேசனவீடு, வாண்மிக்க வோர்வட்டமைங்கோணந்தான் வல்லபைமாதிருக்கு மோங்காரவீடு, கோண்மிகையற்றுளிருமொருதிரிகோணததிற் குறேஉறேஇறேவென வட்சரத்தைமாமே. உகூ

மாறவேயெழுத்ததனைச் சொல்லக்கேளு மகத்தான வைங்கோணமஞ்சுங்கேளு, ஏறுவாய்சுந்தரமேலுங்ங்கென்றே யேறிஸ்ரீங்கழிங் அறிங்கொனறான்றுவாய்நீ ஆறுவாயைங்கோணவடிதனமூலமாறியப்போகிறு தவனிமீதே, கீறுவாய்கணபதியின் சக்கரத்தைக் கேசரத்தின்மூலமதை யடைந்திடாயே. ரூ௦

அடைத்திடுவாயட்சரங்கள்பிசகாமற்று னடைவாகத் தூபதீபாதிதந்தே, எடுத்துமல்லலட்சமுரு செபித்தாயாகி லென்னசொல்வேன்கணபதிதான் பிரகாசிப்பான், மடைத்தனமாத் திரியாதே சொல்லக்கேளு மகத்தானவல்லபையும்பிரகாசிப்பாள், கொடுத்திடுவாள்வலல்லைபநீ கேட்டதெல்லா வரங்களையு மாதலினாற்பூசிப்பாயே. ரூக

பூசிமூலாதாரசுழினையெட்டிப் புகழாகக்கும்பித்தான்மவுகஞ்சித்தி, வாசியையுங்கென்றுநீ தம்பித்தக்கால் வாழலாங்கோடியுகவாதஞ்சித்தி, பூசைசெயினங்கோணஞ்சித்தியாகும் புகலரியமுதல்சேவைதெரிந்துக்கொண்டே- கூசாமற்கும்பித்துத்தம்பித்தக்காற்கோடானகோடியும் மிருக்கலாமே. ரூஉ

ஆகுமேயோகமதுபார்க்குநாளி லாதாரசக்கரத்தினரையைக் கீறி, ஓகுமேயோங்காரத்திரிகோணத்தி லொருமித்துப்பிறகொன்றும் வாராதுன்று, காகுமேகற்பூரதீபசோதி கடாட்சிப்பாள் சக்கரத்தைப்பூசிப்பாய்நீ, வாகுமேவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி மகத்தானமனக்கண்ணாலொட்டிப்பாரே. ருரு

பாரேநீகேசரத்தின் சோதிகாணு பருதியுடன் றெறிசித்தேயப்பாற்பாரு, ஓரேநீர்கணபதியின்மூலஞ்சொன்னே னொருமையுடன் புலத்தியனே யறிந்துபாரு, வரேநீபரப்பிரம சொரூபமூலம் வரிசைபெற நாதக்கடம் மகிமையாலே, பாரேநீபதினெண்பேர்சித்தர்மெய்க்கப் பாடுமிக்காண்டத்தினதுமகிமைதானே. ருச

சுவாதிட்டானம்.

மகிமைபெறபரிபாஷையைந்தாங்காண்ட வண்பொருளைப்பேரரிவாலறிந்துதேறே, மகிமைமிகுருண்டலியின் மூலங்கேளு மாசில்லாதிட்டானக்குரியைப்பாரு, நகலிலுயர்நாற்கோணமிருகோணந்தா நலமானமுக்கோண மொன்றேவட்டம், ககைமைபெறுநாகரத்தின்மேலேபோடு சாற்று நங் மங் ஸ்ரீங் அங்மறிங்கென்றுங்கே.

ஆரவேநாற்கோண மடைவாப்போகிட்டக்கோணத்தட்சரங் கடகம்மிலேய-பூரணமா வீரிரண்டட்சரத்தைப்போடு-புகல்பெரிய விந்துவிலேயங்கென்றான்று, நீரென்றநிற்குணத்தைநிராமயத்தை-நேயமாயோகத்திற்குபூசிப்பாய்நீ, வாரென்றவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி-வடகலையிற்பார்த்துமெல்லச்சாதிப்பாயே. ருசு

சாதியாம்வாசியைநீவரவழைத்துச்-சதகோடியுகமளவும்யோகம்பாரு, ஏதிலரோவுனைவெல்லார்சித்தர்வெல்லா-ரென்மகனே சுந்தரமே யின்னங்கேளு, ஆசியிலேதீபதாபாதிதங்தே-யடைவாக விலடச முருசெபிததாயேலப், போதுநின்கண்ணெதிரேசாற்றவொண்ணும்-புகழ்பெரியசோதிபதுகாணுந்தானே. ருஎ

மணிபூரகம்,

தானேதாறுற்கோணமன்றேசித்தி-லகைபெருநாலெழுத்துகளுமடைவாச்சித்தி சேனேதான் பரப்பிரம மவுனஞ்சித்தி செயமாகசரஸ்வதியுபிரமன்றானும் - மானேதான்கேட்டதெல்லாமீவார்பாரு - மகத்தான பூரகத்தின் வண்மைகேளு-வானேதான்ரகத்தின் மூலமையாவண்மையாதாவரைநடுவேகீரக்கேளே. ருஅ

கீறுவாய்முக்கோண நடுவேசற்றுங்-கேடிலுயர்மாகாரமோடு காரங்காணும்பீறுவாய் ஓங்காரம்ஸ்ரீங்காரந்தாம்பிறிவாகச்சுந்தரமேபிறித்துப்போடு - ஊறிலாதியோகத்திலிருக்கும்போதேயொட்டுவாய்ச் சக்கரத்தையொட்டிப்பாருமாலுவாயட்சரங்கடமையறிந்தேமகத்தானசக்கரத்தில்லாடுவாயே. ருகூ

சக்கரத்திலாடுகின்றசத்திபீதஞ் சாதுவாய்த்தவருமற் சார்ந்துகேளு, அக்கரத்திலரடு மட்சரத்தைநாட்டே யளவிறந்தவித்தையடாயார்தாஞ்சொல்வார், விக்கரத்திலாடுகின்ற மால்பூமாது வேதாந்த பூரணத்தில்விளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்ற வாசிபீடஞ் சற்குருவின் கடாட்சத்தாற்சோதிப்பாயே. சய

சோதித்தாற்றெரியுமடா மவுனபீடஞ் சொல்லரிய பூரணத்தான்சொல்லப்போமோ, வாதித்தான்மவுனமா வாசிகொண்டு மாட்டலாமிடைகலையின்வாசிதம்பம், ஆதித்தனுகியடாவெங்கென்றான்றி யந்தராவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கு, சோதித்துக்கும்பித்தோர்நிலையாநில்லு சொலற்கரியசூரியன்போற்காணுவாயே. ()

காணுமையாரவிகோடி மதியுங்காணுங் காணரியவதிசயங்கள் காணும்பாரு, மாணெழின்மாவிலக்குமியோடமர் பொற்பீடம் வழுத்தரியமாப்பெரிமனக்கண்ணுலே, காணரியவவர்கடரிசனத்தைக்கண்டாற் கழறுபதிறுவயதாவாயீது, வேணுமென்றியோகமதை யார்தஞ்செய்வார் வேணவாவற்றவநேயோகிமாதோ. சஉ

யோகிக்கேயாகுமன்றிமற்றோர்க்காகா துலகத்தோர்க்காகாதுநிசமாச்சொன்னன், போகிக்குமாகாதுஞானிக்காகும்புகழ்பெரிமவுனிக்குமகத்தாஞ்சுத்தி-யோகிக்கேயாகும் பூரணத்தின் மூலம்யோகத்தைப்பூதித்துத் தெரிசிப்பாய்நீ-ஆகுமோமற்றவர்க்கிந்தமார்க்க மடுக்கினவர்க்கிடுக்கண்வந்தெய்துங்காணே. சஙு

காணவேநீபதூபாதிதந்தே-கண்மணியேலட்டாமுறுசெபிததாயாகில்-வீணுகப்பேதயிராசியோாக்கு - விண்டுதிருமாதுபிரசன்னமாவார்கோணவிலாத்தோட்டக்குறையென்பதென்னேகுறு துலாராசியினேர்க்கெய்துஞ்சித்தி-ஆணுகப்பிறந்தாலும்மைப்புவேண்டுமசானத்தின்மூலமதையறையக்கேளே. சச

அநாகதம்.

அறையக்கேளாநாவத்தின் மூலஞ்சொல்வேனுரரிவாரதுகோணமாறுதாரம், அறைவரிய வறுகோண முன்னேபோகிட்டமப்பனேமுக்கோணம்பரிவாரப்போடு, நறுவிடவோர்நடுமூலத்தகாரம்போடுநடுவிலுயாசிகாரம்போடு,மறுவற்றவடபக்கம்றிகாரம்போடு-மகத்தானவகாரமொடுகிலியுங்கூட்டே. சரு

கூட்டவாயோகசிவமவுநங்காணும்- கூறரியநாதவிந்துகெவுனயோகம்நாட்டுவாயுருத்திரசிவயோகவாசிநவிலுருத்ரமீசத்தினுக்கங்காணும்ஆட்டுவாயஞ்செழுத்து முன்னேபோகிட்டரகராவாசியைநீசிங்கென்றான்றுபூட்டுவாய் கும்பித்துச்செபித்தாயரனுற்-புகழானவாசிளது நிலைக்கும்பாரே சசா

நிலைக்குமதுநடுவளியிற்சிகாரபீட-நிற்குணத்தில்வாயிலதுமூடும்பாரு - உலைக்குமத்தொன்பதாம் வாயின்மூடுமோர்வாயினமூடாதே யுரைக்கக்கேளு அலைக்குமபபாவதாகத்தின் பானவாயு

வடுத்திருக்குமோர் வேயிலார் தாங்காண்பார், நிலைக்குமையாஞானக் கணதணைக்கொண்டு நிலைத்துநீபார்த்தாக்காற் றெரியும்பாரே. சஎ

பாராய்நீ நாதர்கடமாயையமாயை பகருவாறென்றனுயிரத்தைப் பாரு, நேராகக்காவிய புராணன்சொன்னே னிகழ்க்திடற்கரியவோ ரைஞ்சாங்காண்டம், தேராய்நீயோர்வாயில் கண்டேசொன்னேன் றிகழொன்பதற்குமேன் பத்தாம்வாயில், ஓராய்நீகொங்கணரும் கைடைக்காண்டத்தி லொளிக்காமற்சொல்லிவிட்டா ரறியலாமே. சஅ

விசுத்தி.

அறியலாம்நாகத்தின் மூலமாச்சு தப்பாலேசொல்லுகிறேன் விசுத்தவீடு, அறியலாமறுகோண மடைவாக்கீறி யவ்வரையில்வகார மொடு வகாரமபோடு, மறுவிலோங்காரம் றீங்காரம்போடு மகத்தா னசிவயநம வென்றேபோது, நெறியாகப்பத்தெழுத்து முன்னேபோடு நிகறிலாமயேச்சுரன்ற னேர்மைகேளே. சகூ

நேர்மைசேணின்மலமா நின்றசோதி நிகழ்த்தரியமயேச்சுரன்ற னிறத்தின்மேலாஞ், சீர்மைமலிதேவதைக ளொன்றுமாகுந் தெளிவாக வங்கென்றுசெபித்தேவதை, நேர்மையாவாசிவை நீதிமூத்துவாங்கி நிலைத்திருந்துகும்பித்து மவுனமாயின், ஆர்வையாமைந்துக்குன் மூல சித்தி யாதாரமவுனசித்தி காணும்பாரே. ருo

பஞ்சபட்சி.

ஆதாரவாயிலது கண்டாயானு லன்றன்றோ பஞ்சபட்சி யொடுக்கங்காணும், வேதாரவாயில்கடந் தப்பால்சென்றால் வெளியானபர வெளியாம் விசுத்திவீடு, ஆதாரவாயிலது வாயுபீட மங்கென்றுதா னெழும்பு மிறுக்கிக்கொள்ளு, சாதாரவாயிலென்றே யதற்குநாமஞ் சச்சிதாநந்தவெளி யொடுக்கமாமே. ருக

ஒடுக்கமாம்வாசிதனை யிழுத்தேகாந்தங் துகங்கோடியோகத்தி லிருந்துதேரின், அடுக்குமையாவாசியம் பொழுதேதசித்தி யாதாரயோ கசித்தி மவுனஞ்சித்தி, கெடுக்கரியகெவுனசித்தி ஞானசித்தி கேசரத் தின்குளிகைசித்தி வாதஞ்சித்தி, வடுப்படலில்வாதபித்தவையஞ்சித்தி வாழலாமெனைப்போனீ வாழலாமே. ருஉ

ஆரவேசெந்நீர்தண் பணிநீருண்டா லடைவாகவேநாலாம் யோகமார்க்கம், நேரவே துாபதீ பாநியீந்தே நேயமாப்பூசித்தான் முத்தியுண்டாம், சீரியமயேச்சுரனம் பிகைமாதோடு தெரிசனந்தந்தருளலர் விரத்தியக்கமாகித், தேரரியவிசுத்தியின்றன் மூலமாச்சு செழித்திருக்கவின்னுமொரு செய்திகேளே. ருங

செறிதருசேர்விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன் செம்மைமிகுசதாசிவத்தின்மூலங்கேளு, அறைவரியவைங்கோண முக்கோணந்தா மதினடுவின்முக்கோண மடைவாப்போடு, முறையாகமூன்றெழுத்தைமுக்கோணத்தின் மொழிவரியசதாசிவத்தி னெழுத்தைப்போகிட், டுறுதியாசோடசத்தின் விந்துநாத மோங்உங்அங்கிசா வென்றோதே.

ஆ க் கி ஞே.

ஓதவேசதாசிவத்தின் சத்திநேர்மை யோங்காரசெயகம்ப மொன்றேகாணும், வாதமாவங்கென்று வாசிகொண்டு வண்மையாக்கும்பித்து மவுனமாஞல், மோதுமேயலைவந்து மோதிஞற்போன் முழங்குமிடியென்னவே மின்னல்காணும், போதவைபரைவாயி லங்கேதோன்றும் புகலரியவாக்கிஞேயின் பாகந்தானே. ருரு

பாகமென்றபாகமிதைப் போலுமுண்டோ பரிவரியசதாசிவத்தைச் சத்தியோடே, ஆகமகிழ்ந்துயர்தூப தீபந்தந்தே யர்ச்சனைநைவேத்தியமுஞ் செய்துபோற்றி, மோகமறமனம்வாக்குக் காயமொன்று மொழிவரியவிலட்சமொரு செபித்தாயாகில், ஏகமுயர் சதாசிவனுஞ் சத்தியுங்கண் ணெதிர்வந்துபிரத்தியக்க மாவார்தாமே. ருசு

தானேதானும் பரிபூரணமாமைந்தா சாற்றரியபரைவாயில சையாதோங்கு, வானேவானளவு கயிலாசவெற்பு வளரமேசபையாங்கே கண்டுகொண்டு, தானேதானின்றநிலை யறியச்சொன்னேன் சதுராகவிதையறிய வேண்டுமாயின், தானேதான்றனக்குநிக ருலகில்யாருஞ் சாற்றரியவிந்நூலேந் நூறுமாமே. ருஎ

ஆமேதாஞதார மார்தாங்காண்பா ரையாயிரத்தைந்நூற் றினைக்கண்டோர்கள், ஏமேதானெந்நூலே முழுதும்பார்த்தோ னென்னைப்போலாயிடுவான் சாதமாக, வாமேதான்மாமமென்ற முப்பூசித்தி மகத்தானமந்திரங்கள் செபங்கள்சித்தி, சேமேதாஞெருமைமன தோடிருந்தாற் செப்பரியசெகற்குருவை யறியலாமே. ருஅ

அறியவண்டசத்தசா கரமுஞ்சொன்னே னதிலிருந்தசுத்தசலமடைவாச்சொன்னேன், அறியவேயண்டத்திற் பிண்டஞ்சொன்னேனறிவரியவாதத்தின் முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலாமச்சமுனி யெண்ணூற்றுக்குண் மறைத்துவைத்தகுருமூலி வகையைச்சொன்னேன், செறிதருமெய்ப்பொருளமைந்த விந்நூர்கண்ணே செப்பரியசல்லிடுவேர் சாற்றினேனே. ருகூ

ச ல் லி வே ர்.

சாற்றியவோர்சல்லிவேர் முப்பூவாச்சு தாரணியோரறியவெளியிட்டேனையா, ஆற்றலுடையயிவ்வேரே வெல்லும்வெல்லு மறுபத்துநான்குசித்து மிதஞலாடும், நாற்றிசையிலுளசித்தர்யாருமிந்த நவிலரியசல்லிவே ரதனைச்சொல்லார், தேற்றமிகுபற்பினியின் கல்லன்றேசேர்ச் செகற்குருதன் ஞணைவிடக் கல்லாமன்றே. சுo

குருவண்டுவிடக்கல்லு.

ஆகுமிக்கின் ஞமோர் செய்திமைந்தா வண்டத்தின்குருவண்டையறையக்கேளு, வாகுபற்பினியினிரு புரமும்வண்டு வண்மைமலிவிழியதுதான் சொட்டைபார்த்து, வேகமொடுகுளவிபுழு வெடுத்துச்சென்று வியப்புறவேயதைக்குளவி யாக்கவந்தத், தேகமொடுபிறப்புச்

சாக்காடுதள்ளிச் சேருயெற்றப்பழுவுக் குளவியாச்சே.   சுக

ஆச்சுதைபாவண்ட வோடண்டமாகு மரகாரநாதவிந்துகுருவே யாகும். சூச்சமறவம்மூன்றுஞ் சேருமானால் குருவண்டுநாபியென்று மதற்குப்பேராம், சேச்சரியவிடக்கல்லு நாபியாகும் பெருமைநின்ற மூன்றுப்பு முப்பூவாகும், ஏச்சிலாவிதனைமறத் திட்டார்சித்த ரென்றனைப்போல்வெளியிட்டுச் சொல்லாரன்றே.   சுஉ

நவசித்தர்வாக்கு.

சொல்லாதேயாயிரத்தி லொருநூல்சொல்லுஞ் சொன்னாலும நநூலை வெளிவிடார்கள், நல்லபயன்றருமெந்நூல் போலோர்நூலு நானிலத்தில்லையிப் படிபார்சொன்னார், கல்வியறிவிடையகரு வூரர் சொன்னார் கரையில்குணக்குதம்பைசித்த ரென்னுநல்லோர், அல்ல லறக்கடல்புடைசூ ழுலகுளோர்க ளறிந்துய்யவறைந் திட்டாரரு ளினாலே.   சுஙு

அருளுடையவிடைக்காட ரனேகஞ்சொன்ன ரறிவறிந்தவகம் பைசித்த ரநேகஞ்சொன்னார், தெருளுடையதேரைய ரநேகஞ்சொன் னார் தேவதத்தனென்றவாக்குப்பொருளுமாச்சு, மருளிலாவிராமனெ ன் றவர்க்குப்பேரா மருவறுசீர்ப்பின்பிறப்பி லிலட்சஞ்சொன்னார், இ ருளருமிப்பிரப்பி லாயிரத்தோர்நூறு மின்பமுடன்சொல்லிவிட்டா ரின் னுங்கேளே.   சுச

பதினென்பேர்.

கேளையாயூகியா யுங்கள்கண்டு கேதமிகுபிறப்பிறப்பை யொருங் கேதள்ளி, கேளையாவிக்கொடிய கலியுகத்திற கேடிலாவென்றனக்கு கசிட்டனானர், கோளிலாவவன்றனக்குளவாம்பேயரைக் குறவென்னன் முடிவுபெறுதனந்தமாமற், றூளையாவறிவுடையா ரிந்நூலாராய்ந் தறி விக்கமிகவெளிதில் வைந்நூறன்றே.   சுரு

அறைவரியதிருமூலர் சொன்னமார்க்க மையனேமாநிலத்தில்யா வர்காண்பார், குறைவருசீர்க்கோரக்கர் வெகுநூல்சொன்னார் கோதி லுயருரோமரிஷி கருவாய்ச்சொன்னார், நிறைவுபேருசட்டைமுனி தெளிவாச்சொன்னார் நிமலசுந்தரர்சுருக்க மாகச்சொன்னார், பொறை யாதிகுணமுடையபோகநாதர் பூட்டியவெகுமறைப்பாய்ப் பாடினாரே.

பாடினார்கொங்கணரு மநேககோடி பாரதனிலவையெல்லா ம றைப்பாக்காணும், சூடினார்சுருக்கமையா சொருபானந்தர் சொன்ன மொழிவெகுவாகும் யாருங்காணார், தேடியேகருக்குருமற் றுள்ளவெ ல்லாந் தெரிந்துக்கொள்வரிதாக மறைத்துச்சொன்னார், பாடினார்பதி னென்பேர் பாடினாலும் பாலகனேயிந்நூல்போல் வெளியிடாரே.

வெளிபாகச்சொன்னவொரு வேதாந்தத்தை மிகத்தெளிவாமை ந்தாங் காண்டத்திற்பாரு, தெளிவுடையசித்தருக்குத் துயிராமைய

செப்பினேனிதையறிந் தடக்கம்பண்ணே, அளியோடுகருக்குருமற் ற
னைத்துஞ்சிரா வறைதருநாலாங்காண்ட முழுதும்பாரு, களியோடுகு
ருமொழியா வைத்திநூலைக் கண்டுதெளிகுருமுறைக டம்மைய
ன்றே. ௬௮

ஐந்நூற்றிற்சொன்னபடி செய்தாயானா லப்பனேவாசியது புர
ளாதென்றும், ஐந்நூற்றினன்சொன்ன படியார்செய்வா ராயிரத்தில்
வாதவித்தை யார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்கருக்கண்டு செய்பவல்
லார்க் காகாதபொருளுண்டோ வடைவாப்பாரு, கைந்நெல்லிக்கனி
பேரன் முப்பதனிற்சொன்ன கருத்தெவர்கட றிவர்களறிவாயுங் கலி
யாமன்றே. ௬௯

கருதரியசித்ததர்ம நிலையைச்சொன்னேன் கணக்காகவரதாரமா
றுஞ்சொன்னேன், மருவரியமவுனசிவ யோகஞ்சொன்னேன் மாத்தா
னவாசிநிலை யொடுக்கஞ்சொன்னேன், அருவானபஞ்சகர்த்த ரவையு
ஞ்சொன்னே னறிவரியவட்சாத்திநிலையைச்சொன்னேன், துருசிலா
ததுருவத்தின் மேருசொன்னேன் றுலாராசியடுத்தவர்க்கே பலிக்கு
மன்னே. ௭௰

மும்மண்டலம்.

அடுத்தக்காலாதாரமாறுமாகு-மறுமுகவனருளினாற் றெளிவுண்
டாகும், மடுத்தகாண்மண்டலங்கண் மூன்றுங்கேளு மகத்தானவென்
றன்வாக்கமுதவாங்கே, கடுத்தாக்காற்கோடியகம நணுகாணையா காசி
னியினியுமொருகுருவாலாய்காண், படுத்தகாற்பரமண்டலத்தின்சோ
தி பார்த்தாக்காற்றெரியுமது சொல்லக்கேளே. ௭௧

சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம்.

சொல்லக்கேள்பரமண்ட லத்தைத்தாண்டிச் சொற்பெரியவாசி
யைநீ நம்பித்தக்காள், அல்லகற்றுமாதித்தமண்டலந்தா னதினுள்ளே
யகாரமொடு காரபீடம், சொல்லரியகதிரிரவி கோடாகோடி சோதிக
லாந்திகே டி காணும்பாரு, அல்லறவாசியை நீயிழுத்துப்பார்த்தா
லப்பொழுதுதேகம்விளக் கொளிபோலாமே. ௭௨

ஒளிபெருகுசூரியமண் டலத்தைத்தாண்டி யுற்றுப்பார்த்திடின்
ஞானக் கண்ணினாலே, நளிர்பெருகு சந்திரமண்டலமுங்காணு நானி
லத்திலெவர்சொல்ல வல்லாரையா, ஒளிர்கிரணநிறையிரவி கோடி
சாணு முறைப்பரிய சந்திரமண்டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சிமிகுசோதி
மின்னல் போலக்காணுங் கூறரியவப்பிறையே வீடுமாமே. ௭௩

வீடானமவுனமையா வங்கென்றான்றி விளங்கவேசெபித்துநீகு
ம்பித்தக்கால், கோடானகோடிரவி யொளியேகாணுங் குருவிருந்தா
ரவர்பெருமை யென்னசொல்வேன், வேடானொளொருவரால் வெல்ல
ப்போமோ வேதாந்தசொரூபநிலைக் காணப்போமோ, ஆடானவாண
வங்களற்றுப்போனா லப்பொழுதேமாயையெலா மகன்றுபோமே. ௭௪

போச்சப்பாபிறப்பிறப்பு மாண்டுபோகும் புகழுடையவரதனப்
போன் மேனியாகும், வாய்ச்சுதுபார்வாசியது நிலைத்துப்போகும் மக
த்தானகாயமது டெலத்துப்போகும், கூச்சமுறேறுர்க்குணநற் குண
ங்களாகுங் கோடானகோடியுகம் வாழலாகும், ஆச்சுதுபாரவர்மதத்
தால் யோகமாகு மவையன்றியொன்றுமில்லை காயம்பாழே. எரு

காயமாம்ஓங்கார மூலாதாரங் கண்டுநமசிவாயமந் திரமுமாச்சு,
மெய்மூலத்தினகாரமோடுகார மாலானமகாரமது மூன்றேமூலம், நா
யகமாமொன்பதிலேபஞ்சகர்த்தர் நலமானவானமாவுமுயிரேயாகும்,
ஓயமாமோமென்று செபித்தாயானு லுலங்கோடிகாயுமது பெலத்துப்
போமே. எசு

பூரண ஏகாட்சரம்.

பெறத்துப்போம்பூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு பேரானசூக்கு
கத்தைப் புகலுகின்றேன், அலுத்துப்போம் அகாரமோடுகாரமூச ம
தினடுவேஓங்கார மடைவாய்ப்போடு, வலுத்துப்போமதினடுவே மகா
ரம்போடு மகாரத்தினடுவேதா னகாரவட்டம், ஒலித்தேஎம்மென்று
றிங்காரங்கோகிட் டோங்காரவட்டத்திற் சூலம்போடே. எஎ

மட்டமாயிருபக்கஞ் சிங்குவங்கு வகையாகவிருபுறமு மடைவா
ய்போடே, அட்டவாசித்திகளின் சூட்சாசூட்ச மண்டரண்டபகிரண்
ட மிதற்கொவ்வாதே, சட்டமாஞ்சங்கயென்ற அசாரமாச்சு சதகோ
டிமந்திரமு மிதுவேயாச்சு, திட்டமாவெட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
தெட்டெழுத்தா மிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சே. எஅ

அட்சரபலிதம்.

ஆச்சுதுபார்மவுனசிவயோகதீட்சை யண்டசராசரங்களெல்லா
மடங்கிப்போச்சு, பாய்ச்சுதுபார் பரம்பரமாமவுனதீட்சை பாடினேபூ
ரணக் காவியத்தைப்பாரு, ஏச்சிலாவென்பாடன்மவுனஞான மெய்து
விக்குமறவாதே யின்னுங்கேளு, வாச்சுதுபார்கருவிகாணுதியான க
ருவிருந்ததலங்களைநீ கண்டுகொள்ளே. எகூ

கொள்ளையாவட்டகன்ம மாடவெல்ருற் கோசமிவ்வெழுத்தைக்
குணமாய்ப்போடு, அள்ளையாவஞ்செழுத்தாற் றியானம்பண்ணே யதற்
குநிகரில்லையெல்லா முனக்குச்சித்தி, வள்ளைமிக்கவாசிவழுவாதுபாரு
மகத்தானபெரியோர்கள் சொல்லாரையா, விள்ளரியவேதாந்திக் கிந்
நூல்வேண்டும் விவேகமில்லாமானிடருக் குதவாதன்றே. அ௰

நின்மலதெரிசனம்.

உறவாகநிர்க்குணத்தை யொட்டிப்பார்த்தே ஞேரிடத்திற்சோதி
மின்ன லடைவாய்க்கண்டேன், பொறையொடுபூசித்துத் தெரிசித்தே
வண் புகழ்மலிந்தவதுகூடந் தப்பாற்சென்றேன், முறையாகநின்மலத்
தைப் பார்க்கவென்றுன் முடியாதென்றெண்ணிமெய்ஞ் ஞானக்கண்

ணி, னெறியாகநின்மலமாஞ் சோதிகண்டு நேசித்துப்பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. ௮௧

தெரிசித்தேன்குளிகைகொண் டேறிப்பார்த்தேன் சிவசிவாபூரணத்தை யறிவாற்கண்டேன், பரிசுத்ததலமென்ற பதியுங்கண்டேன் பாலமுகமதனைப்பா லமுதுகொண்டேன், அருச்சித்தேன்கண்டமென்ற பிண்டமை யா வமுதகூதிதெரிசனத்தான் மோக்கம்பெற்றேன், தரிசித்தேபற்பநதிக்கப்பாற்சென்றேன் றாவிலாறாதாரசபைகண்டேனே.

சபையென்றாற்சபையதுவோ வாறாதாரஞ் சதகோடிசித்தர்களுங்காண்பார்கொல்லோதக், புகலிலாவதுமுகவன் கடாட்சத்தாலே தரிசித்தேன்சிதம்பரத்தைத் தொண்டுசெய்தே, அபயமென்றேசிதம்பரத்தி லன்புளங்கொண் டாயிரத்தெட்டிதழுதனா லர்ச்சித்தேனான், நிபுணராகஞ்சபை யாரைக்கண்டேயப்பா னோராகவாசிகொண்டேறினேனே. ௮௩

சித்தர்கள் தர்க்கம்.

நேராகவேறுகையிற் பொதியில்வாழு நிமலகுருவகத்தீசர் வருகவென்றார், நீராகவாயிரவிற் சித்தர்கூடி நிலைபுடையேன்றனைமதித்துத் தர்க்கஞ்செய்தார், சீராகச்சித்தர்கடா நீயார்மைந்த மைப்புகவென்றேயென்னை வினிவினார்கள், பேராகவறுமுகவன்சீனென்றே பேரண்டவாசிகொண் டேறினேனே. ௮௪

ஏறினேன்பேரண்ட வாசிகொண்டே யேறுகைலாயிரம்சேர் சித்தர்கூடி, மாறினேன்றனைவெளியி லடக்கிக்கொண்டு மகத்தானபோர் செய்தா ரநேகம்பேர்கள், மீறினேனைநூற்றி னனுபவத்தை மீதண்டவண்டத்தி லேறும்போதங் காறினேனவருடனே தர்க்கஞ்செய்தே யண்டரண்டங்கடந்தப்பாற் பாய்ந்தேன்மன்னோ. ௮௫

அண்டரண்ட நவகண்டம்,

பாய்ந்தண்டரண்டமதைக் கடந்தப்பாலே பரிவாகநவகண்டமேறும்போது, தோய்ந்தசீர்க்கொங்கணவன் றன்மாணாக்கன்றா களிலாவைந்நூறுபேர்களோடே, ஆய்ந்தென்னைச்சேர்க்கவைந் நூறுபேழிமடைவாகவினாவியதல வினாக்கட்கெல்லாம் ஏய்ந்தவிடைகொடுத்தப் பாற் சொல்லுபோதங் கெப்தினார்குளிகைசித்தர் கோடிமாதோ, ௮௬

சதகோடிகுளிகை சித்தர் தர்க்கம்,

கோடியாஞ்சதகோடி குளிகைசித்தர் கூட்டமாவெனைமடக்கித் தர்க்கஞ்செய்தார், தேடியையாயிரத்தை யெடுத்துங்காட்டித் தேயத்திலெய்தரிதா மவுனங்கொண்டேன், கோடியாமலர்களைத் தாமவுனமேகங் கூறுமுகாந்தத்தெழுமோ ரிருள்போன், மூடமுடியதையான் கடந் தப்பாற்சென்றே முன்கண்டுசிதம்பரத்தைத் தரிசித்தேனே.

சிதம்பரமாங்கனகசபை யாறுங்கண்டேன் தெளிவானபுலத்திய னேமகிமைபாரு, சிதம்பரமாங்காவியத்திற் கஞ்சாகாவ்யங் கருக்குரு நாலாங்காண்டங் கண்டுசொன்னேன், சிதம்பரமாமென்னசொல்வே னின்னுஞ்சோதி மெய்யகனே புலத்தியனே யின்பாக்கேளு, சிதம்பர மாங்கோடான கோடிவித்தை கூறுவேன்குருவருளாற் கூறுவேனே.

பூசைக்குறிப்பு.

கூறுகின்றேனுதார பூசைமார்க்கங் குணமானவாயிரத்தின்மவுன பூசை, வீறுகின்றமவுனத்தில்யோகபூசை விள்ளரியகெவுனசிந்துங்கு ளிகைபூசை, மாறுகின்றவாசிசித்துஞானபூசை வளமானவாதசித்து குருவின்பூசை, தேறுகின்றகாயாதிகற்பபூசை தெளிந்தவர்க்குச்சிவபூ சை தெரியும்பாரே, ௮௯

பாரையாமவுனத்தின் பூசைசொன்னேன் பாலகனேயாதார பூ சைசொன்னேன், தேரையாசிவயோக பூசைசொன்னேன் சிதம்பரத் தின்பர பூசை தெளிவாச்சொன்னேன், சீரையாமெஞ்ஞான பூசைசொ ன்னேன் செப்பரிச்சற்குருதன் பூசைசொன்னேன் ஓரையாசிவபூசை யடைவாச்சொன்னே னுத்தமனேபான்செய்யுந் தியானங்கேளே,

உத்தமனேகேட்டிடுவாய் கருவாச்சொல்வே னுரைப்பரித்பொ ருளோபா குருவாஞ்சூட்சம், சித்தானவருமையசொரூபசித்தி செவ்வ ன்னித்திடுதெய்வத்தை மீதாள்சேர். அத்தமீரா றுடைமவையன் றியான்ம வனேசற்குருவெனக் கரமறிநீபைய, பத்தியையாமூதண்டக்கருவை க்கேளு பகாரியவோங்காரபீடங்காணே. ௯௧

காணுவாய் குருவருளாலதனையப்ப காணரிது காணரிதுகண்டே ன்யானும், ஏணமாசிங்கங்அங்உங் மங்கென்றன்பா விம்மனுவையை நீயோதுவாயே, மாணவேகுமுழுனையில் வாசிகொண்டு மகத்தானமு க்கோணம் வலமாய்வந்து, ஏணியாஞ்சடைகளையில் வாசியோட்டி பே றுவாய்துரியத்தின் மேலமன்று. ௯௨

துரியத்தின்மேலேறிப் பாய்ந்தாயானாற் றுகளில்பிராணயாமந் துரியங்காணும, பிரிபத்தோடங்கென்றுகும்பித்தக்காற் பேசரியவொ ளிவட்டப் பிரபைகாணும், தெய்பவரிபவதார மாறுங்காணுஞ் செப் பரியசிதம்பரத்தில் பீடங்காணும், புரியத்துப்பூரணமாஞ்சோதிகா ணும் பூரணத்தின்மனக்கண்ணை யோட்டிப்பாரே. ௯௩

ஓட்டிப்பார்பூரணத்தின் மேலாதார மோகோகோதெரியுவறு ச பையுமங்கே, தாட்டிகமாவறிங்கென்று தம்பித்தக்காற் சதகோடியுக மளவும் வாழலாமே, நாட்டம்பார்பளிச்சென்று தலமுங்காணு நண் பாகப்பராபரத்தைப்பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதியான்செய்யுந் தியா னஞ்செய்தாற் குணமுடையோ பொருநாளுங் குறைவராதே, ௯௪

வருமினியபயனெல்லர்ந்தியானத்தாலே வச்சிரம்போற்காயமது பெலத்துப்போகும், தெருமரேனுடலது வச்சிறம்போலாயிற் றேசியென்றதற்கோர் பேருளதாமற்றை, அறிவசேரட்கரங்கள் சித்தியாகு மாதாரஞ்சித்தியடா யோகஞ்சித்தி துருவமெனுந் துரியமொடு துரியாதீதந் துகளிலாச்சித்தர்களே காணுமன்றே- ௬௫

சாதிதேயம்.

காணுமேகாணரியதுரியாதீதங் காசினியிலாரறிவார் வழிலேமார்க்கம், கோணலிலாகேரத்தின்சாதிசேரு கூறரியசாதிநான்காமவற்றுள்மா, ணெழில்சேரத்தினிவண்கோளிந்தயம் வடிவேற்கட்சங்கினிசிப் பாண்டிநாடாம், ஏனுபர்சித்தினி சேரனுருந்தேய மென்மகனே பதுமினியொண் காசிமன்னே, ௬௬

தேயவளப்பம்.

மன்னியவர்வாழ்தேயவளப்பந்தனை வழுத்துகிறேன்புலத்தியனே யன்பாக்கேளு, பன்னரியசோழவள நாட்டின்வண்மை பசும்பொன்போற்றுனிருக்கும் பாருபாரு, துன்னரியபாண்டிவள நாட்டின்வண்மை சொல்லரியபச்சைபோற் காணுமப்பா, மிந்துமணிமுடிச்சோனுருந்தேய மேலானவெண்மைநிற மாகுந்தானே. ௬௭

தாமைபாகளிகடல்சூழவணிமீது சாற்றுமொரு கறுப்பவன்னங் காசிநாடு, நாமெய்யாகான்கினது நிறமுஞ்சொன்னே னாதர்கடாமருவர்மற் றவர்காண்பாரோ, காமைக்காசிவள நாட்டுப்பெண்கள் கற்புடையாரவரீ ரைன்னூறுபேர்கள், ஆமையாவவர்கடமக் குள்ளேயல்லா மார்தெடுத்தோ மாயிரத்தியாமே. ௬௮

ஆமலடன்சாதிபது மினியாஞ்சாதி யவளுடையவிராசிதனைக் கருதிநோக்கின், சேமமுடையவடனதி ராசிகன்னி செம்மலேயவலராசி துலாமுமாகும், வாமமிகுமவன்வயது பதினாறும் வாலிபமாமுதப்பெண் கூடுநாளில், தாமமிகுசித்திரையா மாதந்தன்னிற் றனிச்சக்ரவர்த்தி லுதித்தான், ௬௯

பாரேநீபஞ்சமியா முத்திரத்திற் பால்போலேகாயுமந்தப் பருவந்தனனில். மாரேநீமத்தியானம் பதினேந்துக்கண் மகத்தானசதிபுருடர்கூடுநாளில், நேரேநீமூன்றுதிங்க ளாகும்போது நிறையாகாதவிந்து திரண்டெழுந்தே, ஆரேநீபஞ்சுதிங்க ளம்மாவாசை யரகராபர்வபட்ச ஞாயிறுமே, ௭௰

ஞாயிறாமன்னூற்றிற் பலிக்குஞ்சித்தி நாதர்கடாமறைத்தநூல் குருநூலாமல், ஆயிரமைராயிரத்தையாய்ந்துநோக்கி னனதொகையைந்நூற்றி லடங்கப்போமோ, ஞாயிறுபோல்விளங்கு மென்றனமுதவாக்கா நவரத்னநால்வேதமுழுதுஞ்சொன்னேன், ஆபிரத்திலறைகருவின் சூட்சாசூட்ச மாதியெலாநவினுன்காங் காண்டமுற்றே, ௭௧

நாலாங்காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக-காண்டம் ௪-க்கு விருத்தம்-௪௱௨.

உ

கடவுள் துணை.

ஐந்தாங்காண்டம்.

ஆதிநடுவந்தமிலாப் பொருளை முக்க ணமலனை எண்டோளனை
யம்பலத்திலாகுமசோதியை நின்மலனை நிராமயனைமேனாட் சுந்தரர்
க்காப் பறவையார் றாதுசென்ற, கோதிலாமாபதியை பசுபதியைத்
தூய குணக்குன்றையநட்கடலை யிமயவெற்பு, மாதியனும் பாகனைய
ன்போடுபோற்றி மாசிலைந்தாங் காண்டமதைவாய் விண்டேனே. க

வாதமெனுநூற்செல்லுங் குருநூலாகும்வருந்தியிந்தவைந்நூறு
ங்கருவாய்ப்பாடி,சாதகமாப்பரிபாடை யனைத்துமேமார்த்தாண்டனெ
னவிளக்கவைந்தாங்காண்டத்தில் பூதமெனுமைம்பூத நிலையைக்கண்டு
போதவேவாதியொட்டி யறிவினாலே, காதவழிபோகாமற் கருத்தே
டாமக் காலறிந்து நிலையினின்று கருதினேனே. உ

ஏகமிலொண்பூரணத்தா லுலகமாச்சு சியம்பறிய பிருதிவியாற்
பிண்டமாச்சு, வேதமெனுநிராமயத்தாற் றேயுவாச்சு விளங்கிநின்ற
வாசியினா லறிவுண்டாச்சு, வாதமெனும்வாசியினால் வாயுவண்டம் வ
முகயறிந்தாலாதியினாற் சத்தமாச்சு, பூதமென்றபோதமதை யறிந்தா
ராகிற் பூபதியோகமபெற்று வாழ்வார்தாமே. ங

வாழ்வுடையோ யறிவுடையோய் பொறையின் மிக்கோய் வழு
த்துநற்குணமுடையோய் வாய்மையோனே, கீழ்மையிலாப்புலத்திய
னேசொல்லக்கேளு கேசரியின்வித்தைதனை யாதாருஞ்சொல்வார்,ஆழ்
கடல்சூழவனிமிசைக் குக்கல்போல வாடுமாடுகள்போலத் திரிவாரல்
லால், காழறிவாலண்டமெனுங் கல்லைக்காணார் கழறும்வெள்ளைக்கல்
லதனைக் காண்பார்சொல்லே. ச

காணாதபிண்டமெனுங் கல்லையந்தக் கருவறியாமதியிலிகள் கா
ணமாட்டார், கோணாகவு நவதுவு முருபாருபங் குறும்பரோவறிவா
ர்களறியமாட்டார, ஆணாய்ரூபமதோ கோடாகோடி யாயிரத்தெண்
கலையிலோ ரண்டசோதி, ஏனாறுங்கருவதுவோ பிண்டாபிண்ட மிப்
புவியின் மாதருக்குச சாராதன்றே. ரு

சாருமேசற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ் சதுரவேதீன்சைகுருசொ
ல்லவேண்டும், சீரியதற்குருவையடுத் தன்புசெய்து செகத்குருவின்
வாக்கியத்தைச் சோதித்தேறு, ஓரியலுமில்லாத பாவிகட்கே யோது
வரே ஒருநாளுமோதாச்சற்றும், ஏரியல்சற்குருவையடுத் தன்புசெய்
தே னியம்புவோர் பன்னிரண்டாண்டளவுந்தானே. சா

பூரணவழலை.

கானேதானண்டமது தெரிந்தாலன்று தானன்றோ சிவசித்தன்
ஞானியாவான், பானேதான் பரப்பிரம மதுவேயாச்சு பராபரயாம்

பரவெளியு மிதுவேயாச்சு, தானேதான்கருவிகர ணாதியாச்சு கருவுதி
த்த பிண்டமெனுங் கல்லுப்பாச்சு, வேனேதான்விந்துவுக்கு நாதமா
ச்சு விந்துசத்திபுப்பாச்சு வீரமாச்சே. ௭

ஆச்சுதேயண்டசத்தி சிவமுமாச்சு தாதியாநாதவிந் திரண்டுமா
ச்சு, போச்சுதே பூரணமு மிதுவேயாச்சு பூரணமாமெழுத்ததுவு மிது
வேயாச்சு, வாய்ச்சுதப்பாவமூலக் கோரத்தியாச்சு வளமானமுப்பூவு
மிதுவேயாச்சு, தாட்சியிலாச் சாதியென்னபிறவியாச்சு சதகோடிவித்
தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. ௮

உள்ளானவடிமூல மிதுவேயாச்சு தோங்காரமுடிமூல மிதுவே
யாச்சு, விள்ளொணுசுழிமூல மிதுவேயாச்சு விரிமூலாதாரமென்றசா
ரமாச்சு, கள்ளானசிவசத்திமூலமாச்சு காரத்தின்சவுக்காரவுப்பதாச்சு
அள்ளானவாதார வண்டமாச்சு தடிமுடியை யறிந்தவனே யாசா
னுமே. ௯

பூமிநாதபிண்டம்.

ஆசானார்பூமியுடநாதநாத மப்பூவிற்றனிருந்த வண்டபிண்டம்,
தேசானும் பூமியுடவன்னங்கண்டு தெளிவானபங்குனிசித்திரைக்கொ
ண்டு, கோசானும்பூருவபற் பிணிபாஞ்சோதி கோமேத விரத்தினம்
போ லுதித்தாள்பாரு, காசானமண்டலத்திற் பிண்டமாச்சு கருவிகர
ணாதிகளு மிதற்குள்ளாச்சே. ௧௦

ஆச்சுதேயண்டசரா சரத்தின்பிண்ட மாகாகச் சொல்லுகிறே னா
தியாதி, போச்சுதேயைஞ்சுதிங்க ளானபிண்டம் பொருளானவண்ட
த்தின் கல்லைவாங்கி, நாச்சுதேநாதசத்தி விந்தெடுத்து நவிலுகிறேன்
பாண்டத்தி னன்றுப்போடு, வேச்சுதாவேல்விழிபா ணுந்தன்னை வி
ளங்கிரத்தின பாண்டத்தி லிட்டிடாயே. ௧௧

இட்டிடுவாய்வெவ்வேறே பாண்டந்தன்னி லென்மகனே தவறு
தே யின்னங்கேளு, முட்டிடுவாய்முன்சொன்ன சிவந்தினுப்பை மு
றையாகச்சொன்னே னிரண்டாம்பாண்டத்தில், நட்டிடுவாய் பணவெ
டைதாளெடுத்துமைந்தா நாதசத்திவிந்திலிட வமுதமாமே, அட்டிடு
வாயமுதசத்தி யண்டத்தோடே யழகானகாதநீர் கூடச்சேரே. ௧௨

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திடுவாயிரண்டையுந்தா யொன்றச்சேர்த்துச் சீராகக்கல்
வத்தி லிட்டுமைந்தா ஆர்த்திடுவா யமுதமென்ற குழவிகொண்டேயா
ட்டிடுவாய்குருசொத்தை மூன்றுசாமம் * ஓர்ந்திடுவாய்பராபரியைத்
தியானஞ்செய்தேயோமென்ற மந்திரத்தாலாட்டிப்பாரு * கூர்த்திடு
வாய் மூன்றுநாள்மூன்றுசாமம் குணமாக வாட்டிடுவாய் கருப்போ
லாமே.

ஆமேதான்கருத்திரண் டுருவாய்க்காணு மைஞ்சுதிங்கட்பிண்ட
மென்று மிதற்குப்பேரு தேமேமூன்றுங்காண்டத் தொடை பாகந்தா

---

* ஓர்ந்திடுவாய் * கூர்ந்திடுவாய் என்பன ஓர்ந்திடுவாய் கூர்த்திடுவாய் என விகாரப்பட்டன.

ன்றெரியவருபஞ்சீகரண தீட்சைசொன்னேன் கோமேவு பஞ்சகர்த்தர்தீட்சையாலே, கொடுமைசெறி யைம்பூதக் கல்லுமாச்சு காமேவு மிக்குருவைக் கலக்கிநீரிற் கண்மணியே கச

கொள்ளவென்றுலிக் குருவை எடுத்துக்கொண்டு குருவாகப்பாவித்தேயடுப்பிலேற்றிக், கொள்ளவென்றுலிக்குருவைக் குழூச்காசச்சுக் குருவானசெயநீ ரிறக்கிக்கொண்டு, அள்ளவென்று லாரவிட்டுக் குருநீர்விட்டே யாகாரந்தெளியவைத் தெடுத்துப்பாரு, மொள்ளவென்றுன்முத்துப்போற் கண்விட்டாடு முனியுரைத்தவாசலேரசமென்று பேரே. கரு

பேரானவிச்சலத்தின் றெளிவிருந்தாற் பேரொளியாம் பரப்பிரம்ம பிண்டங்காணும், காரானகதிர்போலே யுருவங்காணுங் காயவைப்பாய்ரவிதனிலே குருவைக்கொண்டு, சீரானவுலறவைத்த வமுதத்தாலே திறமாகவிக்கருவைச் சுழற்றிடாய்நீ, ஆராய்நீ வமுதசித்தி யிரண்டதாச்சு தடைவானவூசிநீ ரிதற்குப்பேரே. கசு

பேரென்றவிக்கருவைத் தெளியவைத்தாற் பெலமான வமுதமையா மூன்றுஞ்சித்தி, மாரென்ற கருவதுவு மிரவிதன்னிற் கணக்காகக்காய்ந்தசேற் கசிவற்றுப்போம், வாரென்றகாக்கருவை எடுத்துக்கொண்டு மகதானவூசிநீர் தன்னிலிட்டுத், தேரென்று தெளியவைப்பூதெடுத்துக்கொண்டு சீரானரவிதனில் வைத்திடாயே. கஎ

வைத்தவிந்தக் கருவிரவி தன்னிற்காய்ந்தால் வழுத்தரியவுரோமநீர்மகத்துவத்தால், சைத்திடுமக்கசிவெல்லா மிறங்குமபாரு கற்றவர்களறைதருமோரண்டவுப்பில், வைத்திடுனிலாகு நாலஞ்சுத்தி வண்ணமயாக் கருவெடுத்து ரோமநீரில், ஐந்தாகச்சுழற்றியே யிறுத்துக்கொண்டே யதிலிறங்கு மமுதமென்றே தேசிநீரே. கஅ

நீரானகருவதுவும்ரவியிற்றேய்க்தா னிகழ்ந்திடுமோர்தேசிநீரென்றேபோம், காரானகருவதுவு நாலாங்காண்டத்திற் கருமூன்றுங் காண்டத்திற்குகையின் சுன்னம், ஆறனவஞ்சுதிங்கட் பிண்டமாச்சு தழகானதருஞ்சுன்னத் தரிந்துகொண்டு, சீரானகருவென்ன வென்றுலேயா தேசிநீரமுதத்தைக் கருவிலிட்டே. கசு

விட்டதனைச்சுழற்றியே தெளியவைத்தால் விஞ்சைமூலம் மிறங்குமிகுத்துக்கொண்டு, திட்டமாச்குணமுடையோய்மாசிலாத சீசாவிலேபநீ பதனம்பண்ணு, முட்டிலாப்பிண்ட கருவெடுத்துக் கொண்டுமொழிவரிய, விரவிதனிற்காயவைக்கின் விட்டோடுங் கசிவெல்லா மற்றபின்புவிளங்குமிந்த வுப்புமிகப்படருமென்றே. உ0

சத்தியுப்பு சிவவுப்பு.

படருமேயிம்முறையாரவியிற்காய்ந்தாற் பக்தானநாதசுத்திபரத்தோடெங்கும், அடருமேசிவசித்தி யிதுவேயாகு மாகராவைம்மூல மிதுவேயாகும், இடரிலாவிந்தவுப்புச் சத்திசொன்ன ளென்மகனே

யான்கண்டேயுனக்குச்சொன்னேன், படருமிந்த வுப்பினது வன்ன
மையா பகாறியுவெள்ளையது சொல்லப்போமோ. ௨௧
சொல்லமுடியாத வெடியுப்பதாச்சு தகளிலந்தவுப்பினிற மின்
னுங்கேளு, நல்லகுணமுடையபுலத் தியனேசுக்க நற்பளிங்குசசுன்ன
ம்போலிருக்கும் வெண்மை, பல்லுபூரணமதிபோ லிருக்கும் பாரு
புகலறியவுப்பினது காரசாரம், மல்லன்மிதமர்க்கிலொரு தொளையி
ட்டந்த மகத்கானவுப்பதனைப் பணம்போல்வையே. ௨௨
வைத்தாயேபரிட்சைசெய்து பாருபாரு வழுத்துமொரு வாரமே
திற் பட்டுப்போகும், பத்திபாசிதின்செய்தி யின்னங்கேளு பதனமா
வுப்பினது முறையைமுன்னே, கைத்தலறவாதிகட்குச் சொன்னேனெ
ன்றாய் கனமானசிவசத்தி மகிமையாலே, உத்தமனே நூற்கெல்லா
மாதியாக வுர்றவின்னூல்போலே யொருநூலுண்டோ. ௨௩
இந்நூல்போலெந்நூலுமில்லையெங்கு மிந்நூலே என்னூற்குங்கு
ருநூலாகும், அந்நூல்போலெந்நூலார் சொல்லவல்லா ராதியெனுஞ்
சோதியையாபரமாஞ்சோதி, மைந்தனேபிம்மன்றுங் கூடினக்கான்
மகத்தானமுப்பூவு மிதுவாம்பாராய், என்னுனை யெட்டிரண்டும் பத்
தேயாகு மிதனாலேசாபமது நீங்கிப்போமே. ௨௪

சாபநீக்கல்.

நீக்கியேதென்மேற்குச் சிவந்தபூமி நேராகவைமைந்தனேநீ சென்
றேயன்பா, நொக்கவேவேண்டுமென்றாற் சொல்லக்கேளு, நுவலரியு
ன்னுடையதியானங்கொண்டு,போக்கியேபோகாதே நினைவாய்க்கொ
ண்டு புகழுடையவிந்தரகிரி தனைநேர்கண்டே, எக்கிநீயேலையாதே யின்
னுங்கேளா என்மகனே சித்திரையா மாதந்தானே. ௨௫

பந்தர் ஓமகுண்டம்.

மாதமென்றுவாடாதேபதினைந்துக்கு மசத்தானவுச்சிரமென்று
ரைசெய்நாளில், நாதமென்றுபூருவமாம் பட்சந்தன்னினன்மைபெறு
சுக்கிரனுங் கூடும்போது, வேதமெனும்விலாசத்தின் பூரிகண்டு வேக
முள்ளமேல்காற்று வீசுங்காலே, பாதமென்பறந்தாது பச்சைப்பந்தர்
பரிவாகமேடையுயர் வாகப்போடே. ௨௬
உயர்வாகமேடையிட் டோமகுண்டத் தொளிர்பக்க நான்கினு
மோர்வாயில்கோலி, அபற்வறவக்குண்டத்தீ ரைந்துநாளு மடைவா
கத்தீட்சைமந்திரஞ் செபித்தே, நயமாகச்சலமதனை யதனுள் வார்க்கி
னன்றாப்பூ பூத்துச்சொரியும்பாரு, மயலறவேபிஞ்சானிற் கொண்டுவ
ந்து வண்மையுடனிரட்டிப் பாவதனுட்போடே. ௨௭

கங்கைச்சலாதி தீட்சை.

போட்டுபஞ்சவமுத்தனை யதனுள்வார்த்துப் புகல்பத்துக்கொன்
றேயா காசபீசம் நீட்டியமேடைக்கு நடுவேவைமைந்தா நினைவாகச்

---

* ஏங்கியென்பது ஏக்கி என எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது.

சமாதியிலுப்படுத்து வையே தாட்டிகமாச்சொல்லி விட்டேனெளிக்குவில்லை சாற்றரியவப்பந்தர் தனக்குநாப்பணகோட்டமப்பளிவிழுமப்பதத்தில்வைத்துக் குழிவெட்டிபூமிக்குண் மூடிப்போடே. ௨அ

மூடியேயன்பாகக் காலைமாலை மொழிவரியசத்திசிவ தீட்சையோது, பாடுவாய்தீட்சையொரு மண்டலந்தான் பத்திமையாலிருந்துகொண்டதனையோது, நீடிரவோர்மண்டலத்திலண்டபிண்ட நிகழ்தரியபூவதுதான்புர்க்கும்பாரு, வாடியேயிதைவிட்டுப் பூநீர்தேடிவகையிதுவாமென்றெண்ணிக் காய்ச்சினரே. ௨௯

உலகவாதிகளின்குணம்.

காய்ச்சினைண்டபிண்ட மாகுமோதான் கண்கெட்டமடையர்களேகாரமோமோ, ஆச்சென்றவுப்புக்கான் பூத்தபூவா மைந்நார் திற்காப்பாதிசடையும்பாரு, பாய்ச்சுகையிற் பழமாக மண்டலத்திற்பயனதிர்துபற்பினியிற்றீட்சையோதின், எச்சிலாக்கடினமதா மெச்சரிக்கையிடறுவந்தணுகாமற் றீட்சையோதே. ௩0

தீட்சையைமறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போவாய் செகத்குருவின்சாபமதுபலியாதையா, நீட்சியாம்வெகுகாரம் பெரியோர் தம்மை நேசித்தேபவர்கண் மனதிரங்கச்செய்யே, அட்சியாக் கைபாகந்தீட்சையாக மடைவாகவருணர்த்தலறிந்துகொள்ளு, தாட்சியிலாப்பரிபாடைபிரமகற்பந் தனங்கோடிகொடுத்தாலுஞ் சொல்லாரன்றே.

சொல்லாதபொருளாயாயிரமகற்பஞ் சொல்லாமன் மறைத்தார்கள்சித்தர்தாமும் கொல்லாமல்கொல்லுமையா வெளிவிடாதே கோசைபர்களாகையிலே சிக்கிடாதே பொல்லாகபொருளது கைக்கொண்டாயானாற் புகலரியபிரமலபிதவறிப்போகும் வெல்லாமல்வெல்லுமந்த தீட்சைகண்டால் வெதுகோடி வித்தையெலா மாடலாமே.

ஆடலாமப்பதுவி முப்பதாச்சு தரகராவுப்பதுவு மூப்பூவாச்சு மீடுலாமதிற்பிறந்த பிண்டமாச்சு பிண்டத்தி லண்டமென மமுதமாச்சு பாடலாம் பாலமுதமது வேயாச்சு பசர் மூலமென்னுமோரைந்துமாச்சு- காடெலாங்காய மெனுமைங்காயத்தைக் காணுமன் மானிடர்கள் கலங்கினரே. ௩௩

கலங்காம லெண்மகனே யன்பாய்க்கேளுநாபமெனு மைங்காயம் பதனம்பண்ணு மயங்காதே மெளனமெனுமைங்காயந் தான் மகத்தான மாரணத்துக் காதிபீடத் தியங்காமற் சீசாவிலடைத்துக்கொ

ண்டு தீதிலாப்பேழையிலேபதனம்பண்ணுவயங்குகின்றவென்மகனே வாரந்தோறும் வண்மையாச் சற்சுருநூவைப்பூசிப்பாயே. ௫௪

பூசிப்பாய் நாடோறும் பூசித்தாக்கநற் புகழானமாந்திரீகசித்தனுலா மே யாசிப்பாய் சித்துகளிலநேகஞ்சித்தா மறுபத்துநாலுசித்து மிக னுலாடும் நேசிப்பாய்நார்தர்கடாமறைத்தவெல்லா நிலைவரமாவெளியி ட்டேன் பண்பாப்பாரு வாசிப்பாய்என்னுடைய நூல்கடோறுமறை த்தவெல்லாங் குருவாணைவெளியிடாதே. ௫௫

வெளியாகச்சொன்னேன்மதிவெண்டாதூறும் வெகுளாதே கு ருமுறையுஞ்சொன்னேநன்று அளியோடயாயிரமாம் பெருநூல்சொ ன்னே னதற்கு ந்தவைந் நூறுங்குருநூலாகும் நளிகடல்சூழ்நானில ததோரறிகுய்தற்கு நயமானமுதயனைத்து மிந்நூறுகுள்ளே தெளிவா கச்சொன்னேன்பாராருஞ் சொலலார் செப்பரியசித்தருக்குங் குரு நூலாமே. ௫௬

ஆமேதான்சொல்லுகிறேன் வழலையாதி யாருக்கும்வெளிவிடா தடக்கமபண்ணு பரமேசான்பாலுக்குங் குருவாமென்றுபாலித்தவ ண்டமதை எடுத்க்கொண்டு நாமேநான்கள்வத்திலண்டமிட்டுக் கரு வானவம்மூலமதனில விட்டு வாடமதான்வண்மையுள்ள குழவிகொ ண்டுவளமாகவிருசார்மமாட்டுவாயே. ௫௭

ஆட்டுவாய்மொழுகாக விருக்கும்பாரு வையனே மெழுகெடுத்து குகைபோற்பண்ணு தோட்டமாவிரவிதனிற் காயவைத்துச்செயமா னகுகைஎடுத்து வைத்துகொள்ளு கோட்டமிலாப் புலத்தியனே கூர ஒண்ணுக் குருவானமுப்பூவைக் கூறக்கேளு தாட்டிகமாககுகை எடு த்ததனிலந்தச் சாற்றரியமுப்பூவைப் பூட்டிடாயே. ௫௮

போட்டிடுவாய்பற்பனியினுப் பைப்போட்டாற் புகழாகவுருகி யது மணியாமைந்தா தோட்டமாக்குகைதனிலேமணியைப்போட்டு த்தெளிவானமெழுகதனல் வாயைமூடிமூட்டிடுவாகுருநூலேம்பதிலே சொன்ன முறைப்படியே எருவடுக்கிப் புடத்திற்போடு மாட்டிடுவா ய்கெஜபுடத்திற் போட்டாயாகில்மகத்தானசுன்னமதாமென்னசொல் வோமே. ௫௯

குருநூலைம்பது மதி வெண்பா,

நந்தீசர் நிகண்டு.

என்மகனே குருநூலைம் பதிற் சொன்னே னெடுத்து முப்பூபரி பாடை தன்னிற் சொன்னேன் துன்னு நந்தீசர் நிகண்டா முந்நூற் றிற் செப்பினுற் சிறிது சிறிதன்பா யானும் பன்னருமிந்நூலிக்கைபா கத்தோடு பண்புடனே சொல்லி வைத்தேன் நீட்சைபாகம் நன்ன யமா மிந்நூலில் வாஞ்சித்தி நவில்வா திகட்கிந்நூல் பொய்க்காத தன்றே.

அறைவரிய குருசுன்னமுடிந்துபோச்சு தையனே பூசித்துத் தரிசிப்பாய்நீ மறுவறுசீர்க்குமரியெனும் வாலைப்பெண்ணை வளமாசப்பூசை செய்து வைத்துகொள்ளே துறையரிந்த வேதாந்த குருவாக்யஞ் சொல்லாலே கண்மணியே விடக் கல்லைத்தான் மறைபொருளா வென்றுது வெளிவிட்டக்கான மைந்தனே தலைவெடித்துச்சாவாய்பாரே.

விடக்கல்,

பாராரு ஈக்கல்லுக் கடுக்க ஆகாவை பாடினேனையாயிரத்திற்செப்பஒன்ணுச் சோருநம்விடக்கல் வேதாந்த நூலிற் செப்பவில்லை யொளித்திட்டாரதனைலேகான் போருமகிசலத்தில் வாகமெல்லாம்போய் மகனேவீணசப் பொய்த்துப்போச்சு நேராசவென்றநூலியம்புங்கல்லை யினிதாயான் சொன்னர்போ லெவர்சொல்வாரே.

சொல்லரியவிந்நூலைந்தான் காண்டத்திற் சொல்லியவக்கருவை எலாஞ் சொல்லக்கேளு நல்லஒருபற்பிஞியின் முடிதான்கொண்டு நற்பனையாம்பாடாணமண்டத்தோடு சொல்லரிய கல்வத்திறன்குமிடச் சுடரிக்னவிந்ததிறன்மொறகாவாட்டு வல்லமையாவருத்தெடுத்து வில்லைசெய்து மகத்தான ரவிதனிலேவைத்திடாபே. சங

வைத்திடுவாயிரவி தனிலெட்டுசாமம் வண்மையுடன் காயவைத்தெடுத்துக்கொண்டு புத்திகொண்டு சிந்தூரத்தின் பட்டைகொண்டு புகழாகக்கோழிஎன்ற புடத்தைப்போடே எய்த்திடாசெழுபுகைபேய் மறையகன்றளிடைவிடாதே சிசிறிபாலே வீசபத்தியோடுதீ யவிந்தபிறகுபார்க்கிற்பரனருளால் விடசுன்னம் பிறக்குந்தானே. சச

தானென்ற சுன்னத்தை எடுத்துப்பார்த்தாற் சந்திரன்போற் சுடர் விட்டும் பிரகாசிக்கும் மாலென்றுசுன்னத்தி லேடைவிராகன்மாட்டிடுவாய் பணிநீர்போற் றெளிந்து வேகும் ஊனமற முன்சொன்ன முறைதானையா ஒரையதிலே டுண்டை சரியாக்கொண்டு கோனென்றசுத்தகலந் தன்னிற்போட்டாற் கொதித்துடனே தெளியுங்காணின்னும்கேளே. சரு

கேசரக்குளிகை.

கேளையாவிம்முறையை எவர்தாஞ்சொல்வார் கேசரத்தின்வாலை ரசமிதனைக்கட்டு ஆளையாவறுபத்து நான்குஞ்சித்தி யண்டசத்தசாகர மூலிகறைச் சித்திசாளையாக பறங்களிதனைச்சித்தி காலொடுவிடளிகது கண்டுகொள்ளே மாளுமையாமத்தான சரச்கெல்லாந்தா மாண்டிடுமேவிடம்பட்டாலுடனே மாதோ,

மாதர் மயலற்ற புலத்தியனேகேளு மகிமைமிறை விடக்கல்லை நூல்கடோறு கோதறுசீர்ச் சித்தரெலா மறைத்துச் சொன்னர் கு

ணமாகயானதனை வெளியாய்ச் சொன்னேன் ஏதமிலாப் புகழுடை நந்தீச ராணையினிதாக வறிந்து கொண் மயிலுறுதே ஆதரவரப்பிறை முடித்த வையன் மேனுளறைந்திட்ட படியானுமறைந் திட்டேனே.

அறைந்திட்டே னென்றன்மே லாணையாணையாருக்கு மிம்முறை யைச்சொல்ல வேண்டாம் விரைந்திட்டே னிம்முறையின் தீட்சைமா ர்க்கம் வேதாந்த மந்நூற்றைப் பதனம்பண்ணு சுரைந்திட்டே தின்னூ லை வெளியிடாதே காசினியின் மானிடர்க்குக் காட்டவேண்டாம் தி வந்திட்டே யிந்நூலைந்தாங்காண்டத்திற் றேயத்திற்கிடையாது பதனம் பண்ணே.

பதனமிது மெதுபதன மைஞ்சாங்காண்டம் படிப்படியாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் மூப்பூமார்க்கம் அதிலமாமென்பாடன் மூன்று லட்சக் கன்றிமைற்றிறிம் முறையேயில்லை தயமொரு சிறிலாப்ப தினென்பேறும் கபடமதாச் சொல்லிவைத்தார் நூல்களோறும் அதி கமித்தாயிரத் தெட்டண்டத்திற்கு மதிகமைந்தாங் காணமோ வதிகங் காணே.

காண்டகுற் குணமுடையா யன்பின்மிக்காய் கல்வியறிவுடை யாய் கண்மணியேகேளாய் மாண்டபுகழகத்தியன் வாக்கமுதவாக்கா மாசிலைபாயிரத்தினுக் கீறுபிராம்பாநூவேண்டுமெனில் வேதாந்தசுருக் கம்பாருமேதகுமைந்தாங்காண்டச் செய்புணூற்றில் கோணறுமோர் நெறியகன்று குருவைக்கண்டு குகையில்வந்து சிவாயோகக் கற்பமு ண்ணே.

கற்புக்கரு.

கற்பமதுவாதத்தின்கருதானையா கபடமாமலைநற்பமென்றுசொ ன்னார் அற்பமாமக்தாக ஒருநாளேனி மையையோஉன்னுயிர் தான் மாயிங்காணே கற்பமதுதீட்சை செய்குளாமப்பாலைக் கண்டுகுருவெ ன்று சொல்லிப் பணம்போற்கொள்ளு விற்பமாகீதானோ மண்டலத் துக்மேன்மைபெறு காமப்பாற் றீட்சைகொளளே. ௫௧

கொள்ளுமறு மண்டலத்திற் பனிநீர் கொள்ளு கொடுங் காரமெ த்தைநைவயா வணுப்போற்கொள்ளு அள்ளையா கற்பங்காயாதிகொ ள்ளு சதன்பினர்ப் பஞ்சீ காண முடிவுகாணும் வெள்ளையா வைஞ்சு கற்பமுடிந்து போச்சு வெளியிலுனை எவர்காணப்போகிறார்கள் தில் லையா கொடியுகம வாழலாகு நிபிடத்திற் கெவனத்திற் காணலாமே.

காணப்பா சுத்துவங்க டொண்ணூற்றாறுங் கண்மணியே சபை யாருங் காண்பாரையா மாணப்பா வாதமென்ற கருவைக் கண்டால் வாத பித்த சிலேமத்தை மடித்துக் கொள்வாய் ஏணப்பா வெட் டிரண்டும் பத்துங்காண்பார் சிருப்பாரே கோடியுக மெனைப்போல

வாழ்வார்-வேணப்பார்வையகத்தின் மாண்டார்கூடி வேதமென்ற சாத்திரத்தை வெளியிட்டாரே. ௫௩

விட்டாரேசித்தர்கடாஞ்சொன்ன நூலில் விவேகத்தாலடக்காமல்வேடம்பூண்டார் கெட்டாரேயவர்கொடிய மனத்தினலேகேடு கெட்டசண்டாளர் கூட்டங்கூடிதொட்டாரே வழலையெனற சாதியாதிதொடுத்தாரேசரியையில் வாழ்பவரையெல்லாம் விட்டாரேயவர்பொருளைநாசமாக்கி வெற்றோடுகையிற்கொடுத்து விடுவார்பாரே. ௫௪

விடுவார்களவர்மனது நொந்ததானல் விளங்குவரோ ஒருக்காலும்விளங்கார்மேலும் கொடுநோயாங்குட்டமொடு பாண்டுரோகங் கொண்டலைவா ரென்பதற்கோரையமில்லை கெடுவார்கள்கன்மகாண்டத்திற்சொன்ன கிரியைகளைச்செய்தாலு முய்யமாட்டார் படிமீதிற்பொய்வேடம் பூண்டோர்க்கிந்நூல் பகரவிலை சிவயோகிக்காகுமன்றே. (௫௫)

துலாராசி.

யோகிஎன்ற பேர்படைத்தோனுலகிலைய ஒருகோடிமாந்தர்களிலொருவனுண்டு, தேகிஎன்றபெயரதுதானவர்க்கேசெல்லுஞ் செடத்திலுள்ள கூறதுவுமவற்கே தோன்றும், சோசமிலாயோகிகட்டேயிராசிக் கூறுசொல்லரியவிட்டகுறைபுத்தினுட்பம், ஊகிக்கிற்றுலாராசிசென்மக்கூறங்குதிக்கும்போதவற்கிவைகள் பூர்வமாமே. (௫௬)

பூர்வமாமொன்பதற்கு ளெய்தலெண்ணுப் புகழ்படைத்த பூர்வமெய்ஞ்ஞானந்தன்னல், பூர்வத்தால்வயிற்றிலவனுதிக்குநாளிற் புகலரியபராபரத்தைப் பணிந்தேபோற்றும், கூர்மையாய்ப்பராபரனையன்புகொண்டு கூறுமனக்கண்ணுலேயொட்டிப்பார்க்கும், சீர்நோக்கிற்செயகம்பம்பரத்தினோமை சிவசிவாபாலகற்குந் தெரியும்பாரே.

தெரியும்பார்செயகம்பம் பரத்தினேர்மை தேனமுதமதனப்பால்சிறந்தேபாயும், அறியவந்தப்பாலகனுமொழிதற்கொண்ணுவமுதத்தையடுத்துவாய் மடுக்குநாளும், பரிவாகவமுதத்தையடுத்துண்டக்காற் பரிபாடைபதினெட்டும் பண்பாப்பேசும், துருவமாந்துலாராசி பூர்வஞானந் தொடர்ந்துவரும் விடாவைய்ய சொன்னேன்பாரு. ௫௮

மச்சரேகைமுதலியன

சொன்னஒருபத்துக்கு ணிராசாரத்தின்சொல்லரிய மவுனமையாவபானவாயு, அன்னைமிகவலக்கணுறதுறந்துகள்ள வாநருளாற்பாலகனுமவனிமீதில், சொன்னவிக்கிரகம்போல் வந்துதோன்றுக்

துகளறுசிரம்மகவின் கருக்கூறைய, என்னென்றுசொல்லுவன் யாணியம்பலுண்ணு திடம்வலமாவிரேகையொன் றிருக்குந்தானே. ருஅ

காளென்றபாலகற்குமுதுகின்மச்சஞ் சாற்றுதனரேகைநெற்றிதன்னிற்சுக்ரன், பூனென்றவிருபுறமுஞ் சக்கரந்தான் புகழ்பெரியமார்புதன்னிற் பிறைபோன்மச்சம், வானென்றயுண்ணுக்கின் மவுனரேகை வளர்பிறைபோற் றனிருக்குமைந்தாகேளு, கோனென்றவமரர்குரு வியாழன்றானுங் கூறரியசுக்கிரனும்பார்வையாமே. ருகூ

ஆமதுதானடுநாவி லமுதகங்கை யரகராபரத்தினுடைமகிமையாலே, போமதுதானுண்ணுவி லமுதசத்தி புகழ்பெரியபாலனுக்குமவுனஞ்சொல்வாள், வாமமிகுவாமிசிவகாமரூபிமைந்தனுக் கோருபதேசமளிப்பாள்பாரு, தேமதுதான்மவுனசிவயோகராசி தெளிவாகச்சித்திக்கு முண்மைமாதோ. (சுக)

சித்திக்குஞ் செகராசியிதுதானையா செகற்குருவாவான் சித்தனுவான்பாரு, அத்திக்குமஞ்சுவயதாகுலைய வன்றன்றேயகத்தீசர் மவுனஞ்சொல்வார், முத்திக்கேயருசனும்படிச்செய்திட்டு மோனநிலைபெருதற்கு மூலஞ்செய்வேன், பத்திக்கோர்வித்தேனு மீதொன்பான்சித்தர் பாலிப்பாதியானத்தாற் சொலிப்பாய் மன்னே. (சுஉ)

சொலித்திடவேயோகமொடு ஞானஞ்சொல்வார் சொற்பெரியயோகசிவமவுனஞ்சொல்வார், கெலித்திடவேசித்தர் தமக்கடையாளம்பார்கிருபையுடன்யான் சொன்னேனறிந்துகொள்ளு, பலித்திடவேபரிபாஷைக்கியானஞ் சொல்வார்பஞ்ச பட்சிதாமொடுங்குஞ் சனையுஞ்சொல்வார், அலுத்துவிடேல் வழுத்தரியவாதஞ்சித்திவதையறியப் பலரிங்கேயலைவராமே. (சுங)

புத்திகெட்ட வாதி.

ஆமேயிவ்வையகத்தே மடையர்கூடி யலைந்தலைந்து சுட்டதினுலாவதென்ன, போமேதான் புகைஎழும்பி மேகம்போலப் பொருமியகண் கெட்டுப்போவார் பாரு, வாமேதான் வாய்புலம்பி மடையரெல்லாம்வாதமது பலிக்குமென்றே பொருள்கடோற்றுக் காமேதான் கடைசரக்கைச் சுட்டுச்சுட்டுக் கருவறிந்தயோகியைப்போற் கண்கெட்டாரே. (சுச)

கருவென்ன குருவென்ன விராசியோர்க்குக் கண்ணுடிமுகம்போலே காணும்பாரு, பருவென்ன துருவென்ன துலாராசிக்குப் பாத்திரராமவர்பெருமை சொல்லப்போமோ, புருவென்ன புகழென்ன சொரூபஞ்சித்தி புகழ்பெரிய விடக்கலயிற் பலிக்கும்வாதம், வருமென்ன வகையென்ன தொகைதானென்ன வழுத்தைந்தாங்காண்டத்து மறைப்பிராதே. (சுரு)

மறையாமற் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு மகத்தானபரிபாடையில்லாமற்றான், குறையாமற்சொல்லுகிறேனன்புகொண்டு கோடானகோடிவித்தை யினிமேற்பாரு, அறையாமலறையை யாயிரத்துச்சொச்ச மாயிரத்தெட்டிதழப்பாவைஞ்சாங்காண்டத், துரையிலோர்துறையறிந்து குருவங்கொண்டு துருவத்தின்மேலேறிக் கருக்கண்டேனே. (சுசு)

பராபரதீட்சை.

கருவானபொருளையாமூலாதாரங் கருவறிந்தமூலத்தின்மேலாதாரம், அருளானவருளையாவாதாரத்தை யறிவாலேயறிந்தெனிராதாரமூலம், குருவானவிருளையாபராபரத்தின் குணமானவெளியையாநாதவிந்து, தருளானதருளையாசபைதானுகுஞ் சமாசத்தின்மூலமையாவாறுமாச்சே. (சுஎ)

நிராதாரதீட்சை.

ஆறுமேமவுனசிவயோகதீட்சை யையனேவறைந்திட்டே ஞர்தாஞ்சொல்வார், பாருமேபராபரத்தின் தீட்சையாச்சுபாடுகிறேனிராதாரதீட்சைகேளு, நீறுமேநிராதாரமகத்தாந்தீட்சை நினைவோடு கேட்டிடுவாய்நேர்மையாக, ஆறுமேஅகாரமது உகாரங்கொண்டே யரகராயவசிமனஅரஞாமெண்ணே. (சுஅ)

நிர்க்குணதீட்சை.

ஓமதுதாநிராதாரதீட்சையாச்சுதோகோகோநிற்குணத்தின்தீட்சைகேளு, வாமமதுவகாரமுடன்யகாரங்கொண்டு மாட்டுகிறேன்யவசிநமஅரஊமென்று, நாமமதுசொன்னே னிர்க்குணத்தின்தீட்சை நன்றாகமுப்பூவின்தீட்சையாகும், நேமமதாநிர்க்குணத்தின்தீட்சையாச்சு நின்மலமாத்தசதீட்சைநேர்மைகேளே. (சுசு)

நின்மலதீட்சை.

நேர்மையாநின்மலத்தின்தீட்சைதன்னை நேயமொடுசொல்லுகிறேனினைவாக்கேளு, சீர்மையாஞ்சிகாரத்திலுகாரந்தானுஞ் சிமநயவறிம்சிங்கென்றேயூன்று நீர்மையாநின்மலத்தின்தீட்சையாச்சு நிகழ்த்தரியசித்தர்களுமிழ்வாறேதார், வார்மையாநின்மலத்தின்தீட்சை சொன்னேன் மகத்தானபூரணத்தின்மகிமைகேளே. (எய)

பூரணதீட்சை.

கேளேநீபூரணத்தின்தீட்சைசொல்வேன் கேடிலாநாதர்கடாஞ்சப்தகோடி, ஆளேதான்றசதீட்சைபார்த்துத்தேறியண்டபகிரண்டநவகண்டம்பாய்ந்தார், நாபளதானகாரத்தில்உகாரமேறி நயவசிமநறிங்ஸ்ரீங்ஓமென்றேயூன்று, வாளேதான்பூரணத்தின்தீட்சையாச்சு வளமானவாசாரதீட்சைபாரே. (எக)

ஆதாரதீட்சை.

பாராயோவாதாரதீட்சைசொல்வேன்பாலகனேயாதாரதீட்சை யையா, மாராயோசிகாரத்திலுகாரக்காணும் மருயவசிமங்சிங்கிறிங் கென்றேயோதாய், ஆராயோவாதாரதீட்சையாச்சு தண்டசத்தசா சரமுமடங்கிப்போச்சு, ஏராயோர்பேரண்டவகண்டமட்டுமேறலாம் வாசிரெண்டுதீட்சைபாரே. (எஉ)

பாரதோ ணுதாரதீட்சையாச்சு பகருமொரு தீட்சையிதில் லாவிட்டால், ஏரேதான்யோராது முப்பூத்தானு மெந்தவிதம் பார்த் தாலு மனங்கூடாது, ஊரேதானோராகுமுப்பூத்தானுமுரைத்தாரே யவர்கடீட்சைதாமும், சிரானசத்திசிவ தீட்சைதாமுஞ் செப்புவதி ற்பயனில்லை நூலைப்பாரே. (எஙு)

நூல்பார்த்துலலாடமதிலேறிப்பார்த்தே னுவலரியபரதரிசன த்தைக்கண்டேன், கால்பார்த்தேனதற்கப்பால் வாசிக்கொண்டு கரு த்தோடுபார்க்கையிலே நிராதாரத்தை, நீல்பார்த்து நிராதாரந் தன் னைக்கண்டு நேராகப்பூசித்தே னப்பாற்கேளு, வால்பார்த்துவாசிசிவ யோகங்கண்டான் மகத்தானநிர்க்குணமே பலிதமாமே. (எச)

பலிதமென்ற நிகண்டையா வஞ்சாங்காண்டம் பாடினேனிந் நூல்போ லொருநூலில்லை, பலிதமையாயிரத்திலுக் கோருயிரா மிந்தப் பாரதனிலாரறிவா ரிந்நூற்றன்னை, நலிதரா துளங்தெளிந்த மேலோரெல்லா நவிலருஞ்சீரின் னூலைக்கைக்கொண்டார்கள், வலிய மனமடக்கிநல்லோர் கடிமைசெய்து மைந்தனே பன்னிரண்டு வரு டங்காத்தீர். (எரு)

காத்திருந்தவர்மகிழத் தொண்டுசெய்தாற் கல்வியறிவதனாலே கண்டுகொண்டு, ஆர்த்தியொடு நீயாரென்றெனறுகேட்டே யன்பு டையமகனென்றேயறிந்தெடுத்துச், சேர்த்தெடுத்தைந்நூற்றையெ டுத்துக்காட்டிச் செய்பாகங்கைபாகஞ் சீர்மையாக, வார்த்தைசொ ல்லி மெய்ம்மொழியை யுபதேசித்து வைத்திருப்பார் பக்கத்தின் மனமென்றுமே. (எசு)

ஆமேதான்முன்சொன்ன கருதானையவறிவாச்சுதின்னு நீசொ ல்லக்கேளு காமேதான் கரைத்திருந்த சலத்தையென்றன் கண்ம ணியேபதத்துமுறை யமுதசுத்தி, பாமேதான் பாலமுதம்போலேகா ணும் பால[illegible]னயமிதக்கை யெடுத்துக்கொண்டு, வாமேதானடுப் [illegible]மூட்டி மைந்தனேமாயவைப்பாய்சாமந்தானே.(எஎ)

[illegible]தான் காயவைத்திறக்கிப்பார்த்தார் சாற்றரிதாய்க்குழம் பது போலி[illegible]க்கும்பாரு, சேமமதாச்சுத்தசலந் தன்னைவார்த்துத் தெளியவைத்தான்முத்துப்போற்றெளித்துகாணும், காமமதாவிரவி

தனிற்காயவைப்பாய் சுசிவெல்லாங்போய்ச்சிவந்து காட்டுமீண்டும், பாமமாப்பத்துமுறைநவியிற்காய்ந்தாற் படருமையாவெள்ளைக்கல் லுப்பதாமே. (எஅ)

வெண்சாரையுப்பு.

ஒப்பிலாவுப்பதுவும் பிட்டுப்போலா கோகோவெழுப்புமையா சாரைபோல, வெப்பாளவுப்பதுவுஞ்சீறுஞ்சீறும் வெண்சாரையிதற் குப்போவிடல்பொல்லாது, தப்பிலாவுப்பினிற மென்னசொல்வேன் தவளநிறச்சந்திரன்போ லொளிருமையா, செப்பரியசிலவுப்பென் றிதற்குப்பேராஞ் சீரானபராபரத்தைத்தியானஞ்செய்யே. (எகூ)

பரபூசை முதலியன.

செய்துபரபூசைகுரு பூசைமேலாஞ் சிற்பரியாமளை சுவுரி வாலை பூசை, எய்தரியசத்திசிவபூசைசெய்தே யேசிலண்டவுப்பெடுத்தடக் கம்பண்ணு, மெய்யிதுவாஞ்சொல்லிவிட்டேனெளிக்கவில்லை வேதா ந்தசற்குருதன்பாதத்தாணை,நைவரவேவெளியிட்டுச்சொன்னேனெ ன்று நாதர்காவெஞ்சாபமதைநாட்டினாரே. (அய)

நாட்டினார்சாபத்தைப் பதினெண்சித்தர் நவிலரியநற்றவைத்து முனிவர்சாபம், மூட்டினார்சதகோடிசித்தர்சாபமொழித்தனரிந்நூற் கந்தச்சாபந்தன்னை, வீட்டிடுதற்கவரோடேயெதிர்த்ததியானும் வி ளம்பரியபரனருளாணிவிர்த்திசெய்தேன், காட்டினோரிந்நூலைவெளி விட்டோர்கள் காசினியிற்கழுதையாய்ச்சனிப்பாராமால். (அக)

ஆமேதானின்னுமொரு கருவைக்கேளு வாகாயநாதசித்தியுப் பையன்பா,நாமேவச்சொல்லுகிறேனுமரூபிநாதாந்தசிரோமணியின் குற்றைநன்று, வாமேதான்வழலைப்பெண்சோலைக்கன்னி வழுக்கரிய பத்துவயதானகன்னி,தேமேவுதேசிகமாமிவடன்பேச்சுசிவனுடனே கூடிவிளையாடினாளே. (அஉ)

ஆடினாளன்புடனேதேவதாசியமுதமென்றநாதவிந்துடன்கூடி னாள்பார், பாடினாள்பனியென்றவிந்திற்சேர்ந்தாள் பனிச்சென்றுதெ ளிந்தெழுந்தாள்பரத்தின்றேசி, சாடினாளவள்சென்றுவிந்திற்சேரச் சலவடிவாங்கங்கையது பொங்கும்பாரு, வாடினுடெளிந்ததண்ணி ரமுதமாச்சு மகத்தானதேசிநரென்றும்பாரே. (அங)

பேரானவச்சலந்தான்றெளிந்ததாலுற் பேசுதற்குநாவெழுமோ யாவர்க்கேனும், வீரானவீரியையாவூசிகொண்டு விட்டச்சாச்சலந் தான்றெளிந்துபோகும்; ஆரானவூசிநீரமுதமாச்சுதன்றன்றேதெளி வாச்சுதமுரியாச்சு, சாரானதென்றனக்கோரிரட்டிப்பாச்சு கன்னி யென்றவூசிநீரிதற்குப்பேரே. (அச)

இதுவன்றோவெண்மைகிறக்கிளிஞ்சிலண்டமிதினுடையவிந்தெடுத்துநாதத்தூட்டி, அதியானவண்டமையா விரண்டாம்வைப்பாமதினுடையவிந்துநீர்கிளிஞ்சிநீராம், மதியுடையவஞ்சியிவளோசைக்காரிமயக்கிறுளென்றணையுமயக்கினேன்யான், பதியானகிரியென்றூர்கிரிதானன்று பகர்கிரியிலமர்தேசியண்டமாமே. (அ௫)

தேசிநீர்.

தேசியென்றால்றேசியன்றத்தேசியண்டத் தேசியிவள்குடியிருப்புமூன்றும்வைப்பு, பாசியென்றாற்பாசிபண்டம் பகராதபொருளையாம்நாலாம்வைப்பு, வாசியென்றால்வாசியென்றாசிநீர்தான் மகத்தானவண்டமையாவைஞ்சாம்வைப்பு, வேசியென்றாவேசியன்றுகுமரியானுள் மேலானவண்டமையாவாறுமவைப்பே (அ௬)

வைப்பானவைப்பொன்றுந்தப்போவில்லை வயிரமாமுயிரையாவுரைக்கப்போமோ, உப்பானவுரோமநீரப்பிண்ட முடன்சேர்ந்தகருவையாவேழாம்வைப்பு, செப்பரியபொருளிதையார் செப்பவல்லார் செயமானகுருவிருதாளெட்டாம்வைப்பே, அப்பானவப்பதையுமறிந்துகொள்ளு வடங்காதவண்டமையாகுருநீராமே. (அஎ)

கம்பியுப்புப் பாரையுப்பு.

குருவானகுருத்திரண்டொன்பதற்குட் குருநீரைவாங்கியேசுத்திசெய்தால், அருளானகருத்திரண்டுகம்பியாச்சுததற்கடியிற்பாறையெனும்பொருடாறுச்சு, பருவமொருபத்துக்குட்பருவப்பெண்ணின்பாலியத்தையென்றுலேசொல்லப்போமே, மருவானமங்கைப்பெண்பெற்றவண்ட மகத்தானவொன்பதற்குட்பத்துமாச்சே. (அஅ)

ஆச்சுதுபாரண்டத்தின்முரிகங்கை யடங்காதவச்சவத்தாலமுதசுத்தி, பேச்சிதுபார்பேசாதகருவையெல்லாம் பேசிவைத்தேனோநூற்றிற்பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தான பொருளையெல்லாமாட்டினேன்புலத்தியனேயறிந்துகொள்ளு, ஓச்சுதுபார்முறைதவராதின்னுஞ்சொன்னே னுனக்கெய்துமெய்தரியமுத்திதானே.

முத்தியென்றவாறேதோவெனக்குச்சொல்லுமுத்தியென்றசத்தியாம்வாலைப்பெண்டான், பத்தியென்றபத்தியதுசித்திகோடிபகராகாணுதர்கடாபண்பாத்தானும், பத்தியென்றவாநேதே வெனக்குச்சொல்லும் பாசத்திமகிமையதுபச்சைவன்னம், அத்தியென்றாலத்தியக்கார்தாஞ்சொல்வா ரடிமுடியினுள்ளிருந்தவாலையாமே. (௯௰)

ஆனேயென்றவாரேதுசொல்வீரையா வானேஎன்றரசமதுதான் விந்துபாரு, ஆனேயென்முலானேயதுமதத்தயானே யப்பெரியயானே தனேயாம்வெல்வார், ஆனேயென்றவாரதனேச்சொல்வீரையா வரிவை விந்துநாதமறினஞ்சாஞ்சுத்தி, சோனேஎன்றசோணேயக்கண்டவேர் தாஞ் சொல்லாதமவுனமதுசொல்லக்கேளே. (கூக)

சல்லிவேர்.

கேடென்னச்சீடன்மகிழ்ந் தெனேயாளென்று கேட்டகிறைற் கோனென்றும்பரனென்றும்பார், நாளென்றுநானறிந்தவண்ணஞ் சொல்லக்கே ளுனென்றவிந்துதான்விருட்சமாகும்சூளென்றசொல் லதுதான்சொல்வீரையா, துகளிலாச்சோதியேயாதியாகும் வேளென்றவேளானவிவரந்தன்னே விளம்புகிறேன்சல்லிவேரென்றும்பேரே.

பேரானபேரதுதா னண்டம்பேராம் பேசுதற்குநாவெழுமோ பேசார்பேசார், சீரானசோரனதான்மதனச்சோறுசெப்பரியசோதி மரவேர்தான்சோறு, ஆரானவாரதுதானண்டவாரு மாயிரத்தெட் டண்டமட்டுமளாவும்பாரு, நீரானசாரதுதானண்டச்சாறுநிகழ்த்து சல்லியனுமோர்கொல்லிவேரே. (கூஉ)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர்வெல்லும்வேரென்றுபேராங் கூறுமொறுசல்லிய மாமர்த்திவேறு, கல்லும்வேர்புல்லும்வேரண்டவேறு கருவிருந்தவண் டவேரிதற்கும்பேராம், சொல்லும்வேர்கில்லும்வே ரென்றுபேராஞ் சொற்பெரியகல்லுப்பென்றிதற்கும்பேராம், அல்லும்வேர்வெல்லும் வேர்குருவின்வேரு டண்டத்தின்மாமென்றுமிதற்குப்பேரே.

மரமென்முலென்னமரஞ்சொல்வீரையா மகத்தானவண்டத்தி ன்மரந்தானேயா, மரமென்றுலென்னமரஞ்சொல்வீரையா வழலே என்றவாலேரசமரந்தான்பாராய், சரமென்முலென்னசரஞ்சொல்வீ ரையாசாற்றரியசல்லிவேர்ச்சரந்தானேயா, அரமென்முலென்னவரஞ் சொல்வீரையா வகண்டமென்றவகண்டத்தின்வரத்தின்பேரே. கூ௩

பேரானபெயர்களெல்லாம்வெளியதாகப் பேசினேன்புலத்திய வைஞ்சாங்காண்டத்தில், பாரறியபதினெண்பேர் மறைப்பைஎல்லாம் பகல்போலேவிளக்கிவிட்டேன்பண்பாய்பாரு, சீராகவெவர்களிவ்வண் ணஞ்சொன்ஞர் சீர்தூக்கிப்பார்க்கினிலேயாஞேவைய, ஆரானவறை குறைகளற்றுப்போக வாதிதொடடந்தமட்டுமறைத்திட்டேனே.

அறைத்திட்டேனின்னுலே வெளிவிட்டோர்க ளண்டவிடிவிழு ந்துதலேதெறித்துப்போவார், குறைந்தும்குருமொழியை வெளிவிட் டக்காற் கோசுயிடியவாதலேயில் விழுமன்றேபார், சிறந்தபுகழ்ச்சத

கோடி ரிஷிகள்சாபஞ் செகறகுருவின் சாபமதுவந்துசாறும், மறிந்தோடச்சாபங்களனைத்துந்தீர்த்தேன் மகத்தான வைந்நூற்றையடக்கம்பண்ணே. (கஎ)

பண்ணப்பாபராபரத்தின் கிருபையாலே பாரித்தேனனைத்திஹுக்கும் பெயருஞ்சொன்னேன், கண்ணப்பாகண்மணியே சாற்றலுண்ணுக் கருவெல்லாமுன்றனுக்குக் கருத்தாச்சொன்னேன், விண்ணப்பாவிண்ணுக்குண்மணியேயென்றன் வேதாந்தசித்தருக்குள் விளங்கும்வாழ்வே, நண்ணப்பாநாதாந்தப்பொருளைப்போற்று நயமானவென்குருவுமுரைத்தார்காணே. (கஅ)

காணவென்று்நெடுந்தூரமென்றேவாடிக்கலங்காதேஎன்மகனே கருவைக்கொண்டு, மாணவென்றுநல்லவழியித்தென்றேகிமகத்தான வண்டசராசரங்களெல்லாம், காணவேகண்டுதெளிந்திடுமாறுகக் கருணைபொழிஎன்குருவாங்குமரவேளும், யாணர்நிறையாதியந்த மிதுவேஎன்று மண்டசத்தசாகரமுமிதுவென்றாரே. (கக)

இதுவன்றேவண்டபகிரண்டமென்று மிதமானவண்டம்பேரண்டமென்றும், பதியென்றேபசுமென்றேயைஞ்சாங்காண்டம் பகருகின்றபேரண்டப்பதியாமென்றும், மதியொடுசீர்மவுனவண்டமிவேஎன்றுமகத்தானவென்குருவுமுபதேசித்தார், சதுர்பெறுசற்குணநிதியேயறிந்துவாழ்த்தி சாற்றுபரிபாஷைமுற்றுமுற்றிற்றன்றே.

ஐந்தாங்காண்டம் முற்றிற்று.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத் திரட்டு.

முற்றிற்று.

ஆககாண்டம் ரு-க்கு விருத்தம் ருஎஉ.
